

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரதோத்திரத்திரட்டு.

இஃது

சைவசமயாசாரிகளாகிய

நால்வரது சரித்திரமும்

தேவாரதிருவாசகத் திருமுறைகளினின்றும்

தாயுமானவர் திருப்பாடல்களினின்றும்

இராமலிங்கசுவாமி திருவருட்பாவிலிருந்தும்

தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனவற்றை

ஒருங்குசேரத்திரட்டி,

சென்னை:

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906

இதன்விலை அணா-4

சென்னை, ஆசாரப்பன்தெரு 84-வது நே.





திருஞானசம்பந்தர்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசப்பந்தசுவாமிகள் சரித்திரம்.

சோழமண்டலத்திலே சீர்காழியில் பிராமண குலோத்துங்கரான சிவபாதவிருதயருக்கு, அவர்மனைவி பகவதியார் வயிற்றிற்பிறந்து, ஆளுடைய பிள்ளையாரென்ற திருநாமத்தோடுவளர்ந்து, மூன்றும்வயதில், தந்தையார்தூக்கிப்போய் தீர்த்தக்கரையில் உட்காரவைத்துவிட்டு ஸ்நானஞ்செய்யும்போது பிள்ளையாருக்குப் பண்டையவுணர்ச்சி யுண்டாகிச் சுவாமியினுடைய திருவடியைப் பிரிந்திருக்கு மனவருத்தத்தையுட்கொண்டு, ஆலய சிகரத்தைநோக்கி, "அம்மேயப்பா" வென்றழ அதனைக்கண்ட தோணியப்பர் திருவுளமிரங்கி, தேவியாருடன் பிள்ளையாரையணுகி, திருமுலைப் பாலுடன் ஞானமுதமுங்கலந்து, தேவியார் பொற்கிண்ணத்தில் தந்தருளப் பிள்ளையாருண்டு அழுகைதீர்ந்திருக்கையில், பிதாவந்து பார்த்துப் பால்கொடுத்தோர் யாரென்று பயமுறுத்தினர். இவர்கொடுத்தாரென்று கைவிரலாற்சுட்டி, "தோடுடைய செவிய" னென்னும் பதிகமோதிச் சுவாமியைக்காட்ட பிதாவானந்த மடைந்தனர்.

அன்றுமுதல், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரென்னுந் திருநாமங்கொண்டு, பிதாதோளிற் பொருந்திச்செல்லவாலயஞ் செல்வதுந், தோணியப்பரைத் தரிசிப்பதுந், திருப்

பதிகமோதுவதுமா யிருந்தனர். பின்பு, திருக்கோவக்கா வென்னுந் தலத்துக்கெழுந்தருளி, சுவாமி பொற்றாளமருளப் பெற்று பதிகமோதித் துதித்து, தமதூருக்குவந்து சிலநாளி ருந்து, திருநனிபள்ளிமுதலிய ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று பதி கமோதித்துதித்து, மீண்டும் சீர்காழிக்குவந்து சுவாமியைத் தரிசித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

இங்ஙன மிருக்கையில், பத்தினியாருடன்வந்த திருநீல கண்ட யாழ்ப்பாண நாயனாரைப்போ யழைத்துவந்து, சுவா மிதரிசனஞ் செய்வித்து, விடுதியமைத்து, விருந்துசெய்வித்து பசரித்தனர். பிள்ளையாரருளிய திருப்பதிகங்களை த்தான்யா ழியாலமைத்து வாசிக்கும்படி கட்டளையிட் டருளும்படி, யா ழ்ப்பாணர்வேண்ட, இவருமிசைந்தனர். பின்பிருவரும் சிதம் பரஞ்சென்று நடராஜமூர்த்தியைத் தரிசித்துப் பதிகமோதி விடைபெற்றுப் புறம்வந்து, அங்குவசிப்பதற்கஞ்சி, திருவேட் களத்திற்சென்று பரமசிவத்தை தரிசித்து வசிக்குமிட மத்தல மாக்கொண்டு, நடராஜரைத் தரிசித்துக்கொண் டிருக்கும்நா ளில், தில்லைவாழந்தணர்கள் நடராஜரை யருச்சிக்கும் பேறு பெற்றார்களேயென்னுங் கருத்துடனொருநாள்சென்றபோது அந்தணர்களெல்லாஞ் சிவகணங்களா யிருக்கக்கண்டு, பாண ருக்குங்காண்பித்துத் தரிசித்து, திருஎருக்கத்தம்புலியூர் முத லிய ஸ்தலங்களையுந் தரிசித்து, திருநெல்வாயி லரத்துறைக் குப் போகவிரும்பி, திருவடிவருந்த மெல்லமெல்லச்சென்று மாறன்பாடியென்னும்பதியி லன்றிரவுதங்கினர்.

சுவாமி, தமது திருக்குமாரருடைய வழிவருத்தத்தைத் திருவுளங்கொண்டு முத்துச் சிவிகையும், முத்துக் குடையும், முத்துச்சின்னங்களுந் தந்தருளினைந்து, அத்தலபிராமணர்க் கெல்லாந் தனித்தனியே சொப்பனத்திற்றோன்றி "நம்மிடம் வருஞானசம்பந்தனுக் கிவைகளைக்கொண்டுபோய்க் கொடுங் கள்" என்றாஞ்ஞாபித்தனர். உடனே பிராமணர்கள் விழித் தெழுந்து, கனவின்படி ஆலயத்தி லிருக்கக்கண்டு வியந்து, வாத்தியகோஷத்துடன் பிள்ளையாரையணுகி, வணங்கிச் சிவ பெருமான் தந்த இவைகளை யேற்றருளுமென்றார்கள். பிள்ளை யாரும் தாம்கண்டகனவை யொத்திருக்கக்கண்டு திருவருளை வியந்து, "எந்தையீசனெம்பெருமா" னெனும் பதிகம்பாடிச் சிவிகையை வலஞ்செய்து நமஸ்கரித் ததிலேறியருளினார் பின்பு ஆலயஞ்சென்று சிவிகையைவிட்டிழிந்து சுவாமியைத் தரிசித்துத் துதித்து, சிலநாளங்கிருந்து, திருப்பழுவூர் முத லிய ஸ்தலங்களுக்குச்சென்று தரிசித்துச் சீர்காழிக் கெழுந்த ருளினார்.

பிள்ளையாருக்கு உபநயனபருவம்வர அதனைமுடித்துக் கொண்டிருக்குநாளில், திருநாவுக்கரசு நாயனார்வருவது கேள்விப்பட்டு எதிர்கொள்ளவரும் பிள்ளையாரை நாயனார்வ ணங்க, அப்பரே யெழுந்தருளுமென் றிருகரங்களாலுமெடுத் துபசரித்தழைத்துப்போய், தோணியப்பரைத்தரிசித்தார்கள் அப்பர்மூர்த்திசிலநாளங்கிருந்து சென்றருளினார். பின்புபிள் ளையார், மற்றஸ்தலங்களுக்குஞ்செல்லத் திருவுளங்கொண்டு பிதாவுக் கறிவிக்க, அவர், நானும்வருகிறேன் யாகத்திற்குப்

பொருளும்பேறும்வேண்டின, பிறகுடன்புறப்பட்டு, பல திரு
வாலயங்களிற்சென்று தரிசித்து, திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்துக்
கெழுந்தருளும்போது, அந்நகரையாளும் கொல்லிமழவ
னென்னுமரசன், எதிர்கொண்டு, எதிர்சென்று வணங்கி
னன். சம்பந்தர் ஆலயத்துட்சென்று, வலஞ்செய்து, சந்நிதிக்
கெழுந்தருளும்போது, ஆங்கே முயலகனோயால் வருந்திக்
கிடக்கண்டு, இன்னென்னவென, அரசன் தொழுது, அவள் தன்
புதல்வியென்று முயலகநோய்கண்ட நிலைமையை விண்ணப்பஞ்செய
ய்க்க, உடனே திருவுளமிரங்கியருளினர். அதனைக்கேட்டவர்
புகழ்ந்து "துணிவளர்திங்கள்" என்னும்பதிகம்பாடித்துதி
செய்ய, வியாதிநீங்கியெழுந்த பிள்ளையும் எழுந்து பிதாவினொடுகூடிப் பின்பு
ன், அரசனுடன் ஆனந்தக்கொண்டு, மகளுடன்வந்து சம்ப
ந் திருவடிகளை வணங்க, அதனைக்கண்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு,
சுவாமியைத் தரிசித்து, அவ்விடத்தினின்று புறப்பட்டு, திருக்
கொடிமாடச் செங்குன்றூரில் வந்து வீற்றிருந்தனர். அங்கே
காலமாகையால் வந்திருப்போர்களுக் கப்போது, குளிர்சுர
நம் தமது திருக்கூட்டத்தாருக்கும் கண்டறிந்து "அவ்வினை
க்கிவ்வினை" யென்னுந் திருநீலகண்டப்பதிகம்பாடித் துதிக்
க, அப்பிணி திருக்கூட்டத்தாரையும் அந்நாட்டையும் விட்டு நீங்
கியது.

அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு, மற்றும் பல தலங்களுக்குஞ் சென்று
தரிசித்து திருப்பட்டீச்சரத்துக்கெழுந்தருளும்போது சம்பந்த
ருக்குத் தெரியாமலேயே சிவகணங்கள் முத்துப்பந்தரைக்

கொண்டுவந்து, வெயில் வெப்பந்தணிப்பதற்குப் பரமசிவன் கட்டளையிட்டனுப்பியதென்று சொல்லுமொலியும் பக்தரு மாகாயத்திற்றோன்றுகேட்டு. இதுவெம்பிரானவர்கட்டளையா கில், ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றுநினைந்து சிவிகையைவிட் டிறங்கிப்பணிந்தபோது, பந்தர்கால்களைப் பரிசனத்தார்கைக்கொண்டார்கள். பிறகு திருப்பட்டீச்சரமுதலிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்து, திருவாவடுதுறைக் கெழுந்தருளி சிவனைத்தரிசித்துப் பதிகமோதி வீற்றிருந்தனர். வேள்விக்குப் பொருள் வேண்டுமெனப் பிதாசொல்ல, நாயனார் ஆலயஞ்சென்று பதிகமோதியவளவில், பரமசிவன் கட்டளையா லாயிரம்பொன் னுள்ள வொருமுடிச்சை யொருபூதம் கொண்டுவந்து பலிபீடத்தின்மேல்வைத்து, நாயனாருக்கெதிரில்நின்று, இப்பொன் முடி எடுக்கவெடுக்கக்குறையாது. இதனைப் பரமசிவன்கட்டளைப்படி உமக்குக்கொண்டுவந்தேனென்றுரைக்க, நாயனார்பணிந்தெடுத்துப் பிதாவிடங்கொடுத்து, பிறருக்கும் யாகஞ் செய்யவுதவும்படி சொல்லியனுப்பிவிட்டு, அங்கிருந்து புறப் பட்டு பாணாருதாயின்ஜனனபூமியாகிய திருத்தருமபுரத்திற் கெழுந்தருளத், தம்மைவணங்கிய சுற்றத்தாரை பாணர்நோக்கி, நாயனாரருளிச்செய்யும், பதிகங்களையாழிலமைத்து வாசிக்கும் பேறுபெற்றிருப்பதாகச்சொல்ல, அதற்கவர்கள் நீர்யாழிலமைத்து வாசிப்பதினாலேயே, அப்பதிகம் தேசமெங்கும் விளக்கமுற்றிருக்கின்றதென்று சொன்னார்கள். பாணரும், நாயனாரிடம் விண்ணப்பம்பண்ணி, யாழிலமையாவண்ண மொருபதிகமருளவேண்டுமென, அவ்வாறே யாழ்மூரியாகிய

"மாதர்மடப்பிடி" என்னும் பதிகமருள, அது யாழ்விசையாமையாற்பயந்து, யாழினையெடுத்ததினாலன்றோ வாசிப்போமென்று மெண்ணங்கொள்ள நேர்ந்ததென் றதனையுடைக்கவோங்கியபோது, நாயனார் தடுத்துப் பதிகம் சிவகிருபையால் வருவதாதலினியன்றமட்டும் வாசிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொடுத்தருள வணங்கிப்பெற்றுத் துதித்தனர்.

பின்பு, பிள்ளையார் திருச்சாத்தமங்கைக் கெழுந்தருளி, திருநீலநக்கநாயனாரா லுபசரிக்கப்பட்டு, திருக்கடனாகைக்காரோணமுதலிய ஸ்தலங்களைத்தரிசித்து, சிறுத்தொண்டநாயனார்வந்துவணங்க திருச்செங்காட்டங்குடிக்குச்சென்று சுவாமியைத்தரிசித்து, அந்நாயனாரைச் சிறப்பித்துப் பதிகமோதி, அவராலுபசரிக்கப்பட்டுத், திருமருகலுக் கெழுந்தருளித் தரிசித்து வீற்றிருந்தனர். அங்கொருநாள் தரிசனத்திற் கெழுந்தருளும்போது, ஓர்மடத்திலொரு கன்னிகை யழுவதைக் கேட்டு, அங்குசென்றவளைவினவ, தன்றகப்பனுக் கேழுபெண்களென்றும், அவனது சகோதரி மகனுக்கு முறையே ஒவ்வொருபெண்ணையுந் தருவதா யேமாற்றி ஆறுபெண்களையும் பிறருக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்துவிட்டதாயும், கடைசியாகத் தன்னையும் பிறனுக்குக் கொடுக்க வெத்தனித்ததை யவனறிந்து விசனப்படுவதைத் தான்பார்த்து மனஞ்சகியாதவனை யழைத்துக்கொண்டு வரும்பாதையிலிரவு அம்மடத்திற் றங்கியதாயுஞ், சர்ப்பந்தீண்டி யிறந்தானென்றுஞ் சொல்லி தேவரீரிரட்சிக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பிள்ளையார் கிருபைகூர்ந்து "சடையாயெனுமா" லென்னுந்

திருப்பதிகமோதி யவனைப்பிழைப்பித்து இருவருக்கும் மண
முஞ்செய்வித்தனுப்பினார்.

பிறகு, திருப்புகலூரைத் தொழச்செல்லும்போது, மு
ருகநாயனா ரெதிர்கொள்ளச்சென்று, வர்த்தமானீச்சரத்தை
வணங்கி முருகநாயனாரது திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துப்
பதிகம்பாடி திருப்புகலூரிலிருந்தனர் அத்தருணத்தில் அப்ப
மூர்த்தி வருவதைநோக்கி யெதிர்கொண்டுபோ யொருவரை
யொருவர்வணங்கி, அப்பர் திருவாரூரிலிருந்து வருவதாகச்
சொல்லக்கேட்டு இப்போதாரூருடைக்குஞ் சிறப்பியாதென்று
வினவ, அவரும் பதிகத்தாற் சிறப்பித்துச் சொல்லக்கேட்டு,
அங்கிருந்து புறப்பட்டு திருவாரூர்முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப்
போய்த்தரிசித்து மீண்டுந்திருப்புகலூருக் கெழுந்தருள, அப்
பரும், முருகநாயனாரு மெதிர்கொள்ளச்சென் றங்கிருந்தனர்.
பிறகு, அப்பருடன்புறப்பட்டு திருவம்பர், திருக்கடவூர் முத
லிய ஸ்தலங்களைத் தரிசித்து, திருவீழிமிழலைக்குச் சென்று
பதிகமோதியிருக்குங்காலில், மழையில்லாமையால்பஞ்ச
மதிகரித்துயிர்களெல்லாம் வருந்துகையில், இவ்விருவர் சொ
ப்பனத்திலும் பரமசிவனெழுந்தருளிக்கருணைசெய்தபடி கிழ
க்குமேற்குப் பீடங்களிலிருந்த பொற்காசுகளை, முறையேசம்
பந்தரும், அப்பருமெடுத்து, அடியார்களுக் கமுதுபடைத்
துக்கொண்டிருந்து, பஞ்சநீங்கியபின்புறப்பட்டு, திருமறைக்
காட்டிற்சேர்ந்து, வேதம்பூசித்த மூடிப்போனகதவை அப்ப
மூர்த்தியாற் றிறப்பித்துப், பின்பது திறக்கவு மூடவுமாயிருக்
கும்படி சம்பந்தமூர்த்தி பதிகமோதித் துதித்தங்கிருந்தனர்.

அந்நாளில்மதுரையில் சமணசமயமேலிட்டு, கூன்பாண்டியராஜனுமதற்குட்பட, சைவப்பற்றுவிடாதிருந்த அரசன் பத்தினி மங்கையர்க் கரசியாரும், மந்திரிகுலச்சிறை நாயனுருஞ்சொல்லி யனுப்பியதைக் கேள்வியுற்று, சம்பந்தர்மதுரைக்குச்சென்று சுவாமியைத்தரிசித்து, அங்கொருமடத்திலிருக்கையிலன்றிரவு சமணர்களம்மடத்திற் றீயிடக்கண்டு, இவ்வெப்பம் பாண்டியனைச் சேரக்கடவதென்று பதிகமோதியருளவுமுடனே பாண்டியனுக்குச் சுரவியாதியுண்டாகி வருந்துகையில் சமணர்களுடைய மணிமந்திர ஔஷதங்களாற்றாமைகண்டு, பத்தினியுமந்திரியும் வேண்ட பிள்ளையாரெழுந்தருளினர். சமணர்கள் தங்கள் அரசன்றயிடப்பாகத்தைசசுகப்படுத்தவதாயும் பிள்ளையார் வலப்பாகத்தைச் சுகப்படுத்தும்படிக்குச்சொல்ல, பிள்ளையார் "மந்திரமாவதுநீறு" என்னுந் திருநீற்றுப்பதிகமோதி வலப்பாகத்தில் விபூதியைப்பூச, அப்பாகஞ்சொஸ்தமாகி, இடப்பாகஞ்சமணர்களாற் சொஸ்தமாகாமலிருமடங்காய்வருத்த, அதனைசகிக்கொணுது பின்னுமரசன்வேண்ட, இடப்பாகத்திலும் விபூதியைப் பூசினர்; உடனே வியாதிநீங்கி யரசனது கூனுநிமிர்ந்தது. பின்பு, சமணர்கள் தங்களுண்மைப் பொருளை யொரு ஏட்டிலெழுதித் தீயிலிட்டார்கள். பிள்ளையாரும் "போகமார்த்த பூண்முலையா" ளென்னுந் திருநள்ளாற்றுப்பதிகமெழுதியிருக்கு மேட்டினையத்தீயிலிட்டனர், பிள்ளையாரிட்ட ஏடு வேகாமலிருந்தது மூன்ருந்தடவையுந் தோற்ருற்கழுவி லேறுகிறோமென்று சமணர்கள்சொல்லி தாங்களுண்மையாகக் கொண்டிருக்கு

வேட்டினையு, நாயனார் "வாழ்கவந்தணர்" என்னும் பாசுரம் பத்தித் திருக்கடைக்காப்புவெழுதிய வவ்வேட்டினையும் வை கையிலிட, சமணர்களேடு வெள்ளத்தின் வழியே சென்றது நாயனாரேடு எதிரிட்டுச் சென்று திருவேடகமென்னும் தலத் திற்கருகேநிற்க, மந்திரிகுலச்சிறையார்சென்று ஏட்டினை யெடு த்ததைக்கண்ட சமணர்கள் கழுவிலேறினார்கள் அந்நாட்டு வெல்லோருஞ் சைவரானார்கள்.

அதன்பின்பு, பாண்டிய நாட்டிலும், மழநாட்டிலும், சோழநாட்டிலுமுள்ள ஸ்தலங்களை யெல்லாந் தரிசித்துக்கொ ண்டு திருக்கொள்ளம்பூதூருக்குச் செல்லும்போது, எதிரே ஆறுபெருகுதலைக்கண்டு அங்கிருந்தவோடத்தின் கட்டையவி ழ்த்தடியார்களை யதிலேற்றி "கொட்டமேகமழும்" என்னும் பதிகம்பாடி, அக்கரைசேர்ந்து ஈசனையுந் தரிசித்து திருத் தளிச்சேரியென்னும் தலத்துக் கருகில்வரும்போது, புத்தநந் தியென்னும் பௌத்தன் தடுத்தனன். அடியாருளொருவரா கிய சம்பந்தசரணாலயரென்பவர் "புத்தர் சமண்கழுக்கையர்" என்று முன்னம் நாயனாரருளிய பதிகத்தை யோதியவளவி லவன் தலையி லிடிவிழுந்திறந்தான். இதைக்கண்டு பௌத்தரெல் லாரோடு பின்னிவந்து வாதத்திலெதிர்த்து தோல்வியடைந் து விபூதிதரித்து, சைவரானார்கள் பிறகு தொண்டைநாட்டில் திருவொத்தூரில், ஆண்பனைகளைப் பெண்பனைகளாக்கி திரு வொற்றியூருக் கெழுந்தருளினார்.

திருமயிலையில், சிவநேச செட்டியார் புத்திரி பூம்பாவை யென்பவள், தோழிகளோடு மலர்கொய்யப்போய் சர்ப்பந்

தீண்டி யிறந்தனள் செட்டியார், தன்செல்வத்தோடு புத்திரியைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருக்குக் கொடுப்பதாய் முன்னரே நியமித்திருந்தமையால், இறந்தமகளைத் தகனஞ்செய்து சாம்பலை யஸ்தியுடன் குடத்திலிட்டுப் பதனஞ்செய்திருந்தனர். அவர் திருவொற்றியூருக்குவந்து வணங்கியழைக்க, நாயனார் திருமயிலைக்கெழுந்தருளி, குடத்தைக்கொண்டுவரச்சொல்லி "மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலை" யென்னும்பதிகமோதி யெலும்பைப்பெண்ணாக்கி, மற்றுந்தலங்களையுந்தரிசித்து சீர்காழிக்கெழுந்தருளினார்.

தந்தைமுதலியோர் பிரார்த்திக்க, விவாகத்திற்கிணங்கி, நல்லூர்ப்பெருமணத்திற்குச்சென்று நம்பியாண்டார் குமாரத்தியை, விதிப்படி சிறப்புடன் திருமணங்கொண்டு, ஓமாக்கினியை வலம்வரவெழுந்து, நாம்வலஞ்செய்யத்தக்க வக்கினிபரமசிவனே யென்று, மனைவிகைப்பற்றி ஆலயஞ்சென்று "நல்லூர்ப்பெருமணம்" என்னும்பதிகமோதியவளவில், ஈசன் கிருபைகூர்ந்து "உன்காதலியோடெம்மிடத்துக்குவா" வென்றருளியவுடன், அவ்வாலயமுழுதுஞ்சோதியாய் வாயிலைவகுத்துக்காட்ட நமசிவாயத் திருப்பதிகமோதி அங்கெழுந்தருளிய வெல்லோரையு மதற்குட்போகச் சொல்லிப் பின்புதாமும் தம்முடைய மனைவியார்கையைப் பற்றியபடியே, அந்தச்சோதிக்குட்போய்க்கலந்து சிவசாயுச்சிய மடைந்தனர். அப்பாற்சோதிமறைந்து முன்போலவாலயமாகவிருந்தது.

சரித்திரம் - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருப்பிரமபுரம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர்தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுடலைப்பொடிபூசியென்னுள்ளங்கவர்கள்வ
னேடுடையமலரான்முனைநாட்பணிந்தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. க

முற்றலாமையிளநாகமோடேன்முளைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகலனாப்பலிதேர்ந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன் [தப்
கற்றல்கேட்டலுடையார்பெரியார்கழல் கையாற்றொழுதேத்
பெற்றமூர்ந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. உ

நீர்பரந்தநிமிர்புன்சடைமேலோர்நிலாவெண்மதிசூடி
யேர்பரந்தவினவெள்வளைசோரவென்னுள்ளங்கவர்கள்வ
னூர்பரந்தவுலகின்முதலாகியவோரூரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. ங

விண்மகிழ்ந்தமதிலெய்ததுமன்றிவிளங்குதலையோட்டி
லுண்மகிழ்ந்துபலிதேரியவந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தவரவம்மலர்க்கொன்றைமலிந்தவரைமார்பிற்
பெண்மகிழ்ந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. ச

ஒருமைபெண்மை யுடையன்சடையன் விடையூருமிவ
னென்ன, வருமையாகவுரைசெய்யவமர்ந்தெனதுள்ளங்கவர்

கள்வன், கருமையெற்ற கடல்கொள்ளமிதந்ததோர் காலம்மி
துவென்னப், பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெம்மானி
வனன்றே. ரு

மறைகலந்தவொலிபாடலொடாடலராகிமழுவேந்தி
யிறைகலந்தனவெவ்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடியார்பொழில்நீடுயர்சோலைக்கதிர்சிந்தப்
பிறைகலந்தபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. சு

சடைமுயங்குபுனலன்னனலன்னெரிவீசிச்சதிர்வெய்தி
யுடைமுயங்குமரவோடுழிதந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
கடல்முயங்குகழிசூழ்குளிர்கானல்பொன்னஞ்சிறகன்னம்
பெடைமுயங்குபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. எ

வியரிலங்குவரையுந்தியதோள்களைவீரம்விளைவித்த
வுயரிலங்கையரையன்வலிசெற்றெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
றுயரிலங்குமுலகிற்பலவூழிகடோன்றும்பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. அ

தாணுதல்செய்திறைகாணியமாலொடுதண்டாமரையானும்
நீணுதல்செய்தொழியந்நிமிர்ந்தானெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
வாணுதல்செய்மகளீர்முதலாகியவையத்தவரேத்தப்
பேணுதல்செய்பிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. கூ

புத்தரோடுபொறியில்சமணும்புறங்கூறநெறிநில்லா
வொத்தசொல்லவுலகம்பலிதேர்ந்தெனதுள்ளங்கவர்கள்வன்
மத்தயானைமறுகவ்வுரிபோர்த்ததோர்மாயமிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே. க0

அருநெறியமறைவல்லமுனியகன்பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவன்றன்னை

யொருநெறியமனம்வைத்துணர்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்தொல்வினைதீர்தலெளிதாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றாங்கெரியோம்பிக்கலியைவாராமே
செற்றார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றாவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே
பற்றாநின்றாரைப்பற்றாபாவமே. க

பறப்பைப்படுத்தெங்கும்பசுவேட்டெரியோம்புஞ்
சிறப்பர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
பிறப்பில்பெருமானைப்பயின்றாழ்சடையானை
மறப்பிலார்கண்டீர்மையல்தீர்வாரே. உ

மையாரொண்கண்ணார்மாடநெடுவீதிக்
கையாற்பந்தோச்சுங்கழிசூழ்தில்லையுட்
பொய்யாமறைபாடல்புரிந்தானுலகேத்தச்
செய்யானுறைகோயில்சிற்றம்பலந்தானே. ங

நிறைவெண்கொடிமாடநெற்றிநேர்தீண்டப்
பிறைவந்திறைதாக்கும்பேரம்பலந்தில்லைச்
சிறைவண்டறையோவாச்சிற்றம்பலமேய
விறைவன்கழலேத்துமின்பமின்பமே. ச

செல்வநெடுமாடஞ்சென்றுசேணோங்கிச்
செல்வமதிதோயச்செல்வமுயர்கின்ற
செல்வர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
செல்வன்கழலேத்துஞ்செல்வஞ்செல்வமே.

வருமாந்தளிர்மேனிமாதோர்பாகமாந்
திருமாந்தில்லையுட்சிற்றம்பலமேய
கருமானுரியாடைக்கறைசேர்கண்டத்தெம்
பெருமான்கழலல்லாற்பேணாதுள்ளமே. ௬

அனலாற்புனல்சூடியாகத்தொருபாக
மலையான்மகளோடுமகிழ்ந்தானுலகேத்தச்
சிலையாலெயிலெய்தான்சிற்றம்பலந்தன்னைத்
தலையால்வணங்குவார்தலையானார்களே. ௭

கூர்வாளரக்கன்றன்வலியைக்குறைவித்துச்
சீராலேமல்குசிற்றம்பலமேய
நீரார்சடையானைநித்தலேத்துவார்
தீராநோயெல்லாந்தீர்தறிண்ணமே. ௮

கோணாகணையானுங்குளிர்தாமரையானுங்
காணார்கழலேத்தக்கனலாயோங்கினன்
சேணார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேத்த
மாணாநோயெல்லாம்வாளாமாயுமே. ௯

பட்டைத்துவராடைப்படிமங்கொண்டாடு
முட்டைக்கட்டுரைமொழிவகேளாதே
சிட்டர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
கட்டப்பெருமானைநாளுந்தொழுவோமே. ௰

ஞாலத்துயர்காழிஞானசம்பந்தன்
சீலத்தார்கொள்கைச்சிற்றம்பலமேய
சூலப்படையானைசசொன்னதமிழ்மாலை
கோலத்தார்பாடவல்லார்நல்லாரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆடினாய்நறுநெய்யொடுபாறயிரந்தணர்பிரியாதசிற்றம்பல, நாடினாயிடமாநறுங்கொன்றை நயந்தவனே, பாடினாய்மறையோடுபல்கீதமும்பலசடைப்பனிகால்கதிர்வெண்டிங்கள், சூடினாயருளாய்சுருங்கவெந்தொல்வினையே. ௧

கொட்டமேகமழுங் குழலாளொடு கூடினாயெருதேறினாய் நுதல், பட்டமேபுனைவாயிசை பாடுவபாரிடமா, நட்டமேநவில்வாய்மறையோர் தில்லைநல்லவர்பிரியாதசிற்றம்பல, மிட்டமாயுறைவாயிவைமேவியதென்னைகொலோ. ௨

நீலத்தார்கரியமிடற்றார்நல்ல நெற்றிமேலுறைகண்ணினார் பற்றுதொழச், சூலத்தார்சுடலைப்பொடி நீறணிவார்சடையார், சீலத்தார்தொழு தேத்துசிற்றம்பலஞ்சேர் தலாற் கழற்சேவடிகைதொழக், கோலத்தாயருளாயுன்காரணங்கூறுதுமே.

கொம்பலைத்தழ கெய்தியநுண்ணிடைக் கோலவாண்மதி போலமுகத்திரண், டம்பலத்தகண்ணாண்முலைமேவிய வார்சடையான், கம்பலைத்தெழுகாமுறுகாளையர்காதலாற்கழற்சேவடிகைதொழ,வம்பலத்துறைவானடியார்க்கடையாவினையே

தொல்லையாரமுதுண்ணநஞ்சுண்டதோர் தூமணிமிடறாப
குவாயதோர், பல்லையார்தலையிற் பலியேற்றுழல்பண்டரங்க,
தில்லையார்தொழுதேத்துசிற்றம்பலஞ்சேர்தலாற் கழற்சேவ
டிகைதொழ, வில்லையாம்வினைதானெரியம்மதிலெய்தவனே.

ஆகந்தோயணிகொன்றையாயனலங்கையாயமரர்க்கமரா
வுமை, பாகந்தோய்பகவாபலியேற்றுழல்பண்டரங்கா, மாகந்
தோய்பொழின் மல்குசிற்றம்பல மன்னினாய்மழுவாளினாயழ,
னாகந்தோயரையாயடியாரைநண்ணாவினையே. ௬

சாதியார்பளிங்கினொடுவெள்ளிய சங்கவார்குழையாய்தி
கழப்படும், வேதியாவிகிர்தாவிழவாரணிதில்லைதன்னுள், ளாதி
யார்க்கிடமாயசிற்றம்பலமங்கையாற்றொழவல்லடியார்களை,
வாதியாதகலுங்கலியாமலிதீவினையே. ௭

வேயினார்பணைத்தோளியோடாடலை வேண்டினாய்விகிர்தா
வுயிர்கட்கமுதா, தாயினாய்கொட்டெரியாடலமர்ந்தவனே, தீயி
னார்கணையாற்புர மூன்றெய்த செம்மையாய்திகழ்கின்றசிற்ற
ம்பல, மேயினாய்கழலேதொழுதெய்துதுமேலுலகே. ௮

தாரினார்விரி கொன்றையாய்மதிதாங்குநீள்சடையாய்தலை
வாநல்ல, தேரினார்மறுகிற்றிருவாரணிதில்லைதன்னுட், சீரினா
ல்வழி பாடொழியாததோர் செம்மையாயழகாய சிற்றம்பல,
மேரினாலமர்ந்தாயுன்சீரடியேத்துதுமே. ௯

வெற்றரையுழல்வார் துவராடையர்வேடத்தா ரலர்கள்ளு
ரைகொள்ளன்மின், மற்றவருலகின்னவலம்மவை மாற்றகில்
லார், கற்றவர்தொழுதேத்துசிற்றம்பலம் காதலாற்கழற்சேவ
டிகைதொழ, வுற்றவருலகின்னுறுதிகொளவல்லவரே. ௰

நாறுபூம்பொழினண்ணியகாழியுணன்மறைவல்லஞானசம் பந்த· னூறுமின்றமிழா லுயர்ந்தாருறைதில்லைதன்னு, ளேறு தொல்புகழேந்துசிற்றம் பலத்தீசனையிசையாற்சொன்னபத் திவை, கூறுமாறுவல்லாருயர்ந்தாரொடுங்கூடுவரே.

திருஅண்ணாமலை-பண்-தக்கேசி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவார்புகழ்வார்வானோர்கள்
மூவார்புரங்களெரித்தவன்றுமூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின்றதிரவெருவித்தொருவின்னிரையோடு
மாமாம்பிணைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே, க

மஞ்சைப்போழ்ந்தமதியஞ்சூடும்வானோர்பெருமானார்
நஞ்சைக்கண்டத்தடக்குமதுவுநன்மைப்பொருள்போலும்
வெஞ்சொற்பேசும்வேடர்மடவாரிதணமதுவேறி
யஞ்சொற்கிளிகளாயோவென்னுமண்ணாமலையாரே. உ

ஞானத்திரளாய்நின்றபெருமானல்லவடியார்மே
லூனத்திரளை நீக்குமதுவுண்மைப்பொருள்போலு
மேனத்திரளோடினமான்கரடியிழியுமிரவின்க
ணானைத்திரள்வந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. ங

இழைத்தவிடையாளுமையாள்பங்காரிமையோர்பெருமானார்
தழைத்தசடையார்விடையொன்றேறித்தறியார்புரமெய்தார்
பிழைத்தபிடியைக்காணாதோடிப்பெருங்கைமதவேழ
மழைத்துத்திரிந்தங்குறங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரே, ச

உருவிற்றிகழுமிமையோர்பெருமானார்
செருவிலொருகால்வளையவூன்றிச்செந்தீயெழுவித்தார்
பருவிக்குறவர்புனத்திற்குவித்தபருமாமணிமுத்த
மருவித்திரளோடியுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. ௫

இனைத்தோருருநியடியாரேத்தவிமையோர்பெருமானார்
நினைத்துத்தொழுவார்பாவந்தீர்க்குநிமலருறைகோயில்
கனைத்தமேதிகாணாதாயன்கைமேற்குழலூத
வனைத்துஞ்சென்றுதிரளுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. ௬

வந்தித்திருக்குமடியார்தங்கள்வருமேல்வினையோடு
பந்தித்திருந்தபாவந்தீர்க்கும்பரமனுறைகோயில்
முந்தியெழுந்தமுழவினோசைமுதுகல்வரைகள்மே
லந்திப்பிறைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே. ௭

மறந்தான்கருதிவலியைநினைந்துமாறாயெடுத்தான்றோ
ணிறந்தான்முரியநெரியவூன்றிநிறையவருள்செய்தார்
திறந்தான்காட்டியருளாயென்றுதேவரவர்வேண்ட
வறந்தான்காட்டியருளிச்செய்தாரண்ணாமலையாரே. ௮

தேடிக்காணார்திருமால்பிரமன்றேவர்பெருமானை
மூடியோங்கிமுதுவேயுகுத்தமுத்தம்பலகொண்டு
கூடிக்குறவர்மடவார்குவித்துக்கொள்ளவம்மினென
றாடிப்பாடியளக்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

தட்டையிடுக்கித்தலையைப்பரித்துச்சமணேநின்றுண்ணும்
பிட்டர்சொல்லுக்கொள்ளவேண்டாபேணித்தொழுமின்கள்
வட்டமுலையாளுமையாள்பங்கர்மன்னியுறைகோயி
லட்டமாளித்திரள்வந்தணையுமண்ணாமலையாரே. ௰

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

[illegible]

திருச்சிற்றம்பலம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௨

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௩

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௪

நுகராரமொடேலம்மணிசெம்பொன்னுரையுந்திப்
பகராவருபுனல்காவிரிபரவிப்பணிந்தேத்துந்
நிகராவணலிடுதண்கரைநிகழ்வாய்நெய்த்தான
நகரானடியேத்தநமைநடலையடைவாயே. ௫

விடையார்கொடியுடையவ்வணல்வீந்தார்வெனையெலும்பும்
உடையார்நறுமாலைச்சடையுடையாரவர்மேய
புடையேபுனல்பாயும்வயல்பொழில்சூழ்தணெய்த்தானம்
அடையாதவரென்றும்மமருலகம்மடையாரே. ௬

நிழலார்வயல்கமழ்சோலைகணிறைகின்றநெய்த்தானத்
தழலானவனனலங்கையிலேந்தியழகாய
கழலானடிநாளுங்கழலாதேவிடலின்றித்
தொழலாரவர்நாளுந்துயரின்றித்தொழுவாரே. ௭

அறையார்கடலிலங்கைக்கிறையணிசேர்கயிலாய
மிறையாரமுனெடுத்தானிருபதுதோளுரவூன்றி
நிறையார்புனனெய்த்தான்நன்னிகழ்சேவடிபரவக்
கறையார்கதிர்வாளீந்தவர்கழலேத்துதல்கதியே. ௮

கோலம்முடிநெடுமாலொடுகொய்தாமரையானுஞ்
சீலம்மறிவரிதாயொளிதிகழ்வாயநெய்த்தானங்
காலம்பெறமலர்நீரவைதூவித்தொழுதேத்தும்
ஞாலம்புகழடியாருடலுறுநோய்நலியாவே. ௯

மத்தம்மலிசித்தத்திறைமதியில்லவர்சமணர்
புத்தரவர்சொன்னமொழிபொருளாநினையேன்மி
ணித்தம்பயினிமலன்னுறைநெய்த்தானமதேத்துஞ்
சித்தம்முடையடியாருடல்செறுநோயடைவாயே. ௰

தலமல்கியபுனற்காழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
நிலமல்கியபுகழான்மிகுநாரையூர்நகரில்
பலமல்கியபாடல்லிவைபத்தும்மிகவல்லார்
சிலமல்கியசெல்வன்னடிசேர்வர்சிவகதியே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதமோதிவெண்ணூல்பூண்டுவெள்ளையெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப்பொலியவருவார்புலியினுரிதோலார்
நாதாவெனவுநக்காவெனவுநம்பாவெனநின்று
பாதந்தொழுவார்பாவந்தீர்ப்பார்பழனநகராரே. ௧

கண்மேற்கண்ணுஞ்சடைமேற்பிறையுமுடையார்காலனைப்
புண்ணாறுதிரமெதிராவோடப்பொன்றப்புறந்தாளா
லெண்ணாதுதைத்தவெந்தைபெருமானிமவான்மகளோடும்
பண்ணார்களிவண்டறைபூஞ்சோலைப்பழனநகராரே. ௨

பிறையும்புனலுஞ் சடைமேலுடையார் பறைபோல்விழிகட் [பே
யுறையுமயானமிடமாவுடையாருலகர்தலைமக
ளறையும்மலர்கொண்டடியார்பரவிப்பாடல்பாடல்செய்
பறையுஞ்சங்கும்பலியுமோவாப்பழனநகராரே. ௩

உரமன்னுயிர்க்கோட்டெலறக்கையலறுமயானத்தி
லிரவிற்பூதம்பாடவாடியெழிலாரலர்மேலைப்
பிரமன்றலையினறவமேற்றபெம்மானெமையாளும்
பரமன்பகவன்பரமேச்சுரன்பழனநகராரே. ௪

ஞலவெஞ்சிலையால் மதின்மூன்றெரித்தகொல்லேறுடையண
கலவமயிலுங்குயிலும்பயிலுங்கடல்போற்காவேரி [ணல்
நலமஞ்சுடையநறுமாங்கனிகள்குதிகொண்டெதிருந்திப்
பலவின்கனிகள்திரைமுன்சேர்க்கும்பழனநகராரே. ரு

வீணைக்குரலும்விளிசங்கொலியும்விழவின்னொலியோவா
மூனைத்தலைகொண்டடியாரேத்தப்பொடியாமதிலெய்தா
ரீனைப்பதிலியார்தெங்கிற்றலையார்வாழையின்
பானைக்கமுகின்பழம்வீழ்சோலைப்பழனநகராரே. சு

பொய்யாமொழியார்முறையாலேத்திப்புகழ்வார்திருமேனி
செய்யார்கரியமிடற்றார்வெண்ணூல்சேர்ந்தவகலத்தார்
கையாடலினார்புனலால்மல்குசடைமேற்பிறையோடும்
பையாடரவமுடனேவைத்தார்பழனநகராரே. எ

ம்சோங்குயரமுடையோன்மலையைமாறாயெடுத்தான்றோ
ன்சோடஞ்சமாறுநான்குமடரவூன்றினார்
நஞ்சார்கடலைப்பொடிநீறணிந்தகம்பான்வம்பரும
பைந்தாமரைகள்கழனிசூழ்ந்தபழனநகராரே. அ

கடியார்கொன்றைச்சுரும்பின் மாலைகமழ்புன்சடையார்விண்
முடியாப்படிமூவடியாலுலகமுழுதுந்தாவிய
நெடியானீடாமறைமேலயனுந்தேடிக்காணாத
படியார்பொடியாடகலமுடையார்பழனநகராரே. கூ

கண்டான்கழுவாமுன்னேயோடிக்கலவைக்கஞ்சியை
யுண்டாக்கைகள்தருவார்க்குஞ்சிறுசொல்லோரார்பாட்ட
வண்டாமரையின்மலர்மேனறவமதுவாய்மிகவுண்டு
பண்டான்செழுமலண்டியாழ்செய்யும்பழனநகராரே. ௰

வேய்முத்தோங்கிவிளைமுன்பாக்கும்வேணுபுரத்தன்னி
லையத்தனையதிறலால்மிக்கஞானசம்பந்தன்
பேசற்கினியபாடல்பயிலும்பெருமான்பழனத்தை
வாயிற்பொலிந்தமாலைபத்தும்வல்லார்நல்லாரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கொள்ளம்பூதூர்-சாடிமேல்வைப்பு

பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

கொட்டமேகமழுங்கொள்ளம்பூதூர்
நட்டமாடியநம்பனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௧

கோட்டகக்கழனிக்கொள்ளம்பூதூர்
நாட்டகத்துறைநம்பனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௨

குலையிலர்தெங்குறுங்கொள்ளம்பூதூர்
விலையிலாட்கொண்டவிகிர்தனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௩

குவளைகண்மலருங்கொள்ளம்பூதூர்த்
தவளநீறணிதலைவனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௪

கொன்றைபொன்சொரியுங்கொள்ளம்பூதூர்
நின்றபுன்சடைநிமலனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௫

ஓடம்வந்தணையுங்கொள்ளம்பூதூ
ராடல்பேணியவடிகளையுள்கச்
செல்லவுந்துசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௬

ஆறுவைத்தணையுங்கொள்ளம்பூதூ
ரேறுதாங்கியவிறைவனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௭

குரக்கினம்பயிலுங்கொள்ளம்பூதூ
ரரக்கனைச்செற்றவாதியையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௮

பருவராலுகளுங்கொள்ளம்பூதூ
ரிருவர்காண்பரியான்கழலுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௯

நீரகக்கழுனிக்கொள்ளம்பூதூர்த்
தேரமண்செற்றசெல்வனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ
நல்குமாறருணம்பனே. ௰

கொன்றைசேர்சடையான்கொள்ளம்பூதூர்
நன்றுகாழியுண்ஞானசம்பந்த
னின்றுசொன்மாலைகொண்டேத்தவல்லார்போ
யென்றும்வானவரோடிருப்பாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவனமாச்சோடையாய்நாவெழாப்பஞ்சுதோய்ச்சட்டவுண்டு
சிவனதாட்சிந்தியாப்பேதைமார்போலநீவெள்கினுயே
கவனமாய்ப்பாய்வதோரேறுகந்தேறியகாளகண்ட
னவனதாரூர்தொழுதுய்யலமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே

தந்தையர்போயினர் தாயாரும்போயினர் தாமும்போவர், கொந்தவேல்கொண்டொரு கூற்றத்தார்பார்க்கின்றார் கொண்டுபோவா, ரெந்தநாள்வாழ்வதற்கோநம்மைவைத்தியாதே ழைநெஞ்சே, யந்தணரூர்தொழுதுய்யலா மையல்கொண்டஞ்சநெஞ்சே. உ

நிணங்குடர்தோனரம்பென்புசேராக்கைதானிலாயதன்றூற்
குணங்களார்க்கல்லதுகுற்றநீங்காதெனக்குலுங்கினுயே
வணங்குவார்வானவர்தானவர்வைகலுமணங்கோடேத்து
மணங்கணூரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சநெஞ்சே.

நீதியால்வாழ்கிலைநாள்செலாநின்றனைத்தநோய்கள்
வாதியாவாதலாஞனுநாளின்பமேமருவினுயே
சாதியாய்கின்னரர்தருமனும்வருணர்களேத்துமுக்க
ணாதியாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சநெஞ்சே. ௪

பிறவியால்வருவனகேடுளவாதலாற்பெரியவின்பத்
துறவியார்க்கல்லதுதுன்பநீங்காதெனத்தூங்கினாயே
மறவனீமார்க்கமேநண்ணினாய்தீர்த்தநீர்மல்குசென்னி
யறவனாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே. ௫

செடிகணோயாக்கையைம்பாம்பின்வாய்த்தேரைவாய்ச்சிறு
பறவை, கடிகொள்பூந்தேன்சுவைத்தின்புறலாமென்றுகருதி
னாயே, முடிகளால்வானவர்முன்பணிந்தன்பராயேத்துமுக்க,
ணடிகளாரூர்தொழு துய்யலாமையல்கொண்டஞ்சநெஞ்சே.

ஏறுமாலியானையேசிவிகையந்தளகநீச்சேர்ப்பிகட்டில்
மாறிவாழுடம்பினார்படுவதோர்நடலைக்குமயங்கினாயே
மாறிலாவனமுலைமங்கையோர்பங்கினர்மதியவைத்த
வாறனாரூர்தொழுதுய்யவாமையல்கொண்டஞ்சநெஞ்சே. ௭

என்பினார்கழிநிரைத்திறைச்சிமண்சுவரெரிந்திதுநம்மில்லம்
புன்புலா னாறுதோல்போர்த்துப் பொல்லாமையான் முகடு
கொண்டு, முன்பெலாமொன்பதுவாசலார்குரம்பையின்மூழ்
கிடாதே, யன்பனாரூர்தொழு துய்யலாமையல்கொண்டஞ்ச
னெஞ்சே. ௮

தந்தைதாய்தன்னுடன்தோன்றினார்புத்திரர்தாரமென்னும்
பர்தநீங்காதவர்க்குய்த்துபோக்கில்லெனப்பற்றினாயே
வெந்தநீறுடியார்சோதியார்வேதகீத
ரெந்தையாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சநெஞ்சே

நெடியமால்பிரமனுநீண்டுமண்ணிடந்தின்னதேடிக்காணாப்
படியனார்பவளம்போலுருவனார்பனிவளர்மலையாள்பாக[டோ
வடிவனார் மதிபொதிசடையனார் மணியணி கண்டத்தெண்
ணடிகளாரூர்தொழுதய்யலாமையல்கொண்டஞ்சநெஞ்சே.

வெந்தவெண்ணீற்றண்ணல்வெண்ணெய்ப்பிரான்வினையார்க
ழல், சிந்தைசெய்வார்வினையாயினதேய்வதுதிண்ணமே. ௪

மங்குறங்குமறையோர்கண்மாடத்தயலேமிகு
தெங்குதுங்கப்பொழில்செல்வமல்குந்திசழ்சிக்கலுள்
வெங்கண்வெள்ளேறுடையவெண்ணெய்ப்பிரானடிமேவவே
தங்குமேற்சரதந்திருநாளுந்தகையுமே. ௫

வண்டிரைத்துமதுவிம்மியமாமலர்ப்பொய்கைசூழ்
தெண்டிரைக்கொள்புனல்வந்தொழுகும்வயச்சிக்கலுள்
விண்டிரைத்தமலராற்றிகழ்வெண்ணெய்ப்பிரானடி
கண்டிரைத்துமனமேமதியாய்கதியாகவே. ௬

மூன்றுமாடம்மதின்மூன்றுடனேயெரியாய்விழத்
தான்றுவார்வெங்கணையொன்றுசெலுத்தியசோதியான்
செந்நெலாரும்வயற்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பெருமானடி
யுன்னிடீர்மனமேநினையாய்வினையோயவே. ௭

தென்றலாகியதென்னிலங்கைக்கிறைவன்மலை
பற்றினான்முடிபத்தொடுதோள்கணெரியவே
செற்றதேவனஞ்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பெருமானடி
யுற்றுநீநினையாய்வினையாயினவோயவே. ௮

மாலினோடருமாமறைவல்லமுனிவனுங்
கோலினார்குறுக்கச்சிவன்சேவடிகோலியுஞ்
சீலந்தாமறியார்திகழ்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பிரான்
பாலுமன்மலர்தூவப்பறையுநம்பாவமே. ௯

பட்டைநற்றுவராடையினாரொடும்பாங்கிலாக்
கட்டமண்கழுக்கள்சொலவினைக்கருதாதுநீர்

சிட்டன்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பெருமான்செழுமாமறைப்
பட்டன்சேவடியேபணிமின்பிணிபோகவே. ௧0

கந்தமார்பொழிற்காழியுள்ஞானசம்பந்தனற்
செந்தண்பூம்பொழிற்சிக்கல்வெண்ணெய்ப்பெருமானடிச்
சந்தமாச்சொன்னசெந்தமிழ்வல்லவர்வானிடை
வெந்தநீறணியும்பெருமானடிமேவுவரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடவூகைக்காரோணம்-பண்-செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூனற்றிங்கட்குறுவெண்கண்ணிகான்நவெண்ணிலா
வேனற்பூத்தமமராங்கோதையோடும்விராவுஞ்சடை
வானநாடனமரர்பெருமாற்கிடமாவது
கானல்வேலிகழிசூழ்கடவூகைக்காரோணமே. ௧

விலங்கலொன்றுசிலையாமதின்மூன்றுடன்வீட்டின
னிலங்குகண்டத்தெழிலாமைபூண்டாற்கிடமாவது
மலங்கியோங்கிவருவெண்டிரைமல்கியமால்கடற்
கலங்களோதங்கழிசூழ்கடவூகைக்காரோணமே. ௨

வெறிகொளாருங்கடற்கைதைநெய்தல்விரிபூன்பொழின்
முறிகொணுழன்மூடப்புன்னைமுல்லைமுகைவெண்மலர்
நறைகொள்கொன்றைநயந்தோங்குநாதற்கிடமாவது
கறைகளோதங்கழிசூழ்கடவூகைக்காரோணமே. ௩

வண்டுபாடல்வளர்கொன்றைமாலைமதியோடுடன்
கொண்டகோலங்குளிர்கங்கைதங்குங்குருட்குஞ்சியு
ளுண்டுபோலுமெனவைத்துகந்தவொருவற்கிடங்
கண்டல்வேலிகழிசூழ்கடவூகைக்காரோணமே. ௪

வார்கொள்கோலம்முலைமங்கைநல்லார்மகிழ்ந்தேத்தவே
நீர்கொள்கோலச்சடைநெடுவெண்டிங்கணிகழ்வெய்தவே
போர்கொள்சூலப்படைபுல்குகையார்கிடமாவது
கார்கொளோதங்கழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே. ௫

விடையதேறிவ்விடவரவசைத்தவிகிர்தரவர்
படைகொள்பூதம்பலபாடவாடும்பரமாயவ
ருடைகொள்வேங்கையுரிதோலுடையார்க்கிடமாவது
கடைகொள்செல்வங்கழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே. ௬

பொய்துவாழ்வார்மனம்பாழ்படுக்கும்மவர்பூசனை
செய்துவாழ்வார்சிவன்சேவடிக்கேசெலுஞ்சிந்தையா
ரெய்துவாழ்வாரெழிநக்கவெரம்மாற்கிடமாவது
கைதல்வேலிகழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே. ௭

பத்திரட்டிதிரடோளுடையான்முடிபத்திற
வத்திரட்டிவிரலாலடர்த்தார்க்கிடமாவது
மைத்திரட்டிவ்வருவெண்டிரைமல்கியவார்கடல்
கைத்திரட்டுங்கழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே. ௮

நல்லபோதினுறைவானுமாலுந்நடுக்கத்தினா
லல்லராவரெனநின்றவெம்மாற்கிடமாவது
மல்லலோங்கிவ்வருவெண்டிரைமல்கியமால்கடல்
கல்லலோதங்கழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே. ௯

உயர்ந்தபோதின்னுநவத்திமைவிட்டுழல்வார்களும்
பியர்தமண்டையிடுபிண்டமாவுண்டுழல்வார்களு
நயந்துகாணாவகைநின்றநாதர்க்கிடமாவது
கயங்களோதங்கழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே. ௰

மல்குதண்பூம்புனல்வாழ்ந்தொழுகும்வயற்காழியா
னல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லார்கண்முன்
வல்லவரேபுனைந்தேத்துங்காரோணத்துவண்டமிழ்
சொல்லுவார்க்குமிவைகேட்பவர்க்குந்துயரில்லையே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிராப்பள்ளி-பண்-குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

நன்றுடையானைத்தீயதில்லானைநரைவெள்ளே
றொன்றுடையானையுமையொருபாகமுடையானைச்
சென்றடையாத்திருவுடையானைச்சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடையானைக்கூறவென்னுள்ளங்குளிருமே. ௧

கைம்மகவேந்திக்கடுவனொடூடிக்கழைபாய்வான்
செம்முகமந்திகருவரையேறுஞ்சிராப்பள்ளி
வெம்முகவேழத்தீருரிபோர்த்தவிகிர்தாநீ
பைம்முகநாகம்மதியுடன்வைத்தல்பழியன்றே. ௨

மந்தம்முழவம்மழலைத்தும்பவரைநீழற்
செந்தண்புனமுஞ்சுனையுஞ்சூழ்ந்தசிராப்பள்ளிச்
சந்தம்மலர்கள்சடைமேலுடையார்விடையூரு
மெந்தம்படிகளடியார்க்கல்லலில்லையே. ௩

துறைமல்குசாரற்சுனைமல்குநீலத்திடைவைகிச்
சிறைமல்குவண்டுந்தும்பியும்பாடுஞ்சிராப்பள்ளிக்
கறைமல்குகண்டன்கனலெரியாடுங்கடவுளெம்
பிறைமல்குசென்னியுடையவனெங்கள்பெருமானே. ௪

கொலைவரையாதகொள்கையர்தங்கண்மதின்மூன்றுஞ்
சிலைவரையாகச்செற்றனரேனுஞ்சிராப்பள்ளித்
தலைவரைநாளுந்தலைவரல்லாமையுரைப்பீர்கா
ணிலைவரைநீலமுண்டதும்வெள்ளைநிறமாமே. ௫

வெய்யதன்சாரல்விரிநிறவேங்கைத்தண்போது
செய்யபொன்சேருஞ்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனார்
தையலோர்பாகமகிழ்வர்நஞ்சுண்பர்தலையோட்டி
லையமுங்கொள்வராரிவர்செய்கையறிவாரே. ௬

வேயுயர்சாரற்கருவிரலூகம்விளையாடுஞ்
சேயுயர்கோயிற்சிராப்பள்ளிமேவியசெல்வனார்
பேயுயர்கொள்ளிகைவிளக்காகப்பெருமானார்
தீயுகந்தாடறிருக்குறிப்பாயிற்றாகாதே. ௭

மலைமல்குதோளான்வலிகெடவூன்றிமலரோன்றன்
றலைகலனாகப்பலிதிரிந்துண்பர்பழியோரார்
சொலவலவேதஞ்சொலவலகீதஞ்சொல்லுங்காற்
சிலவலபோலுஞ்சிராப்பள்ளிச்சேடர்செய்கையே. ௮

அரப்பள்ளியானுமலருறைவானுமறியாமைக்
கரப்புள்ளிநாடிக்கண்டிலரேனுங்கல்சூழ்ந்த
சிறப்பள்ளிமேயவார்சடைச்செல்வர்மனைதோறு
மிரப்புள்ளீரும்மையேதிலர்கண்டாலிகழாரே. ௯

நாணாதுடைநீத்தோர்களுங்கஞ்சிநாட்காலே
யூணாப்பகலுண்டோதுவோர்களுமுரைக்குஞ்சொற்
பேணாதுறுசீர்பெறுதுமென்பீரெம்பெருமானார்
சேணார்கோயில்சிராப்பள்ளிசென்றுசேர்மினே. ௧௦

தேனயம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத்திசைசூழ்ந்த
கானல்சங்கேறுங்கழுமலவூரிற்கவுணியன்
ஞானசம்பந்தனலமிகுபாடலிவைவல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரொடுமன்னிவாழ்வாரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்-திருநீற்றுப்பதிகம்-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிருவாலவாயான்றிருநீறே. ௧

வேதத்திலுள்ளதுநீறுவெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறுபுன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
வோதத்தகுவதுநீறுவுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்ததிருவாலவாயான்றிருநீறே. ௨

முத்திதருவதுநீறுமுனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறுதக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறுபரவவினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறுதிருவாலவாயான்றிருநீறே. ௩

காணவினியதுநீறுகவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம்பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறுமதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறுதிருவாலவாயான்றிருநீறே. ௪

பூசவினியதுநீறுபுண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறுபெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகெடுப்பதுநீறுவந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிருவாலவாயான்றிருநீறே. ௫

அருத்தமாவதுநீறுவவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறுவானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறுபுண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்ந்ததிருவாலவாயான்றிருநீறே. ௬

எயிலதுவட்டதுநீறுவிருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறுபாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைதடுப்பதுநீறுசுத்தமதாவதுநீறு
வயிலைப்பொலிதருசூலத்தாலவாயான்றிருநீறே. ௭

இராவணன்மேலதுநீறுவெண்ணத்தகுவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறுபாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறுதத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குந்திருமேனியாலவாயான்றிருநீறே. ௮

மாலொடயனறியாதவண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண்மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
ஏலவுடம்பிடர்தீர்க்குமின்பந்தருவதுநீறு
வாலமுதுண்டமிடற்றெம்மாலவாயான்றிருநீறே. ௯

குண்டிகைக்கையர்களோடுசாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறுகருதவினியதுநீறு
வெண்டிசைப்பட்டபொருளாரேத்துந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவர்பணிந்தேத்துமாலவாயான்றிருநீறே. ௰

றடல்விடையேறுமாலவாயான்றிருநீற்றைப்
ற்றிப்புகலிநிலாவும்பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
றேற்றித்தென்னனுடலுற்றதீப்பிணியாயின தீர
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும்வல்லவர்நல்லவர்தாமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் திருவிராகம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின்கழற்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே. ௧

பட்டிசைந்தவல்குலாள்பாவையாளோர்பாகமா
வொட்டிசைந்ததன்றியும்முச்சியாளொருத்தியா
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலா
யெட்டிசைந்தமூர்த்தியாயிருந்தவாறிதென்னையே. ௨

குற்றநீகுணங்கணீகூடலாலவாயிலாம்
சுற்றநீபிரானுநீதொடர்ந்திலங்குசோதிநீ
கற்றநூற்கருத்துநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே. ௩

முதிருநீர்ச்சடைமுடிமுதல்வநீமுழங்கழ
லதிரவீசியாடுவாயழகனீபுயங்கனீ
மதுரநீமணாளனீமதுரையாலவாயிலாய்
சதுரநீசதுமுகன்கபாலமேந்துசம்புவே. ௪

கோலமாயநீண்மதிற்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனாயதொண்டுசெய்துபண்டுமின்றுமுன்னையே

நீலமாயகண்டனே நின்னையன்றிநித்தலுஞ்
சீலமாயசிந்தையிற்றேர்வதில்லைதேவரே. ௫

பொன்றயங்கிலங்கொளிர்நலங்குளிர்ந்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாடுவாய்பிஞ்ஞகாபிறப்பிலீ
கொன்றையம்முடியினாய்கூடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலேநினைப்பதென்னியமமே. ௬

ஆதியந்தமாயினாயாலவாயிலண்ணலே
சோதியந்தமாயினாய்சோதியுள்ளோர்சோதியாய்
சீதம்வந்தவாய்மையாற்கிளர்தருக்கினார்க்கலா
லோதிவந்தவாழ்மையாலுணர்ந்துரைக்கலாகுமே. ௭

கறையிலங்குகண்டனே கருத்திலாக்கருங்கடற்
றுறையிலங்கைமன்னனைத்தோளடரவூன்றினாய்
மறையிலங்குபாடலாய்மதுரையாலவாயிலாய்
நிறையிலங்குநெஞ்சினானினைப்பதேநியமமே. ௮

தாவணவ்விடையினாய்தலைமையாகநாடொறுங்
கோவணவ்வுடையினாய்கூடலாலவாயிலாய்
தீவணம்மலர்மிசைத்திசைமுகன்னுமாலுநின்
றாவணமளக்கிலாந்தளக்கமெய்துவார்களே. ௯

தேற்றமில்வினைத்தொழிற்றேரருஞ்சமணரும்
போற்றிசைத்துநின்கழற்புகழ்ந்துபுண்ணியங்கொளார்
கூற்றுதைத்ததாளினாய்கூடலாலவாயிலாய்
நாற்றிசைக்குமூர்த்தியாகுநின்றதென்னநன்மையே. ௰

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனர்புகலியான்
பாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபண்பினா

லாயசொல்லின்மாலைகொண்டாலவாயிலண்ணலைத்
தீயதீரவெண்ணுவார்கள்சிந்தையாயதேவரே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர்ப்பெருமணம்-பண்-அந்தாளிகுறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லூர்ப்பெருமணம்வேண்டாகழுமலம்
பல்லூர்ப்பெருமணம்பாட்டுமெய்யாய்த்தில
சொல்லூர்பெருமணஞ்சூடலரேதொண்டர்
நல்லூர்பெருமணமேயநம்பரனே ௧

தருமணலோதஞ்சேர்தண்டகனித்திலம்
பருமணலாக்கொண்டுபாவைநல்லார்கள்
வருமணங்கூட்டிமணஞ்செயுநல்லூர்ப்
பெருமணத்தான்பெண்ணோர்பாகங்கொண்டானே. ௨

அன்புறுசிந்தையராகியடியவர்
நன்புறுநல்லூர்ப்பெருமணமேவிநின்
றின்புறுமெந்தையிணையடியேத்துவார்
துன்புறுவாரல்லர்தொண்டுசெய்வாரே. ௩

வல்லியந்தோலுடையார்ப்பதுபோர்ப்பது
கொல்லியல்வேழத்துரிவிரிகோவண
நல்லியலார்தொழுநல்லூர்ப்பெருமணம்
புல்லியவாழ்க்கையெம்புண்ணியனார்க்கே. ௪

ஏறுகந்தீரிடுகாட்டெரியாடிவெண்
ணீறுகந்தீர்நிரையார்விரிதேன்கொன்றை
நாறுகந்தீர்திருநல்லூர்ப்பெருமணம்
வேறுகந்தீருமைகூறுகந்தீரே. ௫

சிட்டப்பட்டார்க்கெளியான்செங்கண்வேட்டுவப்
பட்டங்கட்டுஞ்சென்னியான்பதியாவது
கட்டக்கொட்டாட்டறாநல்லூர்ப்பெருமணத்
திட்டப்பட்டாலொத்தீராலெம்பிரானீரே. சு

மேகத்தகண்டனெண்டோளன்வெண்ணீற்றுமை
பாகத்தன்பாய்புலித்தோலொடுபத்தித்த
ஏகத்தநல்லூர்ப்பெருமணத்தானல்ல
போகத்தன்யோகத்தையேபுரிந்தானே. எ

தக்கிருந்தீரன்றுதாளாலரக்கனை
யுக்கிருந்தொல்கவுயர்வரைக்கீழிட்டு
நக்கிருந்தீரின்றுநல்லூர்ப்பெருமணம்
புக்கிருந்தீரெமைப்போக்கருளீரே. அ

ஏலுந்தண்டாமரையானுமியல்விடை
மாலுந்தம்மாண்டறிகின்றிலர்மாமறை
காலுந்தம்பாட்டென்பர்நல்லூர்ப்பெருமணம்
போலுந்தங்கோயில்புரிசடையார்க்கே. கூ

ஆதரமாறெடுசாக்கியர்தாஞ்சொல்லும்
பேதைமைகேட்டுப்பிணக்குறுவீர்வம்மி
ஞாதனைநல்லூர்ப்பெருமணமேவிய
வேதன்தாடொழவீடெளிதாமே. ௰

நறும்பொழிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்
பெறும்பதநல்லூர்ப்பெருமணத்தானை
யுறும்பொருளாற்சொன்னவொண்டமிழ்வல்லார்க்
கறும்பழிபாவமவலமிலரே. கக


அப்பாசுவாமிகள்.

சிவமயம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சரித்திரம்.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருவாமூரில் வேளாளகுலத்
தினராகிய புகழனாருக்கு அவர்மனைவி மாதினியார்வயிற்றில்
திலகவதியார் பிறந்தபின் மருணீக்கியா ரென்ற திருநாமத்
தோடு நாயனார்பிறந்து கலைபயின்று வருநாளில், திலகவதி
யாருக்குப் பன்னிரண்டுவயதுசெல்ல, சோழராஜனிடத்தில்
சேனாதிபதியாகிய கலிப்பகைநாயனாருக்கு விவாகஞ்செய்யும்
பொருட்டுச் சிலமுதியோர்வந்து திலகவதியாரைக் கொடுக்
கும்படியே, புகழனார் சம்மதித்தனர். கலிப்பகையாரும்
விவாகத்திற் கெத்தனமாயிருக்கையில், அரசனேவ கலிப்ப
கையார்சேனையுடன், வடதேசப்பகைமன்னருடன் போருக்
குச்சென்று கெகோல்போர்செய்துக்கொண்டிருந்தனர். அவ
ரவ்விதமிருக்க புகழனார் சுவர்க்கஞ் சேர்ந்தனர். புருடனைப்
பிரிந்துவாழ மனமொவ்வாது மாதினியாரு மிறந்தனர். மக்
களிருவரு மனவிலாத்துயரடைந்து, பின்பு பெற்றோருக்குச்
செய்யவேண்டியகடனை மருணீக்கியார்செய்தனர்.

போர் விளைத்துக் கொண்டிருந்த கலிப்பகையாரும் வீரசு
வர்க்கமெய்தினர். இதனை திலகவதியார் கேள்வியுற்று, அவ
ருக்கென்னைக் கொடுப்பதா யென்றந்தை வாக்களித்திருந்த
தால் எனதுயிரை யவருடன்சேர்ப்பேனென்று துணிய, மரு
ணீக்கியார் தான்முந்தி உயிர்விடுவதாய்ப்புலம்புவதனைக்கண்
டத் திலகவதியார் தம்பியிடத்துள்ளவன்பா லுயிர்தாங்கிதவ
முள்ளவராயிருந்தனர்.

அவ ரவ்விதமிருக்க மருணீக்கியார், முத்திநெறியறியக்
கருதி, சமயசாஸ்திரங்களை யாராயத் தொடங்கி, சமணசம
யத்தைச்சார்ந்து, சாஸ்திரங்களையாராய்ந்து, அவர்களில்மே
ம்பாடெய்தி தருமசேனரென்னும் பெயரும்பெற்றிருந்தனர்
திலதவதியார் திருவதிகை வீரட்டானத்தைச் சேர்ந்து, சிவ
சின்னந்தரித்து, ஆலயத்தொண்டுசெய் திருக்கையில், வீரட்
டானேஸ்வரரைவணங்கி, ஐயனே, என்னுடன்பிறந்தானைப்
பரசமயப் படுகுழியினின்று மெடுத்தாட்கொளவேண்டுமென்
றுபலமுறையும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஒருநாள் சொப்பனத்
திற்றோன்றி, உனது தம்பி முன்னம் வாகீசனென்னு முனி
வன் ஒருகாரணத்தா லிங்ஙுற்பவமாயினன், அவனுக்குச்சூலை
நோயுண்டாக்கி யாட்கொள்கின்றோமென் றருளினர். அவ்
வண்ணமே தருமசேனர் வயிற்றிற் சூலைநோயுண்டாக்கி வரு
த்த, வேதனைத்தாளாமல் வருந்தித், தான் சமணசமயத்திற்
கற்ற மந்திரங்களாற் றடுத்த, இதரசமணர்களவர்களா லான
மட்டும்பார்த்தும், வியாதியதிகரிக்கக்கண்டு நடுங்கி தமக்கை
க்குச் சொல்லியனுப்பினர். யானங்கே வரேனென்று தமக்
கையார்சொல்லியனுப்பிய பதிலைக்கேட்டு, அன்றிரவுபிறருக்
குத் தெரியாமல் தமக்கையாரிடஞ்சென்று வணங்கி, சூலை
நோய்தீரும்படி யநுக்கிரகஞ்செய்யும்படி புலம்பினர். அதை
க்கண்ணுற்ற மனஞ்சகியாராய், இது *வீரட்டானேஸ்வரர்
திருவருளால் நேர்ந்ததாகலி னவரைத்தொழுது பணிசெய்
யென்று சொல்லி, விபூதிகொடுத்துத் தரித்துக் கொள்ளச்
சொல்லி, திருப்பள்ளியெழுச்சிகாலத்திற் றம்பியை யாலயத்
திற் கழைத்துப்போயினர் மருணீக்கியா ராலயத்தை வலஞ்

செய்துவணங்க சுவாமியினது திருவருளாற் றிருப்பதிகமோ தும்படி யுணர்ச்சியுண்டாக "கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீ" ரென்னுந் திருப்பதிகமோதினார் உடனேவியாதிதீர ஈசனது திருவருளை நினைத் தானந்தபரவச முற்றிருக்கும்போது, நீதி ருப்பதிகமோதினமையால் "நாவுக்கரசென் றுனக்குப்பெய ருண்டாகுக" வென்றுசுவாமி யசரீரிவாக்கருள்செய்ய, அதை க்கேட்டுமகிழ்ந் தன்றுமுதற் சிவசின்னந் தரித்துத் துதிரூப மாகியவாசகமும், முழைவாரப்பணியு முடையராயினார்.

இதனைப் பாடலிபுரத்தி லிருக்கிற சமணர்களறிந்து அரச னிடஞ்சென்று தருமசேனரது தமக்கை, சடையான்சமயத்தி லிருப்பதாற்றாமுமங்குபோய்ச்சேரக்கருதி, சூலைநோயற்றதா யுமதுநஞ்சமய மந்திரமுதலியவற்றாற் றீரவில்லை யென்றும் பாசாங்குசெய்து, தமக்கையிடம்போய்ச் சேர்ந்தனரென்றார் கள். அரசன்கோபங்கொண்டு, தருமசேனரை யழைத்துவரு ம்படி மந்திரிகளுக்குத்திரவளித்தான். அவர்களவ்வாறேபோ யழைக்க, நாயனார் "நாமார்க்குங் குடியல்லோ" மென்னுந் திருத்தாண்டகம்பாட, மந்திரிகளவரைவணங்கிப்பிரார்த்திக்க, அவர்களுடன்சென்றார். அரசன்வெகுண்டு, சமணரது தீர்மா னப்படி சுண்ணாம்புக்காளவாயிலிட்டான். நாயனார் "மாசில் வீணையுமாலைமதியமு" மென்னும் பதிகமோதி, சுவாமியைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தார், வெப்பமில்லா திருந்தது. எ ழாநாள்சமணர், காளவாயைத் திறந்துபார்க்க, நாயனார் சுக மாயிருக்கக்கண்டு பிரமித்து, மீண்டும் பாலுடன் விடங்கலந் துகொடுக்கவதையுமுண்டனர். பின்பு, கொல்லும்படியானை

யைத்தாண்ட, "சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்து" வென்னும் பதிகமோத, யானை நாயனாரைவணங்கிப், பாகனையும் சூழ்ந்திருந்த சமணர்களையும் கொன்றுசென்றது. அப்பாற், கொலைஞரைக்கொண்டு கற்றூணிற்பிணித்து நடுக்கடலில் வீழ்த்தினார்கள். நாயனார் சுவாமியைத்தியானித்து சொற்றுணைவேதிய, னென்னும்பதிகமோத, கட்டுகளவிழ்ந்தத் தூணேதெப்பமாக, அதின்மேலிருந்து பதிகமுற்றுமோதி கெடிலநதிக்கரைசேர்ந்து திருப்பாதிருப்புலியூர் முதலியஸ்தலங்களை த்தரிசித்து திருவதிகைவீரட்டானத்தைச்சேர்ந்து திருத்தொண்டு புரிந்துவந்தனர். நாயனாரதுண்மையைப் பல்லவராஜ னறிந்து, சமணரது மடமாலயமுதலியவற்றை யிடிப்பித்துச சைவனாகி, குணதர வீச்சரமென்னுமொரு சிவாலயமு மேற்படுத்தினான்.

பின்புநாயனார் திருத்தூங்கானை மாடத்துக் கெழுந்தருளி சுவாமியைத்தரிசித்து, ஐயனே சமணசமயத்திலிருந்த விவ்வுடலைத் தாங்கவருவருக்கின்றேனாகலின் தேவரீருடையமுத்திரையை யடியேற்குத் தரித்தருளவேண்டுமென்று பதிகமோதப் பரமசிவன் றிருவருளாலொரு பூதம்வந்து சூலத்துடன் விடையிலச்சினையைத்தமது தோள்களிற்றரிக்கமகிழ்ந்து சீர்காழிக்கெழுந்தருள, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரெதிர்கொளக்கண்டுவணங்கி, அடியேனென்றெழுந்து சுவாமியைத்தரிசித்து, திருச்சத்திமுற்றத்தில் சுவாமியைப்பணிந்து, கூற்றுவன் வருமுன்னமடியேன் முடியிற் றிருவடிசூட்டல்வேண்டுமென்று பதிகமோத திருநல்லூருக்கு வாவென்று சுவாமியருள, அவ்விடமேசென்று ஆலயத்திற் சாஷ்டாங்கமாகப்பணியும்போது, சுவாமிதிருவடிசூட்டதாண்டகமோதித்தொழுது,

மற்றஸ்தலங்களையுந்தரிசித்து, திங்களூரைச்சார்ந்து, அப்பூதியடிக ணாயனாருக்குத் தம்மிடத்துள்ள வன்பை மகிழ்ந்தவர் மாளிகையி லமுதுகொள்ளச் சம்மதித்தனர். அவரதுமனைவியார் மூத்ததிருநாவுக்கரசென்னும் புத்திரனை யிலைகொணரவனுப்ப,அவன்போய்இலைகொணர்ந்துதாயிடந்தந்துயிர்நீங்கினன். பெற்றோர்கண்டு விடந்தீண்டிற்றென்றுகுறிப்பாலறிந்து, இறந்தமகனை மறைத்து நாயனாருக் கமுதுபடைக்க முயற்சிக்கும்போது, புத்திரசோகத்தை நாயனாரறிந்துப் பதிகமோதிப் பிழைக்கச் செய்து, அப்பூதியடிகளுட னமுதுகொண்டு, திருவாரூர்முதலிய ஸ்தலங்களைத்தரிசித்துத்திருப்புகலூருக்கெழுந்தருளுகையில் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் எதிர்கொள்ள அவரைவணங்கி சுவாமியைத் தரிசித்து முருக நாயனார் திருமடத்திற்றங்கியிருந்தனர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்திருவாரூருக்குச்சென்று மீண்டுந்திருப்புகலூருக்குவந்தனர்.

அப்பாலிருவருந் திருவீழி மிழலைக்குச்சென்று பரமசிவன்றந்தபடிக்காசாற்பஞ்சத்தைநீக்கி, திருமறைக்காட்டையணுகிவேதம்பூசித்து, மூடிப்போன கதவைத்திறப்பித்து சம்பந்தமூர்த்தியாரைவிட்டுப்பிரிந்து, வடதலியென்னுமாலயத்திற்குச்சென்றுசிவலிங்கப்பெருமானைசமணர்கள் மறைத்திருத்தலைக்கண்டு, அரசனைக்கொண்டு நிவர்த்தித்து, திருப்பைஞ்ஞீலியைநோக்கிச்செல்லுமார்க்கத்திலே, நாயனார்ப் பசியால்வருந்திவருவதையறிந்து சிவபெருமானொருசோலையையும் குளத்தையுமுண்டாக்கி பிராமணவுருவத்தோடுபொதிச்சோறுவைத்துக்கொண்டிருந்துநாயனாருக்குக்கொடுக்க,வதனையுண்டுகுளத்தில்ஜலமருந்திகளைநீங்கிச்சென்றார்சுவாமியுமவருடன்சென்றுதிருப்பைஞ்ஞீலியைச் சமீபித்தவுடன் மறைந்தருளினார்

காயனாரதுகண்டு திருவருளை வியந்து ஆலயஞ்சென்று தரிசி
த்து சோழநாட்டைக்கடந்து நடுநாட்டிலுள்ள ஸ்தலங்களைத்
தரிசித்து திருக்காளத்திக் கெழுந்தருளினார்.

அங்குசுவாமியைத் தரிசிக்கும்போது தோன்றியகுறிப்
பால் ஸ்ரீகயிலாயபதியைத் தரிசிக்கவிரும்பி, காசியையடைந்
து விஸ்வநாதரைத்தரிசித்துப் பரிஜனங்களை நிறுத்தி, ஆகார
மின்றித் தனியே காடுமலைகடந்து பாலைவனத்திற் போகும்
போது அந்நிலைவெப்பத்தாற் கால்பரட்டளவுந்தேய, கைக
ளையூன்றிச்செல்ல மணிக்கட்டளவுந்தேய, மார்பினாலுந்திச்
சென்று மார்புந்தேயவே, புரண்டுபுரண்டுசென்று சக்தியில்
லாதோய்ந்து பிரக்ஞைதப்பியிருந்தனர். பரமசிவன் திரு
வுளமிரங்கி பிராமணமுனிவராகவந்து, இவ்விதம்வருந்திவரு
வானேனென்று வினவ கயிலாயதரிசனத்திற்கென்றுரைக்க
க்கேட்டு, மனிதர்தரிசிக்கக்கூடுமோவென, எவ்விதமும் கயி
லாயதரிசனஞ்செய்தாலன்றி மீளேனென்றனர் பரமசிவனவ்
வுருவையொளித்து மறைந்து நாவுக்கரசே யெழுந்திருவென்ற
சரீரிவாக்கருள, உடனேநாயனார்திரேகம்பழுதின்றி விளங்கக்
கண்டுணர்ச்சிபெற்று, ஆண்டவனே அடியேனுக்கு ஸ்ரீகயிலா
யதரிசனம் கடாட்சித்தருளல் வேண்டுமென துதிசெய்தனர்
சுவாமிநூதனமாயுண்டாக்கிய குளத்தைக்காட்டி, அதில்மூழ்
கி திருவையாற்றில்வந்து கயிலாயதரிசனம் காணக்கடவை
யென்று மீண்டுமசரீரிவாக்கருள அவ்வாறேமூழ்கி திருவை
யாற்று தீர்த்தக்கரையி லெழுந்து சந்நிதிக்குச்சென்று பார்வ
திசமேதராய் கணங்கள் முனிவர்கள் தேவர்கள்புடைசூழக் க
யிலாயதரிசனங் கண்டு பதிகங்களோதினார்.

பின்பு, கயிலாயத்தோற்றமாறி ஆலயமாயிருக்கக்கண்டு
வருத்தங்கொண்டு ஒருவாறுதெளிந்து திரும்பூந்துருத்திக்குச்
சென்று மடமொன்றேர்ப்படுத்தி யதில் வீற்றிருக்கும்போது
திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியார்வரவதனையறிந்தெதிர்சென்று
அவரெழுந்தருளுஞ் சிவிகையைத் தமது தோள்கொடுத்துத்
தாங்கிவந்தார் திருப்பூந்துருத்திக்கு மிகச்சமீபித்தவுடன் அப்
பரெங்குற்றூரென்று சம்பந்த மூர்த்தியார் வினவ அடியேன்
தேவரீரைத்தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப் பெற்றிங்குற்றே
னென்று, அப்பரருளினர், உடனேசம்பந்தர் சிவிகையைவிட்
டிழிந்து பணிய, அதற்கு முன்னரே அப்பர் பணிந்ததை, யடி
யார்கள் கண்டு இருவரையும்பணிந்து மகிழ்ந்தார்கள். பிறகி
ருவரு மாலயஞ்சென்று சுவாமியைத்தரிசித்து, மடத்திலெழு
ந்தருளியிருக்கையில், சம்பந்தமூர்த்தியார், தாம்மதுரைக்கிச்
சென்றதுஞ் சமணரைவென்றதும் பாண்டியன்கூன்நிமிர்ந்த
துஞ் சொல்லியருளினர் அப்பர் தொண்டைநாட்டிற்குத் தா
ஞ்சென்றது மங்குள்ள ஸ்தலங்களைத்தரிசித்ததுஞ் சொல்லி
னர். பிறகு அப்பர் மதுரைக்குச்சென்று சொக்கரைத்தரிசித்
து பாண்டிநாட்டிலுள்ள ஸ்தலங்களையெல்லாந் தரிசித்து, தி
ருப்புகலூரிற்சேர்ந்து, உழவாரப்பணிசெய்துகொண்டிருக்கு
நாளில் செதுக்குமிடமெல்லாம் பொன்னு நவரத்தினங்களு
முண்டாகும்படி பரமசிவன்செய்தருள, அவைகளையோடுகளா
க மதித்துப்பொய்கையிலெறிந்துவிட்டார் பின்னுமிவரைமய
க்கும்படி அரம்பாஸ்திரிகளையனுப்ப, அவர்கள்வந்து லாலனை
ஞ்செய்ய, உம்மாலிங்கு குறையுடையேனோவென்னுந் தாண்
டகமோதினர் தம்மாலியலாதென்று திரும்பினார்கள் கடைசி
யாக எண்ணுகே னென்சொல்லி யெண்ணுகேனோ, வென்
னுந் தாண்டகமோதி சிவபெருமான் திருவடியடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருஅதிகைவீரட்டானம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றாயினவாறுவிலக்ககிலீர்கொடுமை பலசெய்தனநா
னறியே, னேற்றாயடிக்கேயிரவும்பகலும் பிரியாதுவணங்குவ
னெப்பொழுதுந், தோற்றாதென்வயிற்றி னகம்படியே குட
ரோடுதொடக்கிமுடக்கியிட; ஆற்றேனடியேனதிகைக்கெடி
ல வீரட்டானத்துறையம்மானே. ௧

நெஞ்சம்முமக்கேயிடமாகவைத்தே னினையாதொருபோ
துமிருந்தறியேன், வஞ்சம்மிதுவொப்பதுகண்டறியேன் வயிற்
றோடுதொடக்கிமுடக்கியிட, நஞ்சாதிவந்தென்னைவலிவதனை
நணுகாமறுறந்துகரந்துமிடு, ரஞ்சேலுமென்னீ ரதிகைக்கெ
டிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. ௨

பணிந்தாரன்பர்பாவங்கள்பற்றவல்லீர் படுவெண்டலையிற்
பலிகொண்டுழல்வீர், துணிந்தேயுமக்காட்செய்துவாழலுற்றா
ற்சுடுகின்றதுசூலைதவிர்த்தருளீர், பிணிந்தார்பொடிகொண்டு
மெய்ப்பூசவல்லீர்பெற்றமேற்றுகந்தீர் சுற்றுவெண்டலைகொ
ண், டணிந்தீரடிகேளதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்
மானே. ௩

முன்னம்மடியேனறியாமையினான் முனிந்தென்னைநலி
ந்துமுடக்கியிடப், பின்னையடியே னுமக்காளும்பட்டேன்சுடு
கின்றதுசூலைதவிர்த்தருளீர் தன்னையடைந்தார்வினை தீர்ப்ப
தன்றோதலையாயவர்தங்கடனாவதுதா, னன்னநடையாரதி
கைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே.

காத்தாள்பவர்காவலிகழ்ந்தமையாற் கரைநின்றவர்கண்
டுகொளென்றுசொலி, நீத்தாய்கயம்புகநூக்கியிட நிலைக்கொ
ள்ளும்வழித்துறையொன்றறியேன், வார்த்தையிதுவொப்பது
கேட்டறியேன் வயிற்றோடுதொடக்கிமுடக்கியிட, வார்த்தார்
புனலாரதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. ரு

சலம்பூவொடுதூபமறந்தறியேன் றமிழோடிசைபாடலு
மறந்தறியே, னலந்தீங்கிலுமுன்னைமறந்தறியேனுன்னாமமெ
ன்னாவின்மறந்தறியே னுலந்தார்தலையிற்பலிகொண்டுழல்வா
யுடலுள்ளுறுசூலைதவிர்த்தருளா, யலந்தேனடியேனதிகைக்
கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. ௬

உயர்ந்தேன்மனைவாழ்க்கையுமொண்பொருளுமொருவ
ர்தலைகாவலிலாமையினால், வயந்தேயுமக்காட்செய்துவாழலு
ற்றால்வலிக்கின்றதுசூலைதவிர்த்தருளீர், பயந்தேயென்வயிற்
றினகம்படியேபறித்துப்புரட்டியறுத்தீர்த்திடநா, னயர்ந்தே
னடியேனதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே. எ

வலித்தேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன் வஞ்சமன
மொன்றுமிலாமையினாற், சலித்தாலொருவர்துணையாருமிலை
சங்கவொண்குழைக்காதுடையெம்பெருமான், கலித்தேயெ
ன்வயிற்றினகம்படியேகலக்கிட்டுக்கவர்ந்துதின்ன அலுத்தே
னடியேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. அ

பொன்போலமிளிர்வதோர்மேனியினீர் புரிபுன்சடையீ
ர்மெலிபிறையீர், துன்பேகவலைபிணியென்றிவற்றைநணுகாம
ற்றுரந்துகரந்துமிடீரென்போலிகளும், மையினித்தெளியார

டியார் படுவெறிதவேயாகி, லன்பேயமையு மதிகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே. ௯

போர்த்தாயங்கோரானையினை வீருரிதோல்புறங்காடரங்காநடமாடவல்லா, யார்த்தாரரக்கன்றனை மால்வரைக்கீழடர்த்திட்டருள்செய்வதுகருதாய், வேர்த்தும்புரண்டும்விழுந்தெழுந்தாலென்வேதனையான்விலக்கியிடா, யார்த்தார்புனல்சூழதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடைகிலேனடிநாயேன்வேண்டியக்காலியாதொன்று
ந்டைகிலேனமணர்கள்தமரவுரைகேட்டலமலந்தேன்
றொடர்கின்றேனுன்னுடையதூமலர்சேவடிகாண்பா
ணடைகின்றேனையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௧

செம்பவளத்திருவுருவர்திகழ்சோதிக்குழைக்காதர்
கொம்பமருங்கொடிமருங்கிற்கோல்வளையாளொருபாகர்
வம்பவிழுமலர்க்கொன்றைவளர்சடைமேல்வைத்துகந்த
அம்பவளவையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௨

கணியானேசேயானேநம்பானேசெம்பொன்னின்
றணியானேதோலானேகண்ணவெண்ணீற்றானே
யணியானேவானவர்க்குமருந்தாகப்பிணிதீர்க்கும்
அணியானேயையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௩

ஊழித்தீயாய்நின்றாயாள்குவாருள்ளத்தாய்
வாழிதீயாய்நின்றாய்வாழ்த்துவார்வாயானே

ப்பாழித்தீயாய்நின்றாய்படர்சடைமேற்பணிமதிய
மாழித்தீயையயாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௫

சடையானேசடையிடையேதவழுந்தண்மதியானே
விடையானேவிடையேறிப்புரமெரித்தவித்தகனே
யடையானேயுடைதலைகொண்டூரன்பலிக்குழலு
மடையானவையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௬

நீரானேதீயானேநெதியானேகதிபானே
யீரானேயுலகானேயுடலானேயுயிரானே
பேரானேபிறைசூடிபிணிதீர்க்கும்பெருமானெனென்
றூராதவையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௭

கண்ணாய்மணியானாய்கருத்தானாய்அருத்தனா
யெண்ணாயெழுத்தானாயெழுத்தினுக்கோரியல்பானாய்
விண்ணாய்விண்ணிடையேபுரமெரித்தவேதியனே
யண்ணனவையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௮

மின்னாயுருவானாய்வேதத்தின்பொருளானாய்
பொன்னாய்மணியானாய்பொருகடல்வாய்முத்தானாய்
நின்றாரிருவர்க்குங்காண்பரியநிமிர்சோதீ
யன்னானையையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௯

முத்திசையும்புயற்பொன்னிமொய்பவளங்கொழித்துந்தப்
பத்தர்பலர்நீர்மூழ்கிப்பலகாலும்பணிந்தேத்த
வெத்திசையும்வானவர்களெம்பெருமானெனவிறைஞ்சும்
அத்திசையாமையயாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. ௰

கருவரைசூழ்கடலிலங்கைக்கோமானைக்கருத்தழியத்
திருவிரலாலுதகரணஞ்செய்துகந்தசிவமூர்த்தி

ருவரைசூழ்வையகத்தார்பேர்நந்தியென்றேத்தும்
ருவரைசூழையாறற்காளாய்நானுய்ந்தேனே. கO

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர்ப்பிறைக்கண்ணியானைமலையான்மகளொடும்பாடிப்
போதொடுநீர்சுமந்தேத்திப்புகுவாரவர்பின்புகுவேன்
யாதுஞ்சுவடுபடாமலையாறடைகின்றபோது
காதன்மடப்பிடியோடுங்களிறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். க

போழிளங்கண்ணியினானைப்பூந்துகிலாளொடும்பாடி
வாழியம்போற்றியென்றேத்திவட்டமிட்டாடாவருவே
னாழிவலவனின்றேத்துமையாறடைகின்றபோது
கோழிபெடையொடுங்கூடிக்குளிர்ந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். உ

எரிப்பிறைக்கண்ணியினானையேந்திழையாளொடும்பாடி
முரித்தவிலயங்களிட்டுமுகமலர்ந்தாடாவருவேன்
அரித்தொழுகுவெள்ளருவியையாறடைகின்றபோது
வரிக்குயில்பேடையோடாடிவைகிவருவனகண்டேன்.
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ங

பிறையிளங்கண்ணியினானைப்பெய்வளையாளொடும்பாடித்
துறையிளம்பன்மலர்தூவித்தோளைக்குளிரத்தொழுவேன்
அறையிளம்பூங்குயிலாலுமையாறடைகின்றபோது
சிறையிளம்பேடையோடாடிச்சேவல்வருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ச

ஏடுமதிக்கண்ணியானையேந்திழையாளொடும்பாடிக்
காடொடுநாடுமலையுங்கைதொழுதாடாவருவே
னாடலமர்ந்துறைகின்றவையாறடைகின்றபோது
பேடைமயிலொடுங்கூடிப்பிணைந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௫

தண்மதிக்கண்ணியினானைத்தையனல்லாளொடும்பாடி
உண்மெலிசிந்தையனாகியுணராவுருகாவருவே
னண்ணலமர்ந்துறைகின்றவையாறடைகின்றபோது
மண்ணப்பகின்றிலொடாடிவைகிவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௬

கடிமதிக்கண்ணியினானைக்காரிகையாளொடும்பாடி
வடிவொடும்மண்ணமிரண்டும்வாய்வேண்டுவசொல்லிவாழ்வே
னடியிணையாக்குங்கழலானையாறடைகின்றபோது
இடிகுரலன்னதோரேனமிசைந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௭

விரும்புமதிக்கண்ணியானைமெல்லியலாளொடும்பாடிப்
பெரும்புலர்காலையெழுந்துபெறுமலர்கொய்யாவருவே
னருங்கலம்பொன்மணியுந்துமையாறடைகின்றபோது
கருங்கலைபேடையோடாடிக்கலந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௮

முற்பிறைக்கண்ணியினானைமொய்குழலாளொடும்பாடி
பற்றிக்கயிற்றுக்கில்லேன் பாடியுமாடாவருவேன்
அற்றருள்பெற்றுநின்றாரோடையாறடைகின்றபோது
நற்றுணைப்பேடையோடாடிநாரைவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௯

திங்கண்மதிக்கண்ணியானைத்தேமொழியாளொடும்பாடி
எங்கருணல்குங்கொலெந்தையெனக்கினியென்றுவருவேன்
அங்கிளமங்கையராடுமையாறடைகின்றபோது
பைங்கிளிபேடையோடாடிப்பறந்துவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௧௦

வளர்மதிக்கண்ணியினானைவார்குழலாளொடும்பாடிக்
களவுபடாததோர்காலங்காண்பான்கடைக்கணிக்கின்றேன்
அளவுபடாததோரன்போடையாறடைகின்றபோது
இளமணநாகுதழுவியேறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன். ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம்-பண்-பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொன்மாலைபயில்கின்றகுயிலினங்காள்சொல்லீரே
பன்மாலைவரிவண்டுபண்மிழற்றும்பழனத்தான்
முன்மாலைநகுதிங்கண்முகிழ்விளங்குமுடிச்சென்னிப்
பொன்மாலைமார்பனென்புதுநலமுண்டிகழ்வானோ. ௧

கண்டகங்காள்முண்டகங்காள்கைதைகாள்நெய்தல்காள்
பண்டரங்கவேடத்தான்பாட்டோவாப்பழனத்தான்
வண்டுலாந்தடமூழ்கிமற்றவனென்றளிர்வண்ணங்
கொண்டநாள்தானறிவான்குறிக்கொள்ளாதொழிவானோ. ௨

மனைக்காஞ்சியிளங்குருகேமறந்தாயோமதமுகத்த
பனைக்கைம்மாவுரிபோர்த்தான்பலர்பாடும்பழனத்தான்
நினைக்கின்றநினைப்பெல்லாமுரையாயோநிகழ்வண்டே
சுனைக்குவளைமலர்க்கண்ணாள்சொற்றூதாய்ச்சோர்வாளே. ௩

பதியையாயினியையாம்பூந்தென்றல்புறங்காடு
பதியாவதிதுவென்றுபலர்பாடும்பழனத்தான்
மதியாதார்வேள்விதனைமதித்திட்டமதிக்கங்கை
விதியாளனென்னுயிர்மேல்விளையாடல்விடுத்தானே. ௪

மண்பொருந்திவாழ்பலர்க்குமாதீர்த்தவேதியர்க்கும்
விண்பொருந்துதேவர்க்கும்வீடுபேறாய்நின்றானைப்
பண்பொருந்தவிசைபாடும்பழனஞ்சேரப்பனையென்
கண்பொருந்தும்போழ்தத்துங்கைவிடநான்கடவேனே. ௫

பொங்கோதமால்கடலிற்பறம்புறம்போயிரைதேருஞ்
செங்கோல்வெண்மடநாராய்செயற்படுவதறிவேனோ
னங்கோலவளைகவர்ந்தானணிபொழில்சூழ்பழனத்தான்
தங்கோலநறுங்கொன்றைத்தாரருளாதொழிவானே. ௬

துணையாரமுயங்கிப்போய்த்துறைசேருமடநாராய்
பணையாரவாரத்தான்பாட்டோவாப்பழனத்தான்
கணையாரவிருவிசும்பிற்கடியரணம்பொடிசெய்த
வினையாரமார்பனென்னெழினலமுண்டிகழ்வானே. ௭

கூவைவாய்மணிவரன்றிக்கொழித்தோடுங்காவிரிப்பூம்
பாவைவாய்முத்திலங்கப்பாய்ந்தாடுப்பழனத்தான்
கோவைவாய்மலைமகள்கோன்கொல்லேற்றின்கொடியானை
பூவைகாள்மழலைகாள்போகாதபொழுதுளதே. ௮

புள்ளிமான்பொறியரவப்புள்ளுயர்த்தான்மணிநாகப்
பள்ளியான்றொழுதேத்தவிருக்கின்றபழனத்தா
னுள்குவார்வினைதீர்க்குமென்றுரைப்பருலகெல்லாங்
கள்ளியேனனிவற்கென்கனவளையுங்கடவேனே. ௯

வஞ்சித்தென்வளைகவர்ந்தான்வாரானேயாயிடினும்
பஞ்சிக்காற்சிறகன்னம்பரந்தார்க்கும்பழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க்கலிமெலியவழலோம்பும்அப்பூதி
குஞ்சிப்பூவாய்நின்றசேவடியாய்க்கோடியையே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடந்தீர்த்ததிருப்பதிகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றுகொலாமவர்சிந்தையுயர்வரை
யொன்றுகொலாமுயரும்மதிசூடுவ
ரொன்றுகொலாமிடுவெண்டலைகையது
வொன்றுகொலாமவரூர்வதுதானே. ௧

இரண்டுகொலாமிமையோர்தொழுபாத
மிரண்டுகொலாமிலங்குங்குழைபெண்ணாண்
இரண்டுகொலாமுருவஞ்சிறுமான்மழு
விரண்டுகொலாமவரெய்தினதாமே. ௨

மூன்றுகொலாமவர்கண்ணுதலாவன
மூன்றுகொலாமவர்சூலத்தின்மொய்யிலை
மூன்றுகொலாங்கணைகையதுவின்னாண்
மூன்றுகொலாம்புரமெய்தனர்தாமே. ௩

நாலுகொலாமவர்தம்முகமாவன
நாலுகொலாஞ்சனனல்முதற்றோற்றமு
நாலுகொலாமவரூர்தியின்பாதங்கள்
நாலுகொலாமறைபாடினதாமே. ௪

அஞ்சுகொலாமவராடரவின்படம்
அஞ்சுகொலாமவர்வெல்புலனாவன

னஞ்சுகொலாமவர்சாய்ப்பட்டான்கணை
யஞ்சுகொலாமவராடினதாமே. ௫

ஆறுகொலாமவரங்கம்படைத்தன
வாறுகொலாமவர்தம்மகனார்முக
மாறுகொலாமவர்தார்மிசைவண்டின்கா
லாறுகொலாஞ்சுவையாக்கினதாமே. ௬

எழுகொலாமவரூழிபடைத்தன
எழுகொலாமவர்கண்டவிருங்கடல்
எழுகொலாமவராளுமுலகங்கள்
எழுகொலாமிசையாக்கினதாமே. ௭

எட்டுக்கொமவரீறில்பெருங்குண
மெட்டுக்கொலாமவர்சூடுமின்மல
ரெட்டுக்கொலாமவர்தோளிணையாவன
எட்டுக்கொலாந்திசையாக்கினதாமே. ௮

ஒன்பதுபோலவர்வாசல்வகுத்தன
ஒன்பதுபோலவர்வார்பினினூலிழை
யொன்பதுபோலவர்கோலக்குழற்சடை
யொன்பதுபோலவர்பாரிடந்தானே. ௯

பத்துக்கொலாமவர்பாம்பின்கண்பாம்பின்பல்
பத்துக்கொலாமெயிறுந்நெரிந்துக்கன
பத்துக்கொலாமவர்காயப்பட்டான்றலை
பத்துக்கொலாமடியார்செய்கைதானே. ௧௰

நமச்சிவாயப்பதிகம்-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொற்றுணைவேதியன்சோதிவானவன்
பொற்றுணைதிருந்தடிபொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்பூட்டியோர்கடலிற்பாய்ச்சினு
நற்றுணையாவதுநமச்சிவாயவே. ௧

பூவினுக்கருங்கலம்பொங்குதாமரை
யாவினுக்கருங்கலம்அரனஞ்சாடுதல்
கோவினுக்கருங்கலம்கோட்டமில்லது
நாவினுக்கருங்கலநமச்சிவாயவே. ௨

விண்ணுறவடுக்கியவிறகின்வெவ்வழ
லுண்ணியபுகிலவையொன்றுமில்லையாம்
பண்ணியவுலகினிற்பயின்றபாவத்தை
நண்ணிநின்றறுப்பதுநமச்சிவாயவே. ௩

இடுக்கண்பட்டிருக்கினுமிரந்தியாரையும்
விடுக்கிற்பிரானென்றுவினவுவோமல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க்கிடக்கினுமருளினாமுற்ற
நடுக்கத்தைக்கெடுப்பதுநமச்சிவாயவே. ௪

வெந்தநீறருங்கலம்விரதிகட்கெலா
மந்தணர்க்கருங்கலமருமறையாறங்கந்
திங்களுக்கருங்கலந்திகழுநீண்முடி
நங்களுக்கருங்கலநமச்சிவாயவே. ௫

சலமிலன்சங்கரன்சார்ந்தவர்க்கலால்
நலமிலனாடொறுநல்குவானலன்

குலமிலராகிலுங்குலத்திற்கேற்பதோர்
நலமிகக்கொடுப்பதுநமச்சிவாயவே. ௬

வீடினாருலகினில்விழுமியதொண்டர்கள்
கூடிநாரந்நெறிகூடச்சென்றலு
மோடினேனோடிச்சென்றுருவங்காண்டலு
நாடினேனாடிற்றுநமச்சிவாயவே. ௭

இல்லகவிளக்கதுவிருள்கெடுப்பது
சொல்லகவிளக்கதுசோதியுள்ளது
பல்லகவிளக்கதுபலருங்காண்பது
நல்லகவிளக்கதுநமச்சிவாயவே. ௮

முன்னெறியாகியமுதல்வன்முக்கணன்
தன்னெறியேசரணாதல்திண்ணமே
யந்நெறியேசென்றங்கடைந்தவர்க்கெலாம்
நன்னெறியாவதுநமச்சிவாயவே. ௯

மாப்பிணைத்தழுவியமாதோர்பாகத்தான்
பூப்பிணைதிருந்தடிபொருந்தக்கைதொழ
நாப்பிணைதழுவியநமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல்லார்தமக்கிடுக்கணில்லையே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமறைக்காடு திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணினேர்மொழியாளுமைபங்கரோ
மண்ணினார்வலஞ்செய்மறைக்காடரோ
கண்ணினாலுமைக்காணக்கதவினைத்
திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்ம்மினே. ௧

சண்டுசெஞ்சடையாகத்துளீசரோ
மூண்டகார்முகிலின்மூறிக்கண்டரோ
வாண்டுகொண்டநீரேயருள்செய்திடும்
ஈண்டமாக்கதவின்வலிநீக்குமே ௨

அண்டமூர்த்தியதாகியவப்பரோ
துட்டர்வான்புரஞ்சுட்டசுவண்டரோ
பட்டங்கட்டியசென்னிப்பாமரோ
சட்டவிக்கதவந்திறப்பிம்மினே. ௩

அரியநான்மறையோதியநாவரோ
பெரியவான்புரஞ்சுட்டசுவண்டரோ
விரிகொள்கோவணவாடைவிருத்தரோ
பெரியவான்கதவம்பிரிவிக்கவே. ௪

மலையில்நீடிருக்குமறைக்காடரோ
கலைகள்வந்திறைஞ்சுங்கழலேத்தவே
விலையின்மாமணிவண்ணவுருவரோ
தொலைவிலாக்கதவந்துணைநீக்குமே. ௫

பூக்குந்தாழைபுறணியருகெலாம்
ஆக்குந்தண்பொழில்சூழ்மறைக்காடரோ
ஆர்க்குங்காண்பரியீரடிகேளுமை
நோக்கிக்காணக்கதவைத்திறவுமே. ௬

வெந்தவெண்பொடிபூசும்விகிர்தரோ
அந்தமில்லியணிமறைக்காடரோ
எந்தைநீயடியார்வந்திறைஞ்சிட
இந்தமாக்கதவம்பிணிநீக்குமே. ௭

ஆறுசூடுவ்ணிமறைக்காடரோ
கூறுமாதுமைக்கீந்தகுழகரோ
எருதேரியவெம்பெருமானிந்த
மாறிலாக்கதவம்வலிநீக்குமே. அ

சுண்ணவெண்பொடிபூசுஞ்சுவண்டரோ
பண்ணியேறுகந்தேறும்பரமரோ
அண்ணலாதியணிமறைக்காடரோ
திண்ணமாக்கதவந்திறப்பிம்மனே. கூ

அரக்கனைவிரலாலடர்த்திட்டநீ
இரக்கமொன்றிலீரெம்பெருமானீரே
சுரக்கம்புன்னைகள்சூழ்மறைக்காடரோ
சரக்கவிக்கதவந்திறப்பிம்மினே. ய

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலம்பலம்பாவருகுண்டர்முன்னேநமக்குண்டுகொல்லோ
அலம்பலம்பாவருதண்புனலாரூரவிர்சடையான்
சிலம்பலம்பாவருசேவடியான்றிருமூலத்தானம்
புலம்பலம்பாவருதொண்டர்க்குத்தொண்டாம்புண்ணியமே
மற்றிடமின்றிமனைதுறந்தல்லுணாவல்லமணர்
சொற்றிடமென்றுதுரிசுபட்டேனுக்குமுண்டுகொல்லோ
விற்றிடம்வாங்கிவிஷயனோடன்றொருவேடுவனாய்ப் (ணியமே
புற்றிடக்கொண்டான்றன்றொண்டர்க்குதொண்டாம் புண்

ஊாசினையேறியமேனியில்வன் கண்ணார்மொண்ணைரவிட்
டீசனையேநினைந்தேசறுவேனுக்குமுண்டுகொல்லோ
தேசனையாரூர்த்திருமூலத்தானனைச்சிந்தைசெய்து
பூசனைப்பூசுரர்தொண்டர்க்குத்தொண்டராம்புண்ணியமே.

குற்றமுடையவமணர்திறமதுகையகன்றிட்
டெற்றகருமஞ்செய்துய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
மற்பொலிதோளாளிராவணன்றன் வலிவாட்டுவித்த
பொற்கழலானடித்தொண்டற்குதொண்டராம்புண்ணியமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தூங்கானைமாடம்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னார்திருவடிக்கொன்றுண்டுவிண்ணப்பம்போற்றிசெ [ய்யு
மென்னாவிகாப்பதற்கிச்சையுண்டேலிருங்கூற்றகல
மின்னாருமூவிலைச்சூலமென்மேற்பொறிமேவுகொண்ட
துன்னார்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடச்சுடர்க்கொழுந்தே. க

ஆவாசிறுத்தொண்டனென்னினைந்தானென்றரும்பிணிநோ [ய்
காவாதொழியிற்கலக்குமுன்மேற்பழிகாதல்செய்வார்
வேதாதிருவடிநீறென்னைப்பூசுசெந்தாமரையின்
பூவார்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடத்தெம்புண்ணியனே. உ

கடவுந்திகிரிக்கடவாதொழியக்கயிலையுற்றான்
படவுந்திருவிரலொன்றுவைத்தாய்பனிமால்வரைபோ [க
லிடபம்பொறித்தென்னையேன்றுகொள்ளாயிருஞ்சோலைதிங்
கடவுங்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடத்தெந்தத்துவனே. ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவங்கமாலை.

பண்-சாதாரி.

தலையே நீவணங்காய்-தலை மாலைதலைக்கணிந்து
தலையாலேபலிதேருந்தலைவனைத் தலையேநீவணங்காய். ௧

கண்காள்காண்மின்களோ-கடனஞ்சுண்டகண்டன்றன்
னை யெண்டோள்வீசி நின்றாடும்பிரான்றன்னைக்கண்காள்கா
ண்மின்களோ. ௨

செவிகாள் கேண்மின்களோ சிவனெம்மிறைசெம்பவள
வெரிபோன் மேனிப்பிரான்றிறமெப்போதுஞ் செவிகாள்கே
ண்மின்களோ. ௩

மூக்கேநீமுரலாய்-முது காடுறைமுக்கணனை
வாக்கேநோக்கிய மங்கைமணாளனை மூக்கேநீமுரலாய். ௪

வாயேவாழ்த்துகண்டாய்-மதயானையுரிபோர்த்துப்-பே
ய்வாழ்காட்டகத்தாடும்பிரான்றனைவாயேவாழ்த்துகண்டாய்

நெஞ்சேநீநினையாய்-நிமிர் புன்சடைநின்மலனை
மஞ்சாடும்மலைமங்கைமணாளனை நெஞ்சேநீநினையாய்

கைகாள்கூப்பித்தொழீர் கடிமாமலர்தூவிநின்று
பைவாய்ப்பாம்பரையார்த்தபரமனைக்கைகாள்கூப்பித்தொழீர்

ஆக்கையாற்பயனென் - னரன்கோயில்வலம்வந்து-பூக்
கையாலட்டிப்போற்றியென்னாதவிவ்வாக்கையாற்பயனென்

கால்களாற்பயனென்-கறைக்கண்டனுறைகோயில்
கோலக்கோபுரக்கோகரணஞ்சூழாக்கால்களாற்பயனென்.

உற்றாராருளரோ-வுயிர் கொண்டுபோம்பொழுது
குற்றாலத்துறைகூத்தனல்லானமக் குற்றாராருளரோ. ௰

இறுமாந்திருப்பன்கொலோ-ஈசன்பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்-சிறுமானேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச்சென்றங் கிறுமாந்திருப்பன்கொலோ. ௧௧

தேடிக்கண்டுகொண்டேன்-திருமாலொடு நான்முகனுந் தேடித்தேடொணாத்தேவனையென்னுள்ளே தேடிக்கண்டுகொண்டேன். ௧௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்-திருவிருத்தம்.

கருநட்டகண்டனையண்டத்தலைவனைக்கற்பகத்தைச்
செருநட்டமும்மதிலெய்யவல்லானைச்செந்தீமுழங்கத்
திருநட்டமாடியைத்தில்லைக்கிறைவனைச்சிற்றம்பலத்துப்
பெருநடமாடியைவானவர்கோனென்றுவாழ்த்துவனே. ௧

ஒன்றியிருந்துநினைமின்களுந்தமக்கூனமில்லைக்
கன்றியகாலனைக்காலாற்கடிந்தானடியவர்க்காகச்
சென்றுதொழுமின்கடில்லையுட்சிற்றம்பலத்துடன்
என்றுவந்தாயெனுமெம்பெருமான்றன்றிருக்குறிப்பே. ௨

கன்மனவீர்கழியுங் கருத்தேசொல்லிக்காண்பதென்னே
நன்மனவர்நவிறில்லையுட்சிற்றம்பலத்துநட்டம்
பொன்மலையில்வெள்ளிக்குன்றதுபோல
மெய்மனமேயொன்றிப்புக்கனன்போந்தசுவடில்லையே. ௩

சாடவெடுத்ததுதக்கன்றன்வேள்வியிற்சந்திரனை
வீடவெடுத்ததுகாலனைநாரணனான்முகனுந்
தேடவெடுத்ததுதில்லையுட்சிற்றம்பலத்துநட்டம்
ஆடவெடுத்திட்டபாதமன்றேநம்மையாட்கொண்டதே. ௪

திருப்பாதிருப்புலியூர்-திருவிருத்தம்.

ஈன்றாளுமாயெனக்கெந்தையுமாய்உடன்றோன்றினராய்
மூன்றாயுலகம்படைத்துகந்தான்மனத்துள்ளிருக்க
ஏன்றானிமையவர்க்கன்பன்றிருப்பாதிருப்புலியூர்த்
தோன்றாத்துணையாயிருந்தனன்றன்னடியோங்களுக்கே. க

பற்றாய்நினைந்திடப்போதுநெஞ்சேயிந்தப்பாரைமுற்றுஞ்
சுற்றாயலைகடன்மூடினுங்கண்டேன்புகனமக்கு
உற்றானுமையவட்கன்பன்றிருப்பாதிருப்புலியூர்
முற்றாமுளைமதிக்கண்ணியினான்றன்மொய்கழலே. உ

புழுவாய்ப்பிறக்கினும்புண்ணியாவுன்னடியென்மனத்தே
வழுவாதிருக்கவரந்தரவேண்டுமிவ்வையகத்தை
தொழுவார்க்கிரங்கியிருந்தருள்செய்பாதிருப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப்புனற்கங்கைசெஞ்சடைமேல்வைத்ததீவண்ணனே. ௩

திருந்தாவமணர்தந்நெறிப்பட்டுத்திகைத்துமுத்தி
தருந்தாளிணைக்கேசரணம்புகுந்தேன்வரையெடுத்த
பொருந்தாவரக்கனுடனெரித்தாய்திருப்பாதிருப்புலியூர்
இருந்தாயடியேனினிப்பிறவாமல்வந்தேன்றுகொள்ளே. ௪

திருவொற்றியூர்-நேரிசை.

ஓம்பினேன்கூட்டைவாளாவுள்ளத்தோர்கொடுமைவைத்துக்
காம்பிலாமூழைபோலக்கருதிற்றேமுகக்கமாட்டேன்
பாம்பின்வாய்த்தேரைபோலப்பலபலநினைக்கின்றேனை
யோம்பிநீயுய்யக்கொள்ளாயொற்றியூருடையகோவே. க

மனமெனுந்தோணிபற்றிமதியெனுங்கோலையூன்றிச்
சினமெனுஞ்சரக்கையேற்றிச்செறிகடலோடும்போது

மதனெனும்பாறைதாக்கிமறியும்போதறியவொண்ணு
துணையுனுமுணர்வைநல்காயொற்றியூருடையகோவே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறுக்கை-திருநேரிசை.

ஆதியிற்பிரமனார்தாமர்ச்சித்தாரடியிணைக்கீழ்
ஓதியவேதநாவருணருமாறுணரலுற்றார்
சோதியுட்சுடராய்த்தோன்றிச்சொல்லினையிறந்தார்பல்பூக்
கோதிவண்டறையுஞ்சோலைக்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ௧

நீற்றினைநிறையப்பூசிநித்தலுநியமஞ்செய்து
ஆற்றுநீர்பூரித்தாட்டுமந்தணனாரைக்கொல்வான்
சாற்றிநாளற்றதென்றுதருமராசற்காய்வந்த
கூற்றினைக்குமைப்பர்போலுங்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ௨

தழைத்ததோராத்தியின்கீழ்த்தாபரமணலாற்கூப்பி
அழைத்தங்கேயாவின்பாலைக்கறந்துகொண்டாட்டக்கண்டு
பிழைத்ததன்றாதைதாளைப்பெருங்கொடுமழுவால்வீசக்
குழைத்ததோரமுதமீந்தார்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ௩

சிலந்தியுமானைக்காவிற்றிருநிழற்பந்தர்செய்து
உலந்தவணிறந்தபோதேகோச்செங்கணானுமாகக்
கலந்தநீர்க்காவிரிசூழ்சோணாட்டுச்சோழர்தங்கள்
குலந்தனிற்பிறப்பித்திட்டார்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ௪

எடுத்தனனெழிற்கயிலையிலங்கையர்மன்னன்றன்னை
அடுத்தொருவிரலாலூன்றவலறிப்போயவனும்வீழ்ந்து
விடுத்தனன்கைநரம்பால்வேதகீதங்கள்பாடக்
கொடுத்தனர்கொற்றவாணாள்குறுக்கைவீரட்டனாரே. ௫

திருவையாறு-திருநேரிசை.

கங்கையைச்சடையுள்வைத்தார் கதிர்பொறியரவும்வைத்தார்
திங்களைத்திகழவைத்தார்திசைதிசைதொழவும்வைத்தார்
மங்கையைப்பாகம்வைத்தார்மான்மறிமழுவும்வைத்தார்
அங்கையுளனலும்வைத்தாரையனையாறனாரே. ௧

பொடிதனைப்பூசவைத்தார்பொங்குவெண்ணூலும்வைத்தார்
கடியதோர்நாகம்வைத்தார்காலனைக்காலில்வைத்தார்
வடிவுடைமங்கைதன்னை மார்பிலோர்பாகம்வைத்தார்
அடியிணைதொழவும்வைத்தாரையனையாறனாரே. ௨

இரப்பவர்க்கீயவைத்தாரீபவர்க்கருளும்வைத்தார்
கரப்பவர்தங்கட்கெல்லாங்கடுநரகங்கள்வைத்தார்
பரப்புநீர்கங்கைதன்னைப்படர்சடைப்பாகம்வைத்தார்
அரக்கனுக்கருளும்வைத்தாரையனையாறனாரே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோயில்-பெரியதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியானையந்தணர்தஞ் சிந்தையானை யருமறையினகத்தானை யணுவையார்க்கும், தெரியாததத்துவனைத்தேனைப்பாலைத்திகழொளியைத் தேவர்கடங்கோனைமற்றைக் கரியானை நான்முகனைக் கனலைக்காற்றைக் கனைகடலைக் குலவரையைக்கலந்துநின்ற, பெரியானைப் பெரும்பற்றபுலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே. ௧

கற்றானைக்கங்கைவார்சடையான்றன்னைக்காவிரிசூழ் வலஞ்சுழியுங்கருதினானை அற்றானையலர்ந்தார்க்கு மருள்செய்

வானையாரூரும்புகுவானை யறிந்தோமன்றே மற்றாருந்தன்னொப்பாரில்லாதானை வானவர்களெப்பொழுதும் வணங்கியேத்தப் பெற்றானைப்பெரும்பற்றபுலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே. ௨

வரும்பயனை யெழுநரம்பினோசையானை வரைசிலையால் வானவர்கள்முயன்றவாளி அரும்பயஞ்செயவுணர்புர மெரியக்கோத்த வம்மானையலைகடனஞ்சயின்றான்றன்னைச் சுரும்பவிழுங் குழன்மடவார்கடைக்கணோக்கிற் றுளங்காதசிந்தையராத்துறந்தோருள்ளப் பெரும்பயனைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே. ௩

காரானையீருரிவைப்போர்வையானை காமருபூங்கச்சியேகம்பன்றன்னை யாரேனுமடியவர்கட்கணியான்றன்னை யமரர்களுக்கறிவரியவளவிலானைப் பாரோரும்விண்ணோரும்பணியநட்டம் பயில்கின்றபரஞ்சுடரைப் பரனையெண்ணில்பேரானைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாமபிறவாநாளே. ௪

முற்றாதபான்மதியுஞ்சூடினானை மூவுலகுந்தானாயமுதல்வன்றன்னைச் செற்றார்கள்புரமூன்றுஞ் சென்றான்றனைத் திகழொளியை மரகதத்தைத் தேனைப்பாலைக் குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் குழகன்றன்னைக் கூத்தாடவல்லானைக்கோனை ஞானம் பெற்றார்கள்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே. ௫

திருக்கருகாவூர்-திருத்தாண்டகம்.

குருகாம்வயிரமாங் கூறுநாளாங் கொள்ளுங்கிழமையாங் கோளேதானும் பருகாவமிர்தமாம்பாலினெய்யாம்பழத்தினி

ரசமாம்பாட்டில்பண்ணும் ஒருகாலுமையாளோர் பாகனுமா மூண்ணின்றநாவிற்குரையாடியாம்கருவாயுலகுக்குமுன்னே தோன்றுங்கண்ணுங்கருமாவூரெந்தைதானே. க

வித்தாமுளையாகும் வேரேதானும்வேண்டு முருவமாம்விரும்பிநின்ற பத்தாமடியார்க்கோர்பாங்கனுமாம்பானிறமாம் பரஞ்சோதிதானேயாகும்தொத்தாமமரர்கணஞ்சூழ்ந்துபோற்றத் தோன்ருதென்னுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற கத்தாமடியேற்குக்காணுகாட்டுங் கண்ணுங்கருகாவூரெந்தைதானே. ௨

ஒறுத்தானுமொன்னார்புரங்கள்மூன்று மொள்ளழலைமாட்டியுடனேவைத்து, இறுத்தானு மெண்ணுன்முடிகள் பத்துமிசைந்தானு மின்னிசைகள் கேட்டானுகும் அறுத்தானு மஞ்சுமடக்கியங்கை யாகாயமந்திரமு மானுகும் கறுத்தானுங் காலனைக்காலால்வீழக் கண்ணுங்கருகாவூரெந்தைதானே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூவணம்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவேறுதிர சூலந்தோன்றுந்தோன்றும் வளர்சடைமேலிளமதியந்தோன்றுந்தோன்றும், கடியேறுகமழ்கொன்றைக்கண்ணிதோன்றுங்காதில்வெண்குழைதோடுகலந்துதோன்றுமிடியேறுகளிற்றுரிவைப்போர்வைதோன்று மெழிறிகழுந் திருமுடியமிலங்கித்தோன்றும்பொடியேறு திருமேனிபொலிந்துதோன்றும்பொழிறிகழும் பூவணத்தெம்புனிதனர்க்கே. க

ஆணுகிப்பெண்ணுய வடிவுதோன்று மடியவர்கட்காரமுதமாகித்தோன்றுமூணுகவூர்திரிவானுகித்தோன்று மொற்றைவெண்பிறைதோன்றும் பற்ருர்தம்மேற் சேணுகவரைவில்லா

தரேன்றுஞ் செற்றவர்தம் மெலும்பிஞற் செறியச் செயதபூணுணுமரைநாணும்பொலிந்துதோன்றும் பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனூர்க்கே. ௨

படைமலிந்தமழுவாளுமானுந்தோன்றும்பன்னிரண்டுகண்ணுடையபிள்ளைதோன்றும் நடைமலிந்தவிடையோடுகொடியுந்தோன்றும் நான்மறையினொலிதோன்றும் நயனந்தோன்றுமுடைமலிந்தகோவணமுங் கீளுந்தோன்று மூரல்வெண்சிரமாலையுலாவித்தோன்றும் புடைமலிந்த பூதத்தின்பொலிவுதோன்றும் பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனூர்க்கே. ௫

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாகைக்காரோணம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாரார்பரவும்பழனத்தானைப் பருப்பதத்தானைப் பஞ்ஞியானைச் சீரார்செழும்பவளக்குன்றொப்பானைத்திகழுந்திருமுடிமேற்றிங்கள்சூடிப் பேராயிரமுடைய பெம்மான்றன்னைப்பிரர்தன்னைக்காட்சிக்கரியான்றன்னைக் காரார்கடம்புடைசூழ்ந்தணுகைக்காரோணத்தெஞ்ஞான்றுங்காணலாமே. க

விண்ணோர்பெருமானை வீரட்டானை வெண்ணீறுமெய்க்கணிந்தமேனியானைப் பெண்ணுனையாணைப்பேடிணுனைப் பெரும்பற்றத்தண்புலியூர்பேணிணுனையண்ணுமலையானை யானைத் தாடுமணியாரூர்வீற்றிருந்தவன்மான்றன்னைக்கண்ணூர் கடல்புடைசூழ்ந்தணுகைக் காரோணத்தெஞ்ஞான்றுங்காணலாமே. ௨

பொன்மணியைப் பூங்கொன்றை மாலையானைப் புண்ணியவெண்ணீறு பூசினுனைச்சினமணியமூவிலையஞ்சூலத்தா

னைத்தென் சிராப்பள்ளிசிவலோகத்தானை மன்மணியைவான்
சுடலையூராப்பேணிவல்லெருதொன்றேறுமறைவல்லான்றன்
னைக் கண்மணிக்கள் வெண்டிரைசூழ்ந்த னாகைக்காரோணத்
தெஞ்ஞான்றுங்காணலாமே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆவடுதுறை-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேயென்செல்வமே தேனேவானோர் செழுஞ்சுடரே
செழுஞ்சுடர்நற் சோதிமிக்க உருவேயென் னுறவேயென்னூ
னேயூனின் னுள்ளமேயுள்ளத்தினுள்ளேநின்ற கருவேயென்
கற்பகமே கண்ணேகண்ணிற் கருமணியே மணியாடுபாவாய்
காவாய் அருவாயவல்வினைநோயடையாவண்ணமாவடுதண்டு
றையுறையுமமரரேறே. ௧

சிலைத்தார் திரிபுரங்கடியில்வேவச் சிலைவளைவித்துமையவ
ளையஞ்சநோக்கிக் கலித்தாங்கிரும்பிடிமேற்கைவைத்தோடுங்
களிறுரித்தகங்காளா வெங்கள்கோவே நிலத்தாரவர்தமக்கே
பொறையாய்நாளுஞ்சில்லாவுயிரோம்புநீதனேநான் அலுத்தே
னடியேனையஞ்சலென்னாயாவடுதண்டுறையுறையுமமரரேறே

துறந்தார்தந் தூநெறிக்கட்சென்றேனல்லேன் றுணைமாலை
சூட்டநான் றூயேனல்லேன் பிறந்தேனின் றிருவருளே பே
சினல்லாற்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே செறிந்தார்ம
திலிலங்கைக்கோமான்றன்னைச்செறுவரைக் கீழடர்த்தருளி
ச்செய்கையெல்லாம் அறிந்தேனடியேனை யஞ்சலென்னாயா
வடுதண்டுறையுறையுமமரரேறே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்கா - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எத்தாய ரெத்தந்தை யெச்சுற்றத்தாரெம்மாடுசிம்மாடாமேவர்நல்லார், செத்தால்வந்துதவுவாரொருவரில்லைச்சிறவிறகாற்றீமூட்டிச் செல்லாநிற்பர், சித்தாயவேடத்தாய்நீடுபொன்னித் திருவானைக் காவுடைய செல்லாவென்றன்அத்தா வுன் பொற்பாதமடையப்பெற்றாலல்லகண்டங்கொண்டடியேனென்செய்கேனே. க

ஊனாகியுயிராகி யதனுணின்ற வுணர்வாகிப்பிறரானைத்து நீயாய்நின்றாய், நானேதுமறியாமே யென்னுள்வந்துநல்லனவுந்தீயனவுங் காட்டாநின்றாய் தேனாருங்கொன்றையனே நின்றியூராய் திருவானைக்காவிலுறை சிவனேஞானம், ஆனாயுன்பொற்பாதமடையப்பெற்றா லல்லகண்டங் கொண்டடியேனென்செய்கேனே. உ

உரையாரும் புகழானேயொற்றியூரா கச்சியேகம்பனே காரோணத்தாய், விரையாரு மலர்தூவி வணங்குவார்பான் மிச்சானே யக்கரவ மாரம்பூண்டாய்,திரையாரும்புனற்பொன்னித்தீர்த்தமல்கு திருவானைக்காவிலுறை தேனேவானோர், ஆரையாவுன்பொற்பாத மடையப்பெற்றா லல்லகண்டங் கொண்டடியேனென்செய்கேனே. ௩

கொடியேயும்வெள்ளேற்றாய்கூளிபாடக்குறட்பூதங்கூத்தாடநீயுமாடி, வடிவேயுமங்கைதனை வைத்தமைந்தா மதிலானைக் காவுளாய்மாகாளத்தாய்,படியேயுங்கடலிலங்கைக்கோமான்றன்னைப் பருமுடியுந்திரடோளு மடர்த்துகந்தஅடியே

வந்தடைந்தடிமையாகப்பெற்று லல்லகண்டங் கொண்டடி யேனென்செய்கேனே. ೧೦

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கீழ்வேளூர் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆளானவடியவர்கட் கன்பன்றன்னை யானஞ்சுமாடி யைநாணபயம்புக்க தாளானைத்தன்னொப்பாரில்லாதானைச் சந்தனமுங் குங்குமமுஞ் சாந்துந்தோய்ந்த தோளானைத் தோளாதமுத்தொப்பானைத் தூவெளுத்த கோவணத்தைய ரையிலார்த்தகீளானைக் கீழ்வேளூராளுங்கோவைக் கேடிலி யை நாடுமவர்கேடிலாரே. க

தடுத்தானைக் காலனைக்காலாற்பொன்றத் தன்னடைந் தமாணிக்கன்றருள்செய்தானை உடுத்தானைப் புலியதளோட க்கும்பாம்பு முள்குவாருள்ளத்தி னுள்ளான்றன்னை, மடுத்தா னையருநஞ்ச மிடற்றுட்டங்க வானவர்கள் கூடியவத் தக்கன் வேள்வி கெடுத்தானைக்கீழ்வேளூராளுங்கோவைக் கேடிலி யைநாடுமவர் கேடிலாரே. உ

முறிப்பானபேசிமலையெடுத்தான்றானுமுதுகில்முன்கை நரம்பையெடுத்துப்பாடப்,பறிப்பான்கைச்சிற்றறிவா ணீட்டி னானைப்பாவியேனெஞ்சகத்தே பாதப்போதுபொறித்தானை ப் புரமூன்றுமெரிசெய்தானைப், பொய்யர்களைப் பொய்செ ய்து போதுபோக்கிக் கிறிப்பானைக் கீழ்வேளூராளுங்கோ வைக்கேடிலியைநாடுமவர்கேடிலாரே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர்-திருத்தாண்டகம்.

புண்ணியனைப் பைங்கொடியாள் பாகன்றன்னைப் படர்சடைமேற்புனல்கரந்த படிறன்தன்னை நண்ணியனையென்னாக்கித்தன்னானைநான் மறையினற்பொருளை நளிர்வெண்டிங்கட் கண்ணியனைக் கடியநடை விடையொன்றேறுங் காரணனைநாரணனைக்கமலந்தோங்கும் புண்ணியனைப்புள்ளிருக்குவேளூரானைப்போற்றாதேயாற்றநாள்போக்கினேனே. க

இறுத்தானை யிலங்கையர்கோன்சிரங்கள்பத்து மெழுநரம்பினின்னிசைகேட்டின்புற்றானை, யறுத்தானையடியார்தம் மருநோய்பாவ்மலைகடலிலாலாலமுண்டுகண்டங்கறுத்தானைக்கண்ணழலாற்காமனாகங் காய்ந்தானைக் கனன்மழுவுங்கலையமங்கைப்பொறுத்தானைப்புள்ளிருக்கும்வேளூரானைப் போற்றாதேயாற்றநாள்போக்கினேனே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு-திருத்தாண்டகம்.

ஓசையொலியெலாமானாய்நீயே யுலகுக்கொருவனாய் நின்றாய்நீயே, வாசமலரெலாமானாய்நீயேமலையான் மருகனாய் நின்றாய்நீயே, பேசப்பெரிது மினியாய்நீயே பிரானாயடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே, தேசவிளக்கெலாமானாய்நீயே, திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ. க

நோக்கரியதிருமேனியுடையாய்நீயே நோவாமேநோக்கருளவல்லாய்நீயே, காப்பரியவைம்புலனுங்காத்தாய்நீயேகா

மனையுங்கண்ணழலாற்காய்ந்தாய்நீயே, ஆர்ப்பரியமாநாகமார்த்தாய்நீயேயடியானென்றடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே, தீர்ப்பரியவல்வினைநோய்தீர்ப்பாய்நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ. உ

எல்லாவுலகமுமானாய்நீயேயேகம்பமேவியிருந்தாய்நீயே, நல்லாரைநன்மையறிவாய்நீயேஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றாய்நீயே, பொல்லாவினைகளறுப்பாய்நீயே புகழ்சேவடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே செல்வாய்செல்வந் தருவாய்நீயே திருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதீ. ௩

எண்டிசைக்குமொண்சுடராய்நின்றாய்நீயே,யேகம்பமேயவிறைவனீயே,வண்டிசைக்குநறுங்கொன்றைத்தாராய்நீயே வாராவுலகருளவல்லாய்நீயே தொண்டிசைத்துன் னடிபரவநின்றாய்நீயே, தூமலர்ச்சேவடியென்மேல் வைத்தாய்நீயே, திண்சிலைக்கோர்சரங்கூட்டவல்லாய்நீயே திருவையாறகலாத செம்பொற்சோதீ. ௪

ஆருமறியாவிடத்தாய்நீயேயாகாயந்தேரூரவல்லாய்நீயே பேரும்பெரியவிலங்கைவேந்தன் பெரியமுடிபத் தறுத்தாய்நீயே, ஊரும்புரமூன்று மட்டாய்நீயே யொண்டாமரையானுமாலுங்கூடித் தேருமடியென்மேல் வைத்தாய்நீயே திருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதீ. ௫

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெய்த்தானம்-திருத்தாண்டகம்.

ஆர்த்தவெனக்கன்யனீயேயென்றுமாதிக்கமிலாயனீயேயென்றுங் கூர்த்தநடமாடிநீயேயென்றுங் கோடிகாயேயகுழகாவென்றும், பார்த்தற்கருள்செய்தாய்நீயேயென்றும் பழை

யனூர்மேவியபண்பாவென்றுந் தீர்த்தனசிவலோக னீயேயெ
ன்று நின்றநெய்த்தானுவென்னெஞ்சுளாயே. ௧

அல்லாய்ப்பகலானுய்நீயேயென்றுமாநிக்கபிலாயனீயே
யென்றும் கல்லாலமர்ந்தாய் நீயேயென்றுங் காளத்திக்கற்ப
கமூநீயேயென்றுஞ் சொல்லாய்ப்பொருளானுய்நீயேயென்று
ஞ்சோற்றுத்துறையுறைவாய்நீயேயென்றுஞ்செல்வாய்த்திரு
வானுய்நீயேயென்று நின்றநெய்த்தானுவென்னெஞ்சுளாயே

மூந்திருந்தாய்நீயேயென்றுமூன் கயிலை மேவினுய்நீயே
யென்று நந்திக்கருள்செய்தா நீயேயென்று நடமாடிநள்ளாற
னீயேயென்றும் பந்திப்பரிவாய்நீயேயென்றும்பைஞ்ஞிலிமே
வினுய்நீயேயென்றுஞ் சிந்திப்பரியாய் நீயேயென்று நின்றநெ
ய்த்தானுவென்னெஞ்சுளாயே. ௩

தந்தைதாயில்லாதாய்நீயேயென்றுந் தலையார்கயிலாய
னீயேயென்று மெந்தாயெம்பிரானுனுய்நீயேயென்று மேகம்
பத்தென்னீசனீயேயென்று முந்தியமுக்கணுய்நீயேயென்று
மூவலூர்மேவினுய் நீயேயென்றுஞ் சிந்தையாய் தேனூராய்
நீயேயென்று நின்றநெய்த்தானுவென் னெஞ்சுளாயே. ௪

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தி-திருத்தாண்டகம்.

கில்லாதநீர்சடைமேல்சிர்ப்பித்தானை நினையாவென்னெ
ஞ்சைநினைவித்தானைக் கல்லாதவெல்லாங் கற்பித்தானைக்

காணாதனவெல்லாங்காட்டினானைச், சொல்லாதனவெல்லாஞ்
சொல்லியென்னைத் தொடர்ந்திங்கடியேனை யாளாகக்கொ
ண்டு, பொல்லாவென்னோய்தீர்த்தபுனிதன்றன்னைப் புண்ணி
யனைப் பூந்துருத்திகண்டேனானே. ௧

குற்றாலங்கோகரணமேவினானைக்கொடுங்கைக்கடுங் கூ
ற்றைப்பாய்ந்தான்றன்னை, உற்றாலநஞ்சுண்டொடுக்கினானை
யுணராவென்னெஞ்சை யுணர்வித்தானைப், பற்றாலின்கீழங்கி
ருந்தான்றன்னைப் பண்ணார்ந்தவீணைபயின்றான்றன்னைப்புற்
றாடராவர்த்தபுனிதன்றன்னைப் புண்ணியனைப்பூந்துருத்தி க
ண்டேனானே. ௨

எனக்கென்றுமினியானையெம்மான்றன்னை யெழிலாரூ
மேகம்பமேயான்றன்னை மனக்கென்றும்வருவானை வஞ்சநெ
ஞ்சில்கில்லானை நின்றியூர்மேயான்றன்னைத் தனக்கென்று ம
டியேனையாளாக்கொண்ட சங்கரனைச்சங்கவார் குழையான
றன்னைப்,புனக்குன்றைத்தாரணிந்தபுனிதன்றன்னைப்பொய்
யிலியைப்பூந்துருத்திகண்டேனானே. ௩

மறுத்தானைமலைகோத்தங் கெடுத்தான்றன்னைமணிமுடி
யோடிருபதுதோணெரியக்காலா லிறுத்தானை யெழுநரம்பி
னிசைகேட்டானையெண்டிசைக்குங்கண்ணானான் சிரமேலொ
ன்றையறுத்தானையமரர்களுக்கமுதீந்தானை, யாவர்க்குந்தாங்
கொணாநஞ்சமுண்டு, பொறுத்தானைப்புண்ணியனைப்புனிதன்
றன்னைப்பொய்யிலியைப்பூந்துருத்திகண்டேனானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமழபாடி-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீறேறுதிருமேனி யுடையான்கண்டாய் நெற்றிமே லொற்றைக்க ணிறைந்தான்கண்டாய், கூறாகவுமைபாகங் கொண்டான்கண்டாய் கொடியவிட முண்டிருண்ட கண்டன் கண்டா, யேறேறி யெங்குந்திரிவான்கண்டா யேழுலகு மேழ்மலையுமானான்கண்டாய், மாறானார் தம்மரணமாட்டான் கண்டாய்மழபாடி மன்னு மணாளன்றானே. க

தாமரையான் றன்றலையைச் சாய்த்தான் கண்டாய் தகவுடையார் நெஞ்சிருக்கை கொண்டான் கண்டாய், பூமலரானேத்தும் புநிதன் கண்டாய் புணர்ச்சிப் பொருளாகி நின்றான்கண்டா, யேமருவு வெஞ்சிலையொன் றேந்திகண்டா யிருளார்ந்தகண்டத்திறைவன் கண்டாய், மாமருவுங்கலைகையிலேந்தி கண்டாய் மழபாடி மன்னுமணாளன்றானே. உ

ஒருசுடரா யுலகேழு மானான்கண்டா யோங்காரத் துட்பொருளாய் நின்றான் கண்டாய், விரிசுடராய் விளங்கொளியாய் நின்றான்கண்டாய் விழவொலியும் வேள்வொலியு மானான் கண்டா, யிருசுடர்மீதோடா விலங்கைக்கோனை யீடழிய விருபதுதோ ளிறுத்தான் கண்டாய், மருசுடரின் மாணிக்கக் குன்று கண்டாய் மழபாடி மன்னுமணாளன்றானே. ங

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போரானை யீருரிவைப் போர்வையானைப் புலியதளே யுடையாடைப் போற்றினானைப், பாரானை மதியானைப்பகலானைப் பல்லுயிராய் நெடுவெளியாய்ப் பரந்துநின்ற, நீரானைக் காற்றானைத் தீயானானை நினையாதார் புரமெரிய நினைந்த தெய்வத், தேரானைத் திருவீழி மிழலையானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. க

சவந்தாங்கு மயானத்துச் சாம்பலென்பு தலையோடு மயிர்க்கயிறு தரித்தான்றன்னைப், பவந்தாங்குபாசுபதவேடத்தானைப் பண்டமரர் கொண்டுகந்த வேள்வியெல்லாங், கவர்ந்தானைக் கச்சியேகம்பன் றன்னைக் கழலடைந்தான் மேற்கறுத்த காலன்வீழச், சிவந்தானைத் திருவீழிமிழலையானைச் சேராதார் தீநெறிக்கேசேர்கின்றாரே. உ

அறுத்தானை யயன்றலைக ளஞ்சிலொன்றை யஞ்சாதே வரையெடுத்த வரக்கன்றோள்க, ளிறுத்தானை யெழுநரம்பி னிசைகேட்டானை யிந்துவினைத் தேய்த்தானை யிரவிதன்பற், பறித்தானைப் பகீரதற்கா வானோர்வேண்டப் பரந்திழியப்புனற்கங்கை பனிபோலாகச், செறுத்தானை திருவீழிமிழலையானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே. ங

கண்ணவன்காண் கண்ணொளிசேர் காட்சியான்காண் கந்தருவம் பாட்டிசையிற் காட்டுகின்ற, பண்ணவன்காண் பண்ணவற்றின் றிறலானான்காண் பழமாகிச் சுவையாகிப் பயக்கின்றான்காண், மண்ணவன்காண் டீயவன்காணீரானான்காண்

வந்தலைக்கு மாருதன்காண் மழைமேகஞ்சேர், விண்ணவன் காண் விண்ணவர்க்கு மேலானான்காண் விண்ணிழிதண் வீழி மிழலையானே. ௬

சந்திரனைத் திருவடியாற் றளர்வித்தான்காண் தக்கனையு மூரிந்தெச்சன் றலைகொண்டான்கா, ணிந்திரனைத்தோண் முறிவித்தருள்செய்தான்கா ணீசன்கா ணேசன்கா ணினை வோர்க்கெல்லா, மந்திரமுமறைப்பொருளு மாயினான்காண் மாலொடயன் மேலொடு கீழறியா வண்ணம், வெந்தழலின் விரிசுடரா யோங்கினான்காண் விண்ணிழிதண்வீழி மிழலை யானே. ௭

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமணியைத் தித்திக்குந்தேனைப்பாலைத் தீங்கரும்பினி ன்சுவையைத்தெளிந்ததேறற், குருமணியைக்குழன் மொந்தை தாளம்வீணைகொக்கரையின் கச்சரையின்பாணியானைப் பருமணியைப் பவளத்தைப் பசும்பொன் முத்தைப் பருப்ப தத்தி லருங்கலத்தைப் பாவந்தீர்க்கும், அருமணியை யாரூரி லெம்மான்றன்னை யறியாதடிநாயே னயர்த்தவாறே. க

பொன்னேபோற் றிருமேனி யுடையான்றன்னைப் பொ ங்குவெண் ணூலானைப் புனிதன்றன்னை, மின்னானை மின்னி டையாள் பாகன்றன்னை வேழத்தினுரிவிரும்பிப் போர்த் தான்றன்னைத், தன்னானைத்தன்னொப்பாரில்லாதானைத் தத் துவனை யுத்தமனைத் தழல்போன்மேனி, யன்னானை யாரூரி லெம்மான்றன்னை யறியாதடிநாயே னயர்த்தவாறே. உ

எற்றானை யேழுலகு மானான்றன்னை யேழ்கடலு மேழ்மலையு மானான்றன்னை, கூற்றானைக் கூற்றமுதை யுகந்தான்றன்னைக் கொடுமழுவாள்கொண்டதோர் கையான்றன்னைக் காற்றானைத் தீயானை நீருமாகிக் கடிகமழும் புன்சடைமேற் கங்கைவெள்ள, ஆற்றானையாரூரி லம்மான்றன்னை யறியாதடிநாயே னயர்த்தவாறே. ரு

முத்தினை மணிதன்னை மாணிக்கத்தை மூவாத கற்பகத்தின் கொழுந்து தன்னைக், கொத்தினை வயிரத்தைக் கொல்லேறூர்ந்து கோளரவொன்றாட்டுங் குழகன்றன்னைப், பத்தனைப்பத்தர் மனத்துளானைப் பருதிபோற் றிருமேனி யுடையான்றன்னை, யத்தனை யாரூரி லம்மான்றன்னை யறியாதடிநாயேனயர்த்தவாறே. சு

சங்கரன்காண் சக்கரமாற்கருள்செய்தான்காண் தருணேந்து சேகரன்காண்டலை வன்றான்கா, ணங்கமலத்தயன்சிரங்களைந்திலொன்றை யறுத்தவன்கா ணணிபொழில்சூழையாற்றான்கா ணெங்கள் பெருமான்கா ணென்னிடர்கள் போகவருள்செய்யுமிறைவன்காணிமையோரேத்துஞ் செங்கமலவயல்புடைசூழ்திருவாரூரிற்றிருமூலத்தானத்தெஞ் செல்வன்றானே. க

செருவளருஞ் செங்கண்மா லேற்றினான்காண் டென்னானைக்காவான்காண் டயில்வீழ மருவலர்தம் புரமூன றுமெரிசெய்தான்காண் வஞ்சகர்பாலணுகாதமைந்தன்கா, ணருவரையையெடுத்தவன்றன் சிரங்கள்பத்து மைந்நான்கு தோளுநெரிந்தலறவன்று திருவிரலா லடர்த்தவன்காண் திருவாரூரிற்றிருமூலத்தானத்தெஞ்செல்வன்றானே. உ

,லகேத்தநின்றநாளோ வோருருவேழுவுருவமா கருவனுய்க் காலனைமுன்காய்ந்தநாளோ காமனை னழலால் விழித்தநாளோ மருவனுய் மண்ணும் விண் ,தரிந்தநாளோ மான்மறிக்கை யேந்தியோர் மாதோர் யாகந திருவினுள்சேர்வதற்கு முன்னோபின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக் கொண்டநாளே. க

புகையெட்டும் போக்கெட்டும் புலன்க ளெட்டும் பூதலங்க ளவையெட்டும் பொழில்களெட்டும் கலையெட்டெங்காப் பெட் டுங் காட்சியெட்டுங் கழற்சேவடியடைந்தார்களை கணெட்டும் சகையெட்டு நாளெட்டு நன்மையெட்டு நலஞ்சிறந்தார் மண த்தகத்து மலர்களெட்டும் திசையெட்டுந் தெரிப்பதற்கு முன் னோ பின்னோ திருவாரூர் கோயிலாக்கொண்டநாளே. உ

ஈசனு யுலகேழு மலையுமாகி யிராவணனை யீடழித்திட் டி ருந்தநாளோ வாசமலர் மகிழ்தென்ற லானநாளோ மதயா னை யுரிபோர்த்து மகிழ்ந்தநாளோ தாதுமலர் தண்டிக்குக் கொடுத்தநாளோ சமர்களைமறித்திட்டாட் கொண்டநாளோ தேசமுமையறிவதற்கு முன்னோ பின்னோ திருவாரூர் கோ யிலாக் கொண்டநாளே. ௩

திருவாலவாய் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி முதிருஞ் சடைமுடிமேன் முகிழவெண்டிங்கள்வளைத்தானை வல்லசுரர் புரங்கண்மூன்றும் வரைசிலையா வாசுகிமாநாணுக் கோர்த்துத்

துளைத்தானைச் சுடுசரத்தாற் றுவளநீருத் தாழுத்த வெண்மு றுவலுமையோடாடித் திளைத்தானைத்தென்கூடற் றிருவால வாய்ச் சிவனடியேசிந்திக்கப் பெற்றேனனே. க

ஊரானை யுலகேழாய் நின்றான்றன்னை யொற்றைவெண் பிறையானை யுமையோடென்றும் பேரானைப்பிறர்க்கொன்று மரியான்றன்னைப் பிணக்காட்டில் நடமாடல் பேயாடென் றும் ஆரானை யமரர்களுக் கமுதீந்தானை யருமறையா னன் முகனுமாலும் போற்றுஞ் சீரானைத் தென்கூடற் றிருவால வாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனனே. உ

தூர்த்தனைத்தோண் முடிபத்திறுத்தான் றன்னைத்தொன் னரம்பி னின்னிசைகேட் டருள்செய்தானைப் பார்த்தானைப் பணிகண்டு பரிந்தான் றன்னைப் பரிந்தவர்க்குப் பாசுபத மீந் தான் றன்னை யார்த்தானை யடியேனுக் கன்பன்றன்னை யள விலாப் பல்லுழி கண்டுநின்ற தீர்த்தானைத் தென்கூடற் றிரு வாலவாய்ச் சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேனனே. ங

திருச்சிவபுரம்-திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவன்காண் வானவர்க்கு மேலானான்காண் வடமொ ழியுந் தென்றமிழுமறைகணான்கு மானவன்காணானைந்து மா டினான்காணையன்காண் கையிலனலேந்தியாடுங் கானவன் றான் கானவனுக்கருள்செய்தான்காண் கருதுவாரிதயத்து க்கமலத்தூறுந் தேனவன்காண் சென்றடையாச்செல்வன்று ன்காண் சிவனவன்காண் சிவபுரத்தென் செல்வன்றானே. க

வெய்யவன்காண் வெய்யகனலேந்திஞன்காண் வியன்கெ டில வீரட்ட மேவிஞன்காண் மெய்யவன்காண் பொய்யர்ம னம்விரவா தான்காண்வீணையோடிசைந்துமிகு பாடன்மிக்க கையவன்காண் கையின்மழு வேந்திஞன்காண் காமரங்கம் பொடிவீழ்த்த கண்ணிஞன்காண் செய்யவன்காண் செய்ய வளைமாலுக்கிந்த சிவனவன்காண் சிவபுரத்தென் செல்வன்று னே. உ

திருவாலம்பொழில் - திருத்தாண்டகம்.

கருவாக்கிக்கண்ணுதலாய்நின்முன்றன்னைக் கமலத்தோ ன்றலையரிந்தகாபாலியை, யுருவார்ந்தமலைமகளோர் பாகத் தானை யுணர்வெலாமானை யோசையாகி, வருவானைவலஞ் சுழியெம் பெருமான்றன்னை மறைக்காடு மாவடுதண்டுறையு மேய திருவானைத் தெம்பரம்பைக் குடியின்மேய திருவாலம் பொழிலானை சிந்திநெஞ்சே. க

உரித்தானைக் களிறதன்றோல் போர்வையாகவுடையானை யுடைபுலியினிதளேயாகத் தரித்தானைச் சடையதன்மேற்க ங்கையுங்கைத்தழலுருவை விடமழுதாவுண்டிதெல்லாம் பரி த்தானைப் பவளமால்வரையானைப் பாம்பணையன்றனக்க ன்றங் காழிநல்கிச் சிரித்தானைத் தென்பரம்பைக்குடியின் மேயதிருவாலம்பொழிலானைச் சிந்திநெஞ்சே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பலவகைத்-திருத்தாண்டகம்.

நேர்ந்தொருத்தி யொருபாகத் தடங்கக்கண்டு நிலைதளர வாயிரமா முகத்திஞேடுபாய்ந்தொருத்திபடர்சடைமேற்பயி லக்கண்டு படவரவும் பனிமதியும்வைத்தசெல்வர் தாந்திருத்

பித்தமணத்துறையொருக்கான்தொண்டர் தனித்தொருதல் லென்றிமெய் தளராமுன்னம் பூந்துருத்தி பூந்துருத்தி யென் பீராகிற் பொல்லாப்புலாற்றுருத்தி போக்கலாமே. ௮

ஊற்றுத்துறை யொன்பதுள்ளின்றோரீ ரொக்கவடைக் கும் போதுணரமாட்டீர் மாற்றுத்துறைவழி கொண்டோடா முன்ன மாயமனைவாழ்க்கை மதித்துவாழ்வீர் வேற்றுத்தொ லில் பூண்டார் புக்கன்றுன்றும் வெவ்வழல்வாய் வீழ் விக் கும் வேர்தன்மையை சோற்றுத்துறை சோற்றுத்துறை யென் பீராகிற்றுயர்நீங்கித் தூநெறிக்கட்சேரலாமே. ௯

தந்தையார் தாயாருடன்பிறந்தார் தாரமார் புத்திரரார் தாந்தாமாரே வந்தவாறெங்ஙனே போமாறேதோ மாயமாம் இதற்கேதுமகிழவேண்டாம் சிந்தையீர் நமக்கொன்றுசொல்லக் கேண்மின் திகழ்மதியும் வாளரவுந் திளைக்குஞ்சென்னி யெ ந்தையார் திருநாம நமச்சிவாய வென்றெழுவார்க் கிருவிசும் பிலிருக்கலாமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

அப்பனீயம்மைநீ யையனுநீ யன்புடைய மாமனுமாமியுநீ யொப்புடைய மாதருமொண்பொருளுநீ யொருகுலமுஞ்சுற்றமு மோரூருநீ துய்ப்பனவு முய்ப்பனவுந் தோற்றுவாய்நீ துணையா யென்னெஞ்சந் துறப்பிப்பாய்நீ யிப்பொன்னீ யிம்மணிநீ யிம்முத்துநீ யிறைவனீ யேறூர்ந்தசெல்வனீயே. ௧

திருக்கோயிலில்லா திருவிலூருந் திருவெண்ணீ றணியா ததிருவிலூரும் பருக்கோடிப்பத்திமையாற்பாடாவூரும்பாங் கினொடுபலதளிகளில்லாவூரும் விருப்போடுவெண்சங்கமூதா

ஆரும் விதானமும் வெண்கொடியுமில்லாவூரும் அருப்போடு மலர்பறித்திட்டுண்ணுவூரு மவையெல்லா மூரல்ல வடவிகாடே. உ

திருநாமமஞ்செழுத்துஞ் செப்பாராகிற் றீவண்ணர்திற மொருகாற்பேசாராகில், ஒருக்காலுந்திருக்கோயில் சூழாராகிலுண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணாராகில் அருநோய்கள்கெடவெண்ணீ றணியாராகி, லளியற்றார் பிறந்தவாறேதோவென்னிற் பெருநோய்கண்மிகநலியப் பெயர்த்துஞ்செத்துப்பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின்றாரே. ௩

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும்பொல்லேன் குற்றமேபெரிதுடையேன்கோலமாய, நலம்பொல்லேனான்பொல்லேன் ஞானியல்லே னல்லாரோ டிசைந்திலே னடுவேநின்ற விலங்கலேன் விலங்கலா தொழிந்தேனல்லேன், வெறுப்பனவு மிகப்பெரிதும் பேசவல்லேன் இலம்பொல்லே னிரப்பதேயீயமாட்டேனென்செய்வான் றோன்றினேனேழையேனே. ௪

சங்கநிதிபதுமநிதியிரண்டுந்தந்து தரணியொடு வானாளத்தருவரேனும், மங்குவாரவர்செல்வமதிப்போமல்லோ மாதேவர்க்கேகாந்தரல்லராகில் அங்கமெல்லாங் குறைந்தழுகு தொழுநோயரா யாவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனுங் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க்கன்பராகி லவர்கண்டீர்நாம் வணங்குங்கடவுளாரே. ரு

ஆட்டுவித்தா லாரொருவராடாதாரே யடக்குவித்தாலாரொருவரடங்காதாரே, யோட்டுவித்தா லாரொருவ ரோடாதாரே யுருகுவித்தா லாரொருவருருகாதாரே பாட்டுவித்தா லாரொருவர் பாடாதாரே பணிவித்தா லாரொருவர்பணியா

நாரே, காட்டுவித்தா லாரொருவர் காணாதாரே காண்பாரா ர்கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே. ௯

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்றதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணாகி விண்ணாகி மலையுமாகிவயிரமுமாணிக்கந் தா னேயாகிக்கண்ணாகிக்கண்ணுக்கோர்மணியுமாகிக்கலையாகி க்கலைஞானந்தானேயாகிப்பெண்ணாகிப்பெண்ணுக்கோ ரா ணுமாகிப்பிரளயத்துக்கப்பாலோரண்டமாகி, எண்ணாகியெ ண்ணுக்கோ ரெழுத்துமாகியெழுஞ்சுடராயெம்மடிகணின்ற வாறே. ௧

தீயாகிநீராகித்திண்மையாகித் திசையாகி யத்திசைக் கோர் தெய்வமாகித், தாயாகித்தந்தையாய்ச்சார்வுமாகித்தா ரகையுஞாயிறுந்தண்மதியுமாகிக், காயாகிப் பழமாகிப்பழத்தி னின்றவிரதங்கணுகர்வானுந் தானேயாகி நீயாகிநானாகிநேர் மையாகிநெடுஞ்சுடராய் நிமிர்ந்தடிகணின்றவாறே. ௨

மாலாகிநான்முகனாய் மாபூதமாய் மருக்கமாயருக்கமா ய்மகிழ்வுமாகிப், பாலாகியெண்டிசைக்கு மெல்லையாகிப் பர ப்பாகிப்பரலோகந்தானேயாகிப், பூலோகபுவலோகசுவலோ கமாய்ப் பூதங்களாய்ப் புராணன் றானேயாகி, எலாதனவெ லா மேல்விப்பானாயெழுஞ்சுடராயெம்மடிகணின்றவாறே. ௩

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாமார்க்குங்குடியல்லோ நமனையஞ்சோ நரகத்திலிட ர்ப்படோ நடலையில்லோம், ஏமாப்போம் பிணியறியோம் ப ணிவோமல்லோ மின்பமேயெந்நாளுந்துன்பமில்லை தாமா

ர்க்குங்குடியல்லாத்தன்மையான சங்கரனற் சங்கவெண்கு
ழையோர் காதிற் கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா வாளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சேவடியிணையே குறுகினோமே. ௧

ஈசனையெவ்வுலகினுக்கு மிறைவன்றன்னை யிமையவர்த
ம்பெருமானை யெரியாய்மிக்க தேசனைச்செம்மேனி வெண்ணீ
ற்றானைச் சிலம்பரையன் பொற்பாவை நலஞ்செய்கின்றநேச
னை நித்தலு நினையப்பெற்றோ மின்றன்பாலெம்மை நினைய
ச்சொன்ன வாசகமெல்லா மறந்தோமன்றே வந்தீரார் மன்
னவனாவானென்றீரே. ௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகலூர் திருத்தாண்டகம்.

எண்ணுகே னென்சொல்லி யெண்ணுகேனோ வெம்பெ
ருமான் றிருவடியே யெண்ணினல்லாற் கண்ணிலேன் மற்
றோர்களைகணில்லேன் கழலடியே கைதொழுது காணினல்
லாலொண்ணுலே யொன்பதுவாசல் வைத்தாயொக்க வடை
க்கும்போதுணரமாட்டேன் புண்ணியனேயுன்னடிக்கேபோ
துகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே. ௧

அங்கமே பூண்டா யனலாடினா யாதிரையா யானிழலா
யானேறூர்ந்தாய் பங்கமொன்றில்லாத படர்சடையினாய்பா
ம்பொடு திங்கள்பகைதீர்த்தாண்டாய் சங்கையொன் றின்றி
யேதேவர்வேண்டச் சமுத்திரத்தினஞ்சுண்டு சாவா மூவாச்சி
ங்கமேயுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் திருப்புகலூர் மேவிய
தேவதேவே. ௨

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண்ணீற்றாய் பனிக்குக்கு
ழையினாய் பண்ணுரின்சொன்மை விரவுகண்ணுனைப் பாசம்

கொண்டாய் மான்மறிக்கையேந்தினாய் வஞ்சக்கள்வரைவரை
யுமென்மேற் றரவறுத்தாயவர் வேண்டுங்காரிய மிங்காவதில்
லைப்பொய்யுரையா துன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புக
லூர்மேவிய புண்ணியனே. ௫

தெருளாதார் மூவெயிலுந் தீயில்வேவச் சிலைவளைத்துச்
செங்கணையாற்செற்றதேவே, மருளாதார் தம்மனத்தில்வாட்
டந் தீர்ப்பாய், மருந்தாய் பிணிதீர்ப்பாய் வானோர்க்கென்று
ம்அருளாகி யாதியாய்வேதமாகி யலர்மேலா னீர்மேலா னாய்த்
திக்காறைப் பொருளாவா யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்பூ
ம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே. ௬

நீரேறு செஞ்சடைமே னிலாவெண்டிங்க ணீங்காமை
வைத்துகந்த நீதியானே பாரேறுபடுதலையிற் பலிகொள்வா
னே பண்டலங்கைப்பார்த்தானே பாவநாசா காரேறு முகி
லனைய கண்டத்தானே, கருங்கைக்களிற்றுரிவை கதறப்போ
ர்த்த போரேறே யுன்னடிக்கேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர்
மேவிய புண்ணியனே. ௭

விரிசடையாய் வேதியனே வேதகீதா விரிபொழில்சூழ்
வெண்காட்டாய் மீயச்சூராய் திரிபுரங்களெரிசெய்த தேவதே
வே, திருவாரூர் திருமூலத்தானமேயாய் மருவினியார் மனத்
துளாய் மாகாளத்தாய் வலஞ்சுழியாய் மாமறைக்காட் டெந்
தாயென்றும் புரிசடையா யுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்பூ
ம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே. ௮

தேவார்ந்ததேவனைத்தேவரெல்லாந் திருவடிமேலலரிட்
டுத்தேடிநின்று நாவார்ந்தமறைபாடிநட்டமாடி நான்முகனு

மிக்கிரு மாறும்போற்றக் காவார்ந்தபொழிற்சோலைக்கானைப்பெற்ருய், எழுக்குன்றத்துச்சியாய் கடவுளின் பூவார்ந்த பொன்னடிக்கேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணியனே.

செய்யாடியின்மகனே நீலகண்டா நிறைவுடையாய் மறைவல்லாய்நீதியானே, மையாகெண்மடவாள்பாகத்தானே மான்ருேலுடையாய் மகிழ்ந்துநின்ருய் கொய்யாடுகூவிளங் கொன்றைமாலை கொண்டடியே னிட்டுக் கூறிநின்றபொய்யாதசேவடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவியபுண்ணியனே.

துன்னஞ்சேர்கோவணத்தாய்தூயநீற்ருய் துதைந்திலங்கு வெண்மழுவாள்கையிலேந்தித் தன்னனையும் தண்மதியும்பாம்புநீருஞ் சடைமுடிமேல் வைத்துகந்ததன்மையானேயன்னநடைமடவாள் பாகத்தானே யக்காரம் பூண்டானேயாதியானே பொன்னங்கழலடிக்கேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே. ௯

ஒருவனையுமல்லா துணராதுள்ளமுணர்ச்சித் தடமோற்றத்தன்னேநின்ற விருவரையுமூவரையு மென்மேலேவியில்லா ததாவறுத்தாய் இல்லேனேலக் கருவரைசூழ் கானலிலங்கை வேந்தன் கடுந்தேர்மீதோடாமைக் காலாற்செற்ற பொருவரையாயுன்னடிக்கே போதுகின்றேன்பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.



சுந்தரமூர்த்திசுவாமி.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சரித்திரம்.

கைலாயபதியின் பிரதிவிம்பமாகக் கண்ணாடியினின்றுந் தோன்றி, ஆலாலசுந்தரரென்கிற திருநாமத்தோடு கயிலாயத்திற் சிவபெருமானுக்குத் தொண்டுசெய்யு நாளிலொரு நாண்மலர்கொய்ய நந்தவனஞ்சென்று அங்குமலர்கொய்துகொண்டிருந்த அனிந்திதை கமலினி என்னும் பார்வதியார் தோழியரைக் கண்டு காதல்கொண்டு மீண்டு மனதைச் செல்லவிடாது தடுத்து சுவாமி சந்நிதிசேர்ந்தனர் கயிலாயபதி இதனையறிந்து உமையாள் தோழிகள்பாலுன்மனஞ் சென்றமையாலவர்களுடன் பூலோகத்திற்பிறந் தின்பமனுபவித்துப்பின்பு வந்துசேர்க்கடவையென்று கட்டளையிட்டருளினர் ஆலாலசுந்தரர்மனம்கலங்கி அடியேனதுபிழையைப்பொருத்து நான்மானிடனாய் மயங்கும்போது தடுத்தாட்கொள்ளல் வேண்டுமென்றுவேண்ட பரமசிவன்கிருபைகூர்ந்தருளினர்.

அக்காரணத்தால் திருநாவலூரில்சடையனாரென்னும்பிராமணருக்கு அவர்மனைவி இசைஞானியாருக்கு குமாரனாகப்பிறந்து நம்பியாரூரரென்கிற திருநாமத்தோடு கலையினுணர்ந்து விவாகத்திற்கிணங்கி திருமணக்கோலம்பூண்டு,புத்தூருக்குச்சென்று விவாகச் சடங்கிலிருக்கையில்பரமசிவன் முன்னம் கயிலையிலருளியபடி தடுத்தாட்கொள்ளும்பொருட்டொருகிழப் பிராமண வடிவங்கொண்டு கலியாணப்பந்தலின் சபையாருக்கெதிரில்வந்து நம்பியாரூரரை நோக்கிஉன்னிட

நீயெனக்கொரு வழக்கிருக்கின்றது அதனைத் தீர்க்காதவிவா கஞ்செய்துகொள்ளக் கூடாதென்றார்; அவ்வழக்கென்னென்று நம்பியாரூரர்கேட்க கிழவடிவர் சபையாரைநோக்கி இவ்வாரூரனெனக்கடிமை இதுதான்வழக்கென்றார் நம்பியாரூரரிதைக்கேட்டு நகைக்க கிழவரவரைநோக்கி உனதுபாட்டனெழுதிக்கொடுத்த முறியோலை யிதோ விருக்க நகைப்பானேனென்றார் பிராமணர் பிறருக்கடிமையாகுத லிவ்வுலகிலில்லை நீர்பித்தனேயென்றுநம்பியாரூரர்சொல்ல கிழவர் நீ எதைச் சொன்னபோதிலு நமக்கடிமைசெய்யவேண்டுமென்றார்நம்பியாரூரர் கோபங்கொண்டு ஓலையைக் காட்டுமென்று சுவாமியைத்தாக்கி ஓலையைப்பறித்துக் கிழித்தெறிந்து விட்டார். உடனேகிழவடிவர் நம்பியாரூரரைப் பிடித்துக் கொண்டார அங்கிருந்தவர்கள்விலக்கி நீரெங்கிருப்பவரென்றுகேட்க, வெண்ணெய்நல்லூரிலென்றார் அவ்விதமாயினுமித்தப்புவழக்கையங்குள்ளோரிடஞ் சொல்லிக் கொள்வோமென்றுநம்பியாரூரர்சொல்ல, இருவரும் புறப்பட்டுவெண்ணெய்நல்லூருக்குச் சென்று,அங்குகூடியிருந்தபிராமணர்களைநோக்கிப்பிராமணர்களே இந்தநம்பியாரூரனெனக் கடிமையென்று என்பாட்டனோலையைப்பிடுங்கிக் கிழித்தெறிந்துவிட்டானென்றார். அதனையவர்கள்கேட்டுச் சாட்சியுமுண்டோவென, கிழவர்முன்னெழுத்தோலை,மூலவோலையையெடுத்துவந்து காட்டுகிறேனென்றுசொல்லிப்போய்க்கொண்டுவந்துகாட்டினார்.அதில், "திருநாவலூரிலிருக்கு மாதிசைவபிராமணனாகிய ஆரூரனென்னும் பெயருள்ளநான்,திருவெண்ணெய்நல்லூரிலிருக்கும்பித்தனுக்

கெழுதிக்கொடுத்த முறியோலையாவது. இத்தேதிமுதல்நானு மெனது பரம்பரையாய்வருகின்றவென் சந்ததியாரும் கொ த்தடிமை செய்யும்படி மனவாக்கொத் தெழுதிக்கொடுத்தே னிதற்கிதுவேயென்கையெழுத்து என்றெழுதியிருப்பதோடு, அதிலெழுதியிருக்குஞ் சாட்சிகள் பெயரும், நம்பியாரூரது பாட்டனார் கையெழுத்து மொத்திருக்கக்கண்டு நம்பியாரூர ரைப்பார்த்து. நீரிந்தப் பிராமணருக்கடிமை செய்யவேண்டி யதுமுறைமையென்றார்கள்.

அதனைநம்பியாரூரரேற்றுக்கொள்ள, சபையார் கிழவடி வரைநோக்கி ஐயரே உமக்கிவ்வூரில் மாளிகையெங்கென்ன க்காட்டுமென்றனென்றாலயத்துட்சென்று மறைந்துவிட்டார், அதைக்கண்டெல்லோருந் திகைத்து நின்றார்கள் நம்பியாரூ ரர்தொடர்ந்தழைக்க, சுவாமி தேவியாரோடு ரிடபத்திலெழு ந்தருளி, முன்னம் கயிலையில் நடந்ததைச்சொல்லி, தாமு ன்னளித்த வாக்கின்படி தடுத்தாட் கொண்டோமென்று சொல்லி யருளினார், நம்பியாரூரருடனே தொழுது துதிக்க, சிவபெருமான், அன்பனே நீ நம்மைவன்மைபேசி வன்றொ ண்டனென்னும்பெயர் பெற்றனை, நமக்குப்பாட்டே யருச்ச னையாதலால நம்மைப்பாடக்கடவையென்றருளினார். நம்பியா ரூரர் பணிந்து கர்த்தனே தேவரீரது பெருமைகளை யறியா நாயேனென்னென்று பாடுவேனென்ன, நீமுன்புநம்மை பித்தனென்றதாலதனையே பெயராயமைத்துப் பாடக்கட வையென்றருளினார். அவ்விதமே பித்தா பிறைசூடி யெனறுந் திருப்பதிகமோதி யருளினர் சிவபெருமானுந் திருவுளமகிழ்ந் து, தலமெங்குஞ்சென்று பாடக்கடவையென்றருளினார்.

அப்பாலே திருநாவலூருக்கெழுந்தருளி [illegible] திருத்துறையூர்க்குச்சென்று தவநெறி [illegible] வீரட்டானத்திற் கெழுந்தருளி [illegible] எழுந்தருளி வீரட்டானேசுரரைத் தரிசித்து [illegible] பெருமான் [illegible] என்று [illegible] சொல்ல [illegible] என்ன [illegible] வீரட்டானேசுரர் [illegible] திருவாரூருக்கெழுந்தருள [illegible]

பரசுதியார் தொழிலுக்கு கமலினியென்பவள், திருவாரூரிலுள்ள ருத்திரகணிகையர் குலத்திற் பிறந்து பரவையாரென்னும் பெயரோடு [illegible] பரிசுப்பெறுமான் [illegible] த்தியானத்தன்பே [illegible] விசாரணைசெய்துக்கொ

ள்ளவேண்டுமென்று இருவருஞ்சுவாமியைப்பிரார்த்திக்க சுவாமி கிருபைகூர்ந்தத்தலத்தளோர்க்குந் திருத்தொண்டர்களுக்குஞ்சொப்பனத்திற்சொல்ல அவர்களவ்விதமே யிருவர்க்கும் விவாகஞ்செய்து வைத்தார்கள் நாடோறுந் தறிசனத்திற்குச் செல்பவரொருநாட்செல்லும்போது தேவாசிரியமண்டபத்திற்கூடியிருக்குந் திருத்தொண்டர்களைப்பார்த்து இவர்கட்கு நானடியவனாகும்படி தியாகராஜரென்றைக்கருளுவாரோ வென்றெண்ணிச்சொல்ல சுவாமி தரிசனந்தந்து தில்லைவாழந்தணர் என்று முதலடி யெடுத்துக்கொடுக்க அவ்வாறே அடியேன் அடியேன் என்று திருத்தொண்டத் தொகையோதி பணிய மண்டபத்திலுள்ளோர் மகிழ்ந்தனர்.

பின்பு திருக்கோவலூர்க்கெழுந்தருளி சுவாமியைத் தரிசித்து. குண்டையூர்கிழார்கொடுத்த நெற்களெல்லாந்திருவாரூரில் வந்துசேரகிருபைசெய்யும்படி பதிகமோத அவ்விதமே பூதங்கள் கொண்டுவந்துசேர்க்கப் பரவையார் திருமாளிகையில் வந்திருந்தனர் சிலநாட்சென்று கோட்புலிநாயனா ரிவரை யுபசரித்து சிங்கடி வனப்பகையென்னுந் தமது புத்திரிகளைப் பணிசெய்ய வங்கீகரித்தருளும்படி வேண்ட அவர்களைப் புத்திரிகளாகப் பாவித்து திருப்பதிகக்கடைக்காப்பிலுஞ் சிங்கடியப்பனென்றோதி திருவாரூருக்கு வந்துசேர்ந்தார் அங்கு பங்குனித்திருவிழா சமீபிக்க அதற்குப் பொருள்வேண்டியிருந்ததால் திருப்புகலூருக்குச் சென்று பதிகமோதி தரிசித்து செங்கல்லை தலைக்கணையாகவைத்துச் சயனித்து விடிந்தெழுந்தக் கல் பொன்னாயிருக்க வதனையெடுத்துக்கொண்டு

திருப்பினையூருக்குப் புறத்தேபோகும்பொழுது, சிவபெருமான் திருக்கூத்தோடும் காட்சிதந்தருளப்பணிந்து பதிகமோதி விடைபெற்று திருவாரூரிற்சேர்ந்தனர்.

பின்பு சோழநாட்டிலும் கொங்கு நாட்டிலுமுள்ள ஸ்தலங்களை தரிசித்து மீண்டும் விருத்தாசலத்திற் கெழுந்தருளிப் பொன்வேண்டிப் பதிகமோத சுவாமி பன்னீராயிரம் பொன் தந்தருளினர் நாயனர் சுவாமி தேவரீரிப்பொன்னை யெல்லாமிந்த மணிமுத்தா நதியிலிட்டு, திருவாரூர் குளத்தில் வரக் கிருபைசெய்தல் வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க சுவாமி யவ்விதமே கிருபைசெய்தார் திருவாரூருக்கு யெழுந்தருளி பரவையாருடன் கமலாலயதீர்த்தத்தை யடைந்து பொன்னெல்லாமெடுத்துக்கொண்டு பரவையார் மாளிகையிற் சென்றிருந்தார் பின்பு திருக்குருகாவூருக்குச் சமீபத்தி லெழுந்தருளும்போது வன்றொண்டர் பசித்துவருகின்றனரென்று சுவாமிதிருவுளமிரங்கி மார்க்கத்தி லொரு சோலையுந்தடாகமுந் தண்ணீர்ப்பந்தலு முண்டாக்கி, கட்டமுதும் வைத்துக்கொண்டொரு பிராமணர் போலிருந்து, அங்குசேர்ந்த தொண்டரை நோக்கி, நீர்மிகவும் பசித்திருக்கின்றதால் நம் மிடத்துள்ள கட்டமுதைச் சாப்பிடுமென்று கொடுக்கப் பரிசனத்தாருட னுண்டிருக்க, சற்று சயனித்துக் கொண்டிருந்தனர் உடனே சுவாமி சோலைமுதலியதுடன் மறைந்துவிட்டார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் நித்திரை நீங்கி யெழுந்து, முன்னிருந்தவகைக்காணாது. பரமனுடைய செயலென்றறிந்து திருக்கச்சூருக்குவர தம்முடைய தொண்டர் பசியுட னிருக்கக்கண்ட சுவாமி வேதியரைப்போலவந்து, நீர்பசித்திருப்பதா லிங்கு

ன்ன பிராமணர்கள் வீட்டிலாகாரம்வாங்கி வருகிறேனென்று சொல்லிப் போயாசித்து வாங்கிவந்தளிக்கதொண்டர்களோடு காயனார் புசித்துப்பசியாறினார் உடனேசுவாமி மறைந்துவிட்டார் சிவபெருமான் திருவடிகளுக்கு வருத்தங்கொடுத்தோமென்றுகலங்கித்துதிசெய்து, திருவொற்றியூருக்கெழுந்தருளி சுவாமியைதரிசித்துப்பதிகமோதி, அவ்வாலயத்திற்றிருண்டுசெய்து வந்த சங்கிலியாரைக்கண்டு இச்சைகொண்டு, பரவையாரிடம் போவதில்லையென்று சுவாமிமுன் மகிழமரத்தடியிற் பரகசஞ்செய்துகொடுத்து, விவாகஞ்செய்துக்கொண்டு சிலகாலமிருந்து, தியாகரைத்தரிசிக்க மனங்கொண்டு புறப்பட்டுவர, சிவபெருமான் திருவிளையாட்டா லிருகண்களுந் தெரியாமற்போயின திருவெண்பாக்கத்தையடைந்து ஊன்றுகோல்பெற்று காஞ்சிபுரஞ் சென்று இடக்கண்பெற்று, திருவாரூரையடைந்து வலக்கண்ணும் பெற்று பரவையார் பிணக்கை நீக்கும்பொருட்டுசுவாமியைத் தூதுவிடுத்து ஊடல்தீர்த்தபின் மாளிகைக்கெழுந்தருளி மகிழ்வடைந்து, சுவாமியைக் காலங்கடோறுந் துதித்துவந்தார்.

இவர் தன்காரியங்கிடஞ் சுவாமியைத் தூதுவிடுத்ததைதிருப்பெருமங்கலத்திலிருந்த கலிக்காமநாயனார் கேள்விப்பட்டு மிகச்சீற்றங்கொண்டிருந்தனர் இதைசுந்தரமூர்த்தியா ரறிந்து நாஞ்செய்தது குற்றமேயென்றுடன்பட்டு சுவாமியிடம் விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவபெருமானிருவரையு நட்புப்படுத்தக்கருதி கலிக்காமநாயனார் வயற்றிற்சூலநோய்விளைத்து வரு

த்தி அவரிடமெழுந்தருளி, அன்பனே நமதேவல்கொண்டதலை ன்றிசூலைநோய் தீராதென்றருள, அவன்வந்து தீர்ப்பதிலு யிவ்வாறு துன்பப்படுவதே நலமென்றார், சுவாமி சுந்தரரிடம் போய் நீயுடனேசென்று கலிக்காமன் நோயைத்தீர்க்கக்கட வையென்றருள, நாயனாருஞ்சென்றார், இவர்வருவதைக்கே ள்வியுற்ற கலிக்காமநாயனார். மிகத்துயமெய்தியுடைவாளால் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டிறந்தனர், வன்றொண்டர்போ ய்க்கண்டிதென்னவல் வினைத்தால் நானுமாய்வேனென் று, கலிக்காமர் கையிற் பற்றியவாளை வாங்கும்போது சிவபெ ருமான்றிருவருளாற் கலிக்காமநாயனா ருயிர்பெற்றெழுந் தொருவரையொருவர் தழுவி, பிறகு இருவருந்திருவாரூருக் கெழுந்தருளி சுவாமியைத் தரிசித்து, கலிக்காமநாயனாரவரூ ரேக, இவர் திருவாரூரிலிருந்தனர்.

பின்பு திருநாகைக்காரோணஞ்சென்று திருப்பதிகமோதி பொன்னும், நவரத்தினங்களும், ஆபரணங் களும், வஸ்திரங் களும், குதிரைகளும், உடைவாள்முதலியனவும்பெற்று, தி ருவாரூருக்கெழுந்தருளினார். சேரமான்பெருமானாயனார்வர சிலநாளவருடன்பரவையார் வீட்டிலிருந்து, பின்பவருடன் சென்று, சோழநாட்டிலும், பாண்டிநாட்டிலுமுள்ள ஸ்தலங் களைத்தரிசித்து, மீண்டுந்திருவாரூருக்குவந்தார்கள்.

சிலகாலஞ்சென்று நாயனாரை சேரமான் பணிந்து, தமதூ ருக்கெழுந்தருளும்படி பிரார்த்திக்க நாயனாரிசைந்து திருக்க ண்டியூரையடைந்து சுவாமியைத்தரிசித்து, திருவையாற்றிற் குச் செல்லக்கூடாமற் காவேரிநதி பெருவெள்ளம்பெருகி மோத, வெள்ள மீனைபோட்டதுபோலவிருக்க, மத்தியான வழியேபோய் பஞ்சநதீஸ்வரரைத்தரிசித்து சேரமான்பெரு

மாணுயனூர்நகரமாகிய கொடுங்கோளூருக்குச்சென் றவர்மா ளிகையிற்சிலகாலமிருந்தார் பின்பு திருவாரூருக்குப்புறப்பட் சேரமான்றமது ,பொக்கிஷநிதிகளைப்பொதிகட்டி ஆட்கள்வ சமனுப்பினார். அவ்வாட்கள், திருமுருகன்பூண்டிக்கருகில் வ ரும்போது, சிவபெருமானேவலாற் பூதகணங்கள் வேடராய் வந்து, வழிமறித்துக்கவர்ந்துகொண்டார்கள் இதனை நாயனா ர்கேட்டு, சந்நிதியிற்சென்று பதிகமோதி; அப்பொருளெல்லா ங் கோபுரவாயிலில் வந்திருப்ப, அவற்றையெடுத்துக்கொண் டு திருவாரூரிற் சேர்ந்தனர்.

சிலகாலஞ்சென்று சேரமானைக் காணவிரும்பி, திருப்புக் கொளியூரிற்செல்லும்போது, ஒருவீட்டில்மங்கலவோசையும் மற்றொருவீட்டி லழுகையோசையுமா யிருக்கக்கண்டு, நடந் ததை விசாரித்தறிந்து, அப்பிள்ளை யிறந்த ஏரிக்குச்சென்று பதிகமோத அப்பிள்ளையை விழுங்கினமுதலைவந்து கக்கி விட் டது. உடனே அந்தவீட்டுப்பிள்ளையைப் பெற்றோர் அப்பிள்ளைக் கு உபநயனச் சடங்கு நிறைவேற்றிப்பின்பு சேரமான்நகரஞ் சேர்ந்தவர்வீட்டிலிருந்தனர். பின்பு அம்மலைநாட்டிலுள்ளஸ் தலங்களையெல்லாந்தரிசித்துக்கொண்டு மகோதைக்குத்திரு ம்பினார் அங்கு சிலகாலிருக்கையி லொருநாள் சேரமான் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது, திருவஞ்சைக் களத்துக்குப்போய்சுவாமியைத்தரிசித்து, தேவரீரது திருவடி யிலடியேனைச் சேர்த்தருளல் வேண்டுமென்று பதிகமோதி னார். உடனே சிவபெருமான் தேவர்களை நோக்கி வெள்ளை

யானையுடன் சென்று வன்றொண்டனையழைத்து வாருங்க ளென்றுகட்டளையிட, அவர்களவ்வாறே சென்று சுந்தரமூர்த் தி நாயனுரைக்கண்டு தொழுது ஸ்ரீகயிலாயபதியின் கட்ட ளையைச் சொல்ல நாயனுர், சுவாமியை நினைந்து மகிழ்ந்து வணங்கி, வெள்ளையானைமீதாரோகணித்துச்செல்லும்போது தமதுநண்பராகிய சேரமானைநினைந்துசென்றார். சேரமான தையறிந்து குதிரையேறி திருவாஞ்சைக்களத்துக்குவந்து நாயனுர் செல்வதைக்கண்டு, குதிரைகாதிற் பஞ்சாட்சரமோ தி அந்தரகரத்திற்சென்ற நாயனுரைப் பிரதட்சணஞ்செய்து வெள்ளையானைக்கு முன்னுகப்போயினர் நாயனுர்தானெனை முன்படைத்தா, னென்னுந் திருப்பதிகமோதிக் கயிலாயத் துக்கெழுந்தருளி சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங் கித்துதித்து முன்னிருந்தபடி ஆலாலசுந்தரராகித் திருத் தொண்டுசெய்துக்கொண்டிருந்தனர் அத்திருப்பதிகம் வரு ணதேவனுல் திருவாஞ்சைக்களத்துக்கு வந்து எங்கும்விளக் கமுற்றது.

சேரமான் பெருமாணுயனுர் கயிலாயஞ்சென்றபோது த டைப்பட்டுப் பின்பு தானருளிச்செய்த ஞானவுலாவை, சிவ பெருமான் முன்னிலையிலறங்கேற்றச்சிவபெருமானருள் பெ ற்று சிவக்ணநாதராகி சுவாமியைச்சேவிப்பாராயினர்.

பரவையாரும், சங்கிலியாருமுறையே கமலினியும் அநிந்தி தையுமாகி பார்வதியாருக்குத் தொண்டுசெய்துவந்தனர்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவெண்ணெய் நல்லூர்ப்பதிகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாபிறைசூடிபெருமானேயருளாளா
வெத்தான்மறவாதேநினைக்கின்றேன்மனத்துன்னை [டுறையு
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்
ளத்தாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. ௧

நாயேன்பலநாளுநினைப்பின்றிமனத்துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந்தெய்த்தேன்பெறலாகாவருள்பெற்றேன் [யு
வேயார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறை
ளாயாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. ௨

மன்னேமறவாதேநினைக்கின்றேன்மனத்துன்னைப்
பொன்னேமணிதானேவயிரமேபொருதுந்தி (றையு
மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
ளன்னேயுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. ௩

முடியேனினிப்பிறவேன்பெறின்மூவேன்பெற்றமூர்த்தி
கொடியேன்பலபொய்யேயுரைப்பேனைக்குறிக்கொண்ணீ (யு
செடியார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறை
யடிகேளுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. ௪

பாதம்பணிவார்கள்பெரும்பண்டமதுபணியா
யாதம்பொருளானேனறிவில்லேனருளாளா

தாரார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு
ளாநீயுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. ௫

தண்ணார்மதிசூடீதழல்போலுந்திருமேனீ
எண்ணார்புரமூன்றுமெரியுண்ணநகைசெய்தாய் (யு
மண்ணார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறை
யண்ணாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. ௬

ஊனாயுயிரானாயுடலானாயுலகானாய்
வானாய்நிலனானாய்கடலானாய்மலையானாய் (யு
தேனார்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறை
வானாயுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. ௭

ஏற்றார்புரமூன்றுமெரியுண்ணச்சிலைதொட்டாய்
தேற்றாதனசொல்லித்திரிவேனோசெக்கர்வானீ (றையு
ரேற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
ளாத்தாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. ௮

மழுவாள்வலனேந்தீமறையோதீமங்கைபங்கா
தொழுவாரவர்துயராயினதீர்த்தலுனதொழிலே (றையு
செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டு
ளழகாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே. ௯

காரூர்புனலெய்திக்கரைகல்லித்திரைக்கையாற்
பாரூர்புகலெய்தித்திகழ்பன்மாமணியுந்திச்
சீரூர்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு
ளாரூரனெம்பெருமாற்காளல்லேனெனலாமே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகலூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மையேபுகழ்ந் திச்சைபேசினுஞ் சார்வினுந்தொண்டர்தருகிலாப் பொய்ம்மையாளரைப்பாடாதேயெந்தைபுகலூர்பாடுமின்புலவீர்காள் இம்மையேதருஞ் சோறுங்கூறையுமேத்தலாமிடர்கெடலுமாம் அம்மையேசிவலோகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே. ௧

மிடுக்கிலாதானைவீமனேவிறல்விசயனேவில்லுக்கிவனென்று கொடுக்கிலாதானைப் பாரியேயென்று கூறினுங்கொடுப்பாரிலைப், பொடிக்கொள்மேனியெம் புண்ணியன்புகலூரைப் பாடுமின்புலவீர்காள், அடுக்குமேலமருலகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே. ௨

காணியேற்பெரிதுடையனேகற்றுநல்லனேசுற்றநற்கிளைப் பேணியேவிருந்தோம்புமேயென்றுபேசினுங் கொடுப்பாரிலை பூணிபூண்டுழபுட்சிலம்புந்தண்புகலூர்பாடுமின் புலவீர்காள் ஆணியாயமருலகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே. ௩

நரைகள்போந்துமெய்தளர்ந்துமூத்துடல் நடுங்கிநிற்குமிக்கிழவனை, வரைகள்போல்திரடோளனேயென்று வாழ்த்தினுங்கொடுப்பாரிலைப், புரைவெள்ளேறுடைப் புண்ணியன் புகலூரைப்பாடுமின்புலவீர்காள், அரையனாயமருலகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே. ௪

வஞ்சநெஞ்சனைமாசழக்கனைப் பாவியைவழக்கில்லியைப் பஞ்சதுட்டனைச்சாதுவேயென்றுபாடினுங்கொடுப்பாரிலை

ப், பொனசெய்செஞ்சடைப்புண்ணியன்புகலூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள், நெஞ்சில்நோயறுத் துஞ்சிபோவதற்கியாதுமை யுறவில்லையே. ௫

நலமிலாதானை நல்லனேஎன்று நரைத்தமாந்தரை யிளையனேயென்று, குலமிலாதானைக் குலவனேயென்றுகூறினுங் கொடுப்பாரிலைப், புலமெலாம்வெறிகமழும்பூம்புக லூரைப் பாடுமின்புலவீர்காள், அலமராதமருலகமாள்வதற்கியாதுமை யுறவில்லையே. ௬

நோயனைத்தடந்தோளனேயென்றுநொய்யமாந்தரைவிழுமியதாயன்றோ புலவோர்க்கெலாமென்றுசாற்றினுங்கொடுப்பாரில்லைப். போயுழன்றுகண்குழியாதே யெந்தைபுகலூர்பாடுமின புலவீர்காள், ஆயமின்றிப்போ யண்டமாள்வதற் கியாதுமையுறவில்லையே. ௭

எள்விழுந்திடப் பார்க்குமாகிலு மீக்குமீகிலனாகிலும், வள்ளலேயெங்கள் மைந்தனேயென்று வாழ்த்தினுங்கொடுப்பாரிலை, புள்ளெலாஞ்சென்றுசேரும்பூம்புகலூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள், அள்ளற்பட்டழுந்தாதுபோவதற்கியாதுமையுறவில்லையே. ௮

கற்றிலாதானைக் கற்றுநல்லனே காமதேவனை யொக்குமே, முற்றிலாதானை முற்றனேயென்றுமொழியினுங்கொடுப்பாரிலைப், பொத்திலாந்தைகள் பாட்டறாப்புக லூரைப்பாடுமின்புலவீர்காள், அத்தனாயமருலகமாள்வதற் கியாதுமையுறவில்லையே, ௯

[illegible]தயலாருக்கோர்காமனேசாலநல்வழகுடையையனே கையுலாவியவேலனேயென்றுகழறினுங்கொடுப்பாரிலைப் பொய்கைவாவியின்மேதிபாய்புகலூரைப்பாடுமின் புலவீர்காள் ஐயனாரமருலகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே. ௧௦

செறுவினிற்செழுங் கமலமோங்குதென்புகலூர் மேவிய செல்வனை, நறவம்பூம்பொழில் நாவலூரன்வனப்பகை யப்ப ன்சடையன்றன, சிறுவன்றன் றொண்ட னூரன் பாடியபாட ல் பத்திவைவல்லவர், அறவனாரடிசென்றுசேர்வதறிகியாது மையுறவில்லையே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கூடலையாற்றூர்-பண்-புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவுடைமழுவேந்திமதகரியுரிபோர்த்துப்
பொடியணிதிருமேனிப்புரிகுழலுமையோடுங்
கொடியணிநெடுமாடக்கூடலையாற்றூரி
லடிகளிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. க

வையகமுழுதுண்டமாலொடுநான்முகனும்
பையரவல்குற்பாவையொடும்முடனே
கொய்பணிமலர்ச்சோலைக்கூடலையாற்றூரி
லையனிவ்வருபோந்தவதிசயமறியேனே. உ

ஊர்தொறும்வெண்டலைகொண்டுபலியிடுமென்று
வார்தருமென்முலைமங்கையொடும்முடனே
கூர்முனைமழுவேந்திக்கூடலையாற்றூரி
லார்வனிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ங

சந்தணவும்புனலுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
பந்தணவும்விரலாள்பாவையொடும்முடனே
கொந்தணவும்பொழில்சூழ்கூடலையாற்றூரி
லந்தணனிவழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ச

வேதியர்விண்ணவருமண்ணவருந்தொழநற்
சோதியதுருவாகிச்சுரிகுழலுமையோடுங்
கோதியவண்டறையுங்கூடலையாற்றூரி
லாதியிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௫

வித்தகவீணையொடும்வெண்புரிநூல்பூண்டு
முத்தனவெண்முறுவன்மங்கையொடுமுடனே
கொத்தலரும்பொழில்சூழ்கூடலையாற்றூரி
லத்தனிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௬

மழைநுழைமதியமொடுவாளரவஞ்சடைமேல்
விழைநுழைதுகிலல்குலேந்திழையாளோடுங்
குழையணிதிகழ்சோலைக்கூடலையாற்றூரி
லழகனிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௭

மறைமுதல்வானவருமாலயனிந்திரனும்
பிறைநுதன்மங்கையொடும்பேய்க்கணமுஞ்சூழக்
குறள்படையதனோடுங்கூடலையாற்றூரி
லறவனிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௮

வேலையினஞ்சுண்டுவிடையதுதானேறிப்
பாலனமென்மொழியாள்பாவையொடும்முடனே
கோலமதுருவாகிக்கூடலையாற்றூரி
லாலனிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே. ௯

கூடலையாற்றூரிற்கொடியிடையவளோடும்
ஆடலுகந்தானையதிசயமிதுவென்று
நாடியவின்றமிழால்நாவல்வீரன்சொற்
பாடல்கள்பத்தும்வல்லார்தம்வினைபற்றறுமே. ௰

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிருப்பாதமேமனம்பாவித்தேன், பெற்றலும்பிறந்தேனினிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினேன், கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சீர்க்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி, நற்றவாவுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே. க

இட்டனும்மடியேத்துவாரிகழ்ந் திட்டநாள்மறந்திட்டநாள், கெட்டநாளிவையென்றலாற்கருதேன்கிளர்பனற்காவிரி, வட்டவாசிகைகொண்டடிதொழுதேத்து பாண்டிக்கொடுமுடி, நட்டவாவுனைநான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநாநமச்சிவாயவே. உ

ஓவுநாளுணர்வழியுநா ளுயிர்போகுநாளுயர் பாடைமேற், சாவுநாளிவையென்றலாற்கருதேன்களர்புனர்காவிரிப், பாவுதண்புனல்வந்திழிபரஞ்சோதிபாண்டிக்கொடுமுடி, நாவலாவுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே. ங

எல்லையில்புகழெம்பிரானெந்தைதம்பிரானென் பொன்மாமணி, கல்லையுந்திவளம்பொழிந்திழி காவிரியதன்வாய்க்கரை. நல்லவர்தொழுதேத்துஞ்சீர்க்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி, வல்லவாவுனைநானமறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே. ச

அஞ்சினார்க்கரணாதியென்றடியேனுநான் மிகவஞ்சினேன், அஞ்சலென்றடித் தொண்டனேற்கருணல்கினாய்க்கழி கின்றதென், பஞ்சின்மெல்லடிப் பாவைமார்குடைந்தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி, நஞ்சணிகண்டநான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநாநமச்சிவாயவே. ரு

எடுவானிளந்திங்கள்சூடினையென்பின்கொல்புலிதோலின்மேல், ஆடுபாம்பதரைக்கசைத்தவழகனே யந்தண்காவிரிப்

பாடுதண்புனல்வந்திழிபரஞ்சோதிபாண்டிக்கொடுமுடிச், சேடனேயுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே. சு

விரும்பிநின்மலர்ப்பாதமேநினைந்தேன்வினைகளும்விண்டன, நெருங்கிவண்பொழில்சூழ்ந் தெழில்பெறநின்றகாவிரிக்கோட்டிடைக், குரும்பைமென்முலை கோதைமார்குடைந்தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி, விரும்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லுநாநமச்சி வாயவே. எ

செம்பொனேர்சடையாய் திரிபுரந்தீயெழச் சிலைகோலினாய், வம்புலாங் குழலாளைப்பாகமமர்ந்து காவிரிக்கோட்டிடைக், கொம்பின்மேற்குயில்கூவமாமயிலாடுபாண்டிக்கொடுமுடி, நம்பனேயுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லு நாநமசசிவாயவே. அ

சாரணன்றந்தை யெம்பிரா னெந்தை தம்பிரானென் பொன் மாமணி, பேரெணாயிர கோடிதேவர் பிதற்றிநின்று பிரிகிலார், நாரணன் பிரமன்றொழுங் கறையூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடிக், காரணாவுனைநான மறக்கினுஞ் சொல்லுநாநமச் சிவாயவே. கூ

கோணியபிறைசூடியைக்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி பேணியபெருமானைப்பிஞ்ஞகப் பித்தனைப்பிறப்பில்லியைப், பாணுலாவரிவண்டறை கொன்றைத்தாரனைப் படம்பாம்பரை, நாணனைத்தொண்டனூரன்சொல்லிவைசொல்லுவார்க் கில்லைதுன்பமே. ய

திருக்கடவூர்மயானம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

மருவார்கொன்றைமதிசூடி மாணிக்கத்தின்மலைபோல், வருவார்விடைமேல்மாதோடுமகிழ்ந்துபூதப்படைசூழத், திருமால்பிரமனிந்திரற்குந்தேவர்நாகர்தானவர்க்கும், பெருமான்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. க

விண்ணோர்தலைவர்வெண்புரி நூல்மார்பர் வேதகீதத்தர், கண்ணார்நுதலர்நகுதலையர்காலகாலர்கடவூரர், எண்ணார்புர மூன்றெரிசெய்தவிறைவருமையோரொருபாகம், பெண்ணா ணவர்மயானத்துபெரியபெருமானடிகளே. (உ)

காயும்புலியினதளுடையர்கண்டரெண்டோட்கடவூரர், தாயுந்தந்தை பலவுயிர்க்குந்தாமேபாயதலைவனார், பாயும்வி டையொன்றதுவேறிப்பலிதேர்ந்துண்ணும்பரமேட்டி, பேய் கள்வாழுமயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. (ஙு)

நறைசேர்மலரைங்கணையானைநயனத்தீயாற் பொடிசெ ய்த.இறையாராவரெல்லார்க்குமில்லையென்னாதருள்சேய்வார் பறையார்முழவம்பாட்டோடுபயிலுந்தொண்டர்பயில் கடவூர் ப்,பிறையார்சடையார்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே

கொத்தார்கொன்றைமதிசூடிக் கோள்நாகங்கள்பூணகை, மத்தயானையுரிபோர்த்துமருப்புமாமைத்தாலியார், பத்திசெ ய்துபாரிடங்கள்பாடியாடப்பலிகொள்ளும், பித்தர்கடவூர்ம யானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. (ரு)

துணிவார்கீளுங்கோவணமுந்துதைந்து சுடலைப்பொடி யணிந்து, பனிமேவிட்டபாசுபதர்பஞ்சவடிமார்பினர் கடவூ ரத் திணிவாராகுழைபார்புரமூன்றுந்தீவாய்ப்படுத்தசேவகனார் பிணிவார்சடையார்மயானத்துபெரியபெருமானடிகளே. சு

காரார்கடலினஞ்சுண்டகண்டர்கடவூருறைவாணர்,தே ராரரக்கன்போய்வீழ்ந்துசிலையயவிரலாலூன்றினார், ஊர்தா னவதுலகேழுமுடையார்கொற்றியூராரூர், பேராயிரவர்ம யானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. (எ)

வாடாமுலையாள்தன்னோடுமகிழ்ந்துகானில் வேடுவனா
ய்க், கோடார்கேழற்பின்சென்றுகுறுகிவிசையன்றவமழித்து
நாடாவண்ணஞ்செருச்செய்தயாவநாழிநிலையருள்செய், வீ
டார்சடையார்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. (அ)

வேழமுரிப்பர்மழுவாளர்வேள்வியழிப்பர்சிரமறுப்பர், ஆ
ழியளிப்பாரரிதனக்கன்றாணையுகப்பரறமுரைப்பர், ஏழைத்
தலைவர்கடவூரிலிறைவர்சிறுமான்மறிக்கையர், பேழைச்சடை
யர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே. (௯)

மாடமல்குகடவூரில்மறையோரேத்துமயானத்துப், பீ
டைதீரவடியாருக்கருளும்பெருமானடிகள்சீர், நாடிநாவலா
ரூரநம்பிசொன்னநற்றமிழ்கள், பாடுமடியார்கேட்பார்மேற்
பாவமானபறையுமே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடவூர்-பண்-நட்டராகம்.

பொடியார்மேனியனேபுரிநூலொருபாற்பொருந்த,வடி
யார்மூவிலைவேல்வளர்கங்கையின்மங்கையொடும், கடியார்
கொன்றையனேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம், அடிகேளென்
னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. (௧)

பிறையாருஞ்சடையாய்பிரமன்றலையிற்பலிகொண், ம
றையார்வானவனேமறையின்பொருளானவனே, கறையா
ரும்மிடற்றாய்கடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம், இறைவாவென்ன
முதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. (௨)

அன்றாலின்னிழற்கீழறநால்வர்க்கருள்புரிந்து, கொன்
றாய்காலனுயிர்கொடுத்தாய்மறையோனுக்குமான், கன்றாரு

ங்கரவாகடவூர்த்திருவீரட்டத்துள், என்றுதைபெருமானெனக்கார்துணைநீயலதே. (ங)

போராருங்கரியின் னுரிபோர்த்துப் பொன்மேனியின்மேல், மாராரும்முலையாளொருபாகமகிழ்ந்தவனே, காராருமிடற்றாய்கடவூர்தனுள்வீரட்டானத், தாராவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. (ச)

மையார்கண்டத்தினாய்மதமாவுரிபோர்த்தவனே, பொய்யாதென்னுயிருட்புகுந்தாயின்னம்போந்தறியாய், கையாராடரவாகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம், ஐயாவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. (ரு)

மண்ணீர்தீவெளிகால்வருபூதங்களாகி மற்றும், பெண்ணோடாணலியாய்ப்பிறவாவுருவானவனே, கண்ணாருன்மணியேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம், அண்ணாவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. (சு)

எரியார்புன்சடைமேலிளநாகமணிந்தவனே, நரியாருஞ்சுடலைநகுவெண்டலைகொண்டவனே, கரியாரீருரியாய்கடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம், அரியாவென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீயலதே. (எ)

வேறாவுன்னடியேன் விளங்குங் குழைக்காதுடையாய், தேறேனுன்னையல்லாற்சிவனேயென்செழுஞ்சுடரே, காறூர்வெண்மருப்பாகடவூர்த்திருவீரட்டத்துள், ஆறூர்செஞ்சடையாயெனக்கார்துணைநீயலதே. (அ)

அயனோடன்றறியுமடியும்முடிகாண்பரிய, பயனேயெம்பரனேபரமாயபரஞ்சுடரே, கயமாருஞ்சடையாய்கடவூர்த்தி

ருவீரட்டத்துள், அயனேயென்னமுதேயெனக்கார்துணைநீ
யலதே. (௯)

காராரும்பொழில்சூழ்கடவூர்திருவீரட்டத்துள், ஏராரும்மி
றைத்துணையாவெழில்நாவலர்கோன், ஆரூரன்னடியானடித்
தொண்டனுரைத்ததமிழ், பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்
திருப்பாரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தொண்டத்தொகை-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழந்தணர்த மடியார்க்குமடியேன் திருநீலக
ண்டத்துக்குயவனார்க்கடியேன், இல்லையேயென்னாத இயற்
பகைக்குமடியேன* இளையான்றன்குடிமாற னடியார்க்குமடி
யேன்* வெல்லுமாமிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கடியேன்* விரி
பொழில்சூழ் குன்றையார்விறன்மிண்டர்க்கடியே* னல்லிமெ
ன்முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மா
னுக்காளே. (௧)

இலைமலிந்தவேல்நம்பியெறிபத்தர்க்கடியேன் ஏனாதிநா
தன்றனடியார்க்குமடியேன், கலைமலிந்தசீர்நம்பி கண்ணப்ப
ர்க்கடியேன் கடவூரிற்கலயன்றனடியார்க்குமடியேன், மலைம
லிந்ததோள்வள்ளல் மானக்கஞ்சாறனெஞ்சாதவாட்டாயன
டியார்க்குமடியேன், அலைமலிந்தபுனல் மங்கையானாயர்க்கடி
யேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௨)

மும்மையாலுலகாண்ட மூர்த்திக்குமடியேன் முருகனு
க்கும் உருத்திரபசுபதிக்குமடியேன், செம்மையேதிருநாளைப்

பாவார்க்குமடியேன் திருக்குறிப்புதொண்டர்த மடியார்க் குமடியேன், மெய்ம்மையேதிருமேனி வழிபடாநிற்க வெகு ண்டெழுந்ததாதைதாள் மழுவினுலெறிந்த, அம்மையானடித் தண்டிப் பெருமானுக்கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக் காளே. (ங)

திருநின்றசெம்மையேசெம்மையாக் கொண்டதிருநாவு க்கரை யன்றனடியார்க்குமடியேன், பெருநம்பி குலச்சிறை தன்னடி யார்க்குமடியேன் பெருமிழலைக்குறும்பர்க்கு பே யார்க்குமடியெ ெனுரும்பியப்பூதியடியார்க்குமடியே னெலி புனைசூழ்சாத்தமங்கைநீலநக்கர்க்கடியே, னருநம்பிநமிநந்தி யடியார்க்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (ச)

வம்பறுவரிவண்டுமண நாறமலருமதுமலர்நற் கொன்றை யானடியலாற்பேணு எம்பிரான்சமபந்த னடியார்க்குமடி யேன் ஏயர்கோன்கலிக்காமனடியார்க்குமடியே.னம்பிரான் திருமூலனடியார்க்குமடியே னுட்டமிகுதண்டிக்குமூர்க்கர்க் கு-டியேன் அம்பரன் சோமாசிமாறனுக்குமடியேன் ஆரூ ரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (ரு)

வார்கொண்டவனமுலையாளுமை பஙகன்கழலே மறவா துகல்லெறிந்தசாக்கியர்க்குமடியேன், சீர்கொண்டபுகழ்வள் ளல்சிறப்புலிக்குமடியேன் செங்காட்டங்குடிமேயசிறுதொ ண்டர்க்கடியேன் கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற்றறிவார்க் குமடியேன் கடற்காழிக்கண நாதனடியார்க்குமடியேனுர் கொண்டவேகூற்றன் களந்தைக்கோனடியேன் ஆரூரன் ஆ ரூரிலம்மானுக்காளே. (சு)

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்க்குமடியேன் பொழிற் கருவூர்த்துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க்கடியேன், மெய்யடியன்சி ரங்கமுனையரையர்க்கடியேன் விரிதிரைசூழ்கடனுகையதிபத்

தர்க்கடியேன் கைதடிந்தவரிசிலையான் கலிக்கம்பன்கலியன் கழற்சத்திவரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்குமடியேன் ஐயடிகள் காடவர்கோனடியார்க்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (எ)

கறைக்கண்டன் கழலடியேகாப்புக்கொண்டிருந்த கணம்புல்லநம்பிக்குங்காரிக்குமடியே, னிறைக்கொண்ட சிந்தையானெல் வேலிவென்ற நின்றசீர்நெடுமாறனடி யார்க்குமடியேன், துறைக்கொண்டசெம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித் தென்மயிலைவாயி லானடியார்க்குமடியே, னறைகொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவார்க்கடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (அ)

கடல்சூழ்ந்தவுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான் காடவர்கோன் கழற்சிங்கனடியார்க்குமடியேன் மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குத்தஞ்சை மன்னவனாஞ் செருத்துணைதனடியார்க்குமடியேன்புடைசூழ்ந்த புலியதள்மேலவாடவாடி பொன்னடிக்கேமனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்குமடியேன் அடல்சூழ்ந்தவேல்நம்பிகோட்புலிக்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (கூ)

பத்தராய்ப்பணிவார்களெல்லார்க்குமடியேன் பரமனையேபாடுவாரடியார்க்குமடியேன், சித்தத்தைச்சிவன் பாலேவைத்தார்க்குமடியேன் திருவாரூர்ப்பிறந்தார்களெல்லார்க்குமடியேன்முப்போதுந்திருமேனிதீண்டு வார்க்கடியேன்முழுநீறுபூசியமுனிவரர்க்குமடியேன் அப்பாலு மடிச்சார்ந்தாரடியார்க்குமடியேன் ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (ய)

மன்னியசீர் மறைநாவனின்றவூர்ப்பூசல் வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்குமடியேன், தென்னவனா யுலகாண்ட செங்கணார்க்கடியேன் திருநீலகண்டத்துப்பாணனார்க்கடியே,

னன்னவனுமரனடியேயடைந்திட்டசடைய னிசைஞானிகா
தலன்திருநாவலூர்க்கோனன்னவனுமாரூரனடிமைகேட்டுக
ப்பா ராரூரிலம்மானுக்கன்பராவாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

பத்திமையுமடிமையையுங்கைவிடுவான்பாவியேன்
பொத்தினநோயதுவிதனைப்பொருளறிந்தேன் போய்த்தொ
முத்தினைமாமணிதன்னைவயிரத்தைமூர்க்கனேன் (ழுவேன்
எத்தனைநாள்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. (க)

ஐவணமாம்பகழியுடையடல்மதனன்பொடியாகச
செவ்வணமாந்திருநயனம்விழிசெய்தசிவமூர்த்தி
மையனவுகண்டத்துவளர்சடையெம்மாரமுதை
யெவ்வணம்நாம்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. (உ)

சங்கலக்குந்தடங்கடல்வாய்விடஞ்சுடவந்தமரர்தொழ
அங்கலக்கண்டீர்த்தவ்விடமுண்டுகந்தவம்மானை
யிங்கலங்குமுடற்பிறந்தவறிவிலியேன்செறிவின்றி
யெங்குலக்கபுறிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. (ங)

இங்ஙனம்வந்திடர்ப்பிறவிப்பிறந்தயாவேனயாராமே
யங்ஙனம்வந்தெனையாண்டவருமருந்தென்னாரமுதை
வெங்கனன்மாமேனியனைமான்மருவுங்கையானை
யெங்ஙனம்நான்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. (ச)

செப்பரியவயனுமால்சிந்தித்துந்தெரிவரிய
அப்பெரியதிருவினையேயறியாதேயருவினையேன்

ஒப்பரியகுணத்தானையிணையிலியையணைவின்றி
யெப்பரிசுபிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. (௫)

உன்றாகாண்உலாவிலங்கிகணையரிபகழி
தன்றாகமூரவாங்கிப்புரமெரித்ததன்மையனை
மூன்றாகநினையாதமூர்க்கனேனாக்கைசுமக்
தென்றாகப்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. (௬)

வன்சயமாயடியான்மேல்வருங்கூற்றினுரங்கிழிய
முன்சயமார்பாதத்தால்முனிந்துகந்தமூர்த்திதனை
மின்செயும்வார்சடையானைவிடையானையடைவின்றி
யென்செயநான்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. (௭)

முன்னெறிவானவர்கூடித்தொழுதேத்துமுழுமுதலை
யந்நெறியையமரர்தொழும்நாயகனையடியார்கள்
செந்நெறியைத்தேவர்குலக்கொழுந்தைமறந்திங்ஙனநான்
என்னறிவான்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. (௮)

கற்றுளவான்கனியாயகண்ணுதலைக்கருத்தார
உற்றுளனாமொருவனைமுன்னிநவர்நினைந்தினிதேத்தப்
பெற்றுளனாம்பெருமையனைப்பெரிதடியேன்கையகன்றிட்
டெட்டுளனாய்ப்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. (௯)

ஏழிசையாயிசைப்பயனாயின்னமுதாயென்னுடைய
தோழனுமாயான்செய்யுந்துரிசுகளுக்குடனாகி
மாழையொண்கண்பரவையைத்தந்தாண்டானைமதியிலா
ஏழையேன்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. (௰)

வங்கமலிகடனஞ்சைவானவர்கடாமுய்ய
நுங்கியமுதமவர்க்கருளிநாயேனைப்பொருட்படுத்துச்

சங்கிலியோடெனைப்புணர்த்த தத்துவனைச்சழக்கனேன்
எங்குலக்கப்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே. (கக)

பேரூருமதகரியினுரியானைப்பெரியவர்தஞ்
சீருருந திருவாரூர்ச்சிவனடியே திறம்விரும்பி
யாரூரனடித்தொண்டனடியன்சொலகலிடத்தில்
ஊரூரனிவைவல்லாருலகவர்க்குமேலாரே. (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமழபாடி-பண்-நட்டராகம்.

பொன்னார்மேனியனே புலித்தோலையரைக்கசைத்து
மின்னார்செஞ்சடைமேல்மிளிர்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னனே மாமணியேமழபாடியுண்மாணிக்கமே
யன்னேயுன்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே. (க)

கீளார்கோவணமுந்திருநீறுமெய்ப்பூசியுன்றன்
றாளேவந்தடைந்தேன்றலைவாவெனையென்றுகொளீ
வாளார்கண்ணிபங்காமழபாடியுண்மாணிக்கமே
கேளாநின்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே. (உ)

எம்மானெம்மனையென்றனக்கெட்டனைச்சார்வாகா
ரிம்மாயப்பிறவிப்பிறந்தேயிறந்தெய்த்தொழிந்தேன்
மைம்மாம்பூம்பொழில்சூழ்மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யெம்மானின்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே. (ங)

பண்டேநின்னடியேனடியாரடியார்கட்கெல்லாந்
தொண்டேபூண்டொழிந்தேன்றொடராமைத்துரிசறுத்தேன்
வண்டார்பூம்பொழில்சூழ்மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யண்டாநின்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே. (ச)

கண்ணாயேழுலகுங்கருத்தாய் அருத்தமுமாய்ப்
பண்ணாரின் தமிழாய்ப்பரமாயபரஞ்சுடரே
மண்ணார்பூம்பொழில்சூழ்மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யண்ணாநின்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே. (௫)

நாளார்வந்தணுகிநலியாமுனநின்றனக்கே
யாளாயுந்தடைந்தேனடியேனையுமென்றுகொணீ
மாளாநாளருளுமழபாடியுண்மாணிக்கமே
யாளாநின்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே. (௬)

சந்தாருங்குழையாய்சடைமேற்பிறைதாங்கிநல்ல
வெந்தார்வெண்பொடியாய்விடையேறியவித்தகனே
மைந்தார்சோலைகள்சூழ்மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யெந்தாய்நின்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே. (எ)

வெய்யவிரிசுடரோன்மிகுதேவர்கணங்களெல்லாஞ்
செய்யமலர்களிடமிகுசெம்மையுள்நின்றவனே
பையார்பூம்பொழில்சூழ்மழபாடியுண்மாணிக்கமே
யையாநின்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே. (அ)

நெறியேநின்மலனேநெடுமாலயன்போற்றிசெய்யுங்
குறியேநீர்மையனேகொடியேரிடையாள்தலைவா
மறிசேரங்கையனேமழபாடியுண்மாணிக்கமே
யறிவேநின்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே. (௯)

ஏரார்முப்புரமுமெரியச்சிலைதொட்டவனை
வாரார்கொங்கையுடன்மழபாடியுண்மேயவனைச்
சீரார்நாவலர்கோனாரூரனுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே. (௧0)

திருக்கேதாரம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்வாவதுமாயம்மிதுமண்ணாவதுதிண்ணம்
பாழ்போவதுபிறவிகடல்பசிநோய்செய்தபறிதான்
றாழாதறஞ்செய்ம்மின்றடங்கண்ணான்மலரோனுங்
கீழ்மேலுறநின்றான்றிருக்கேதாரமெனீரே. (க)

பறியேசுமந்துழல்வீர்பறிநரிகீறுவதறியீர்
குறிகூவியகூற்றங்கொளுநாளாலறமுளவே
யறிவானிலுமறிவானலநறுநீரொடுசோறு
கிறிபேசிநின்றிடுவார்தொழுகேதாரமெனீரே. (உ)

கொம்பைப்பிடித்தொருக்காலர்களிருக்கான்மலர்தூவி
நம்பனமையாள்வானென்றுநடுநாளையும்பகலுங்
கம்பக்களிற்றினமாய்நின்றுசுனைநீர்களைத்தூவிச்
செம்பொற்பொடிச்சிந்துந்திருக்கேதாரமெனீரே. (௩)

உழக்கேயுண்டுபடைத்தீட்டிவைத்திழப்பார்களுஞ்சிலர்கள்
வழக்கேயெனிற்பிழைக்கேமென்பர்மதிமாந்தியமாந்தர்
சழக்கேபறிநிறைப்பாரொடுதவமாவதுசெய்ம்மின்
கிழக்கேசலமிடுவார்தொழுகேதாரமெனீரே. (௪)

வாளோடியதடங்கண்ணியர்வலையிலழுந்தாதே
நாளோடியநமனார்தமர்நணுகாமுனநண்ணி
யாளாயுய்ம்மின்னடிகட்கிடமதுவேயெனிலிதுவே
கீளாடரவசைத்தானிடங்கேதாரமெனீரே. (௫)

தளிசாலைகள்தவமாவதுதம்மைப்பெறிலன்றே
குளியீருளங்குருக்கேத்திரங்கோதாவிரிகுமரி

தெளியீருளஞ்சீபர்ப்பதந்தெற்குவடக்காகக்
கிளிவாழையொண்கனிகீறியுண்கேதாரமெனீரே. (சு)

பண்ணின்றமிழிசைபாடலின் பழவேய்முழவதிரக்
கண்ணின்னொளிகனகச்சுனைவயிரம்மவைசொரிய
மண்ணின்றனமதவேழங்கண்மணிவாரிக்கொண்டெறியக்
கிண்ணென்றிசைமுரலுந்திருக்கேதாரமெனீரே. (எ)

முளைக்கைப்பிடிமுகமன்சொலிமுதுவேய்களையிறுத்துத்
துளைக்கைக்களிற்றினமாய்நின்றுசுனைநீர்களைத்தூவி
வளைக்கைப்பொழிமழைகூர்தரமயின்மான்பிணைநிலத்தைக்
கிளைக்கம்மணிசிந்துந்திருக்கேதாரமெனீரே. (அ)

பொதியேசுமந்துழல்வீர்பொதியவமாவதுமறியீர்
மதிமாந்தியவழியேசென்றுகுழிவீழ்வதுவினையாற்
கதிசூழ்கடலிலங்கைக்கிறைமலங்கவ்வரையடர்த்துக்
கதிபேறுசெய்திருந்தானிடங்கேதாரமெனீரே. (கூ)

நாவின்மிசையரையன்னொடுதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
யாவர்சிவனடியார்களுக்கடியானடிதொண்டன்
தேவன்றிருக்கேதாரத்தையூரன்னுரைசெய்த
பாவின்றமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புக்கெளியூர் அவிநாசி-பண்-குறிஞ்சி.

எத்தான்மறக்கேனெழுமைக்குமெப்பெருமானையே
புற்றாயென்றுன்னையேயுள்குகின்றேனுணர்ந்துள்ளத்தாற்
புற்றாடரவாபுக்கொளியூரவிநாசியே
பற்றாகவாழ்வேன்பசுபதியேபரமேட்டியே. (க)

வழிபோவார்தம்மோடும்வந்துடன் கூடியமாமணிநீ
யொழிவதலழகோசொல்லாயருளோங்குசடையானே
பொழிலாருருஞ்சோலைப்புக்கொளியூரிற்குளத்திடை
யிழியாக்குளித்தமாணியெனைக்கிறிசெய்ததே. (உ)

எங்கேனும்போகினுமெம்பெருமானை நினைந்தக்காற்
கொங்கேபுகினுங் கூறைகொண்டாறலைப்பாரிலைப்
பொங்காடரவாபுக்கொளியூரவிநாசியே
யெங்கோனேயுனைவேண்டிக்கொள்வேன்பிறவாமையே. (ஙு)

உரைப்பாருரையுகந்துள்கவல்லார்தங்களுச்சியா
யரைக்காடரவாவாதியுமந்தமுமாயினாய்
புரைக்காடுசோலைப்புக்கொளியூரவிநாசியே
கரைக்கான் முதலையைப்பிள்ளை தரசசொல்லுகாலனையே. ()

அரங்காவதெல்லாமாயிடுகாடதுவன்றியுஞ்
சரங்கோலைவாங்கிவரிசிலைநாணிபற்சந்தித்துப்
புரங்கெடவெய்தாய்புக்கொளியூரவிநாசியே
குரங்காடுசோலைக்கோயில்கொண்டகுழகனே. (௫)

நாத்தானுமனைப்பாடலின்றிநவிலாதென்றூச்
சோதசென்றதேவாதொழுகின்றசுந்தாசசோதியாய்
பூத்தாழ்சடையாய்புக்கொளியூரவிநாசியே
கூத்தாவுனக்தநாளுட்பட்டகுற்றமுங்குற்றமே. (௬)

மந்திரவேனுக்குணப்பழநாடிமலைப்புரஞ்
சந்திகடோறுஞ்சலபுட்பமிட்டுவழிபடப்

புந்தியுறைவாய்புக்கொளியூரவிநாசியே
நந்தியுனைவேண்டிக்கொள்வேனரகம்புகாமையே. (எ)

பேணுதொழிந்தேனுன்னையலாற்பிறதேவரைக்
காணுதொழிந்தேன்காட்டுதியேலின்னங்காண்பனுன்
பூணுணரவாபுக்கொளியூரவிநாசியே
காணுதகண்கள்காட்டவல்லகறைக்கண்டனே. (அ)

நள்ளாறுதெள்ளாறரத்துறைவாயெங்கணம்பனே
வெள்ளாடைவேண்டாய்வேங்கையின்றோலைவிரும்பினாய்
புள்ளேறுசோலைபுக்கொளியூரிற்குளத்திடை
யுள்ளாடப்புக்கமாணியையென்னைக்கிறிசெய்ததே. (கூ)

நீரேறவேறுநிமிர்புன்சடைநின்மலமூர்த்தியைப்
போரேறவேறுநிமிர்புன்சடைநின்மலமூர்த்தியைக்
காரேறுகண்டனைத்தொண்டனாரூரன்சருதிய
சீரேறுபாடல்கள்செப்பவல்லார்க்கில்லைதுன்பமே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.



மாணிக்கவாசகர்.

சிவமயம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சரித்திரம்.

மாணிக்கவாசகர் சைவசமயாச்சாரியர் நால்வருளொருவர் இவருக்கு சிவஸ்தலங்களிலெல்லாம் மார்கழிமாதத்திற்றிருவிழா நடத்தப்படுகின்றது இவர், பாண்டியநாட்டில் திருவாதவூரில் அமர்த்தியரென்கிற அந்தணர் குலத்திற் பிறந்து, வாதவூரரென்று தந்தையாரிட்ட திருநாமத்தோடு வளர்ந்து கலைகளில் வல்லவராயிருந்தார். இவரது குணாதிசயங்களை மதுரை அரிமர்த்தனபாண்டியராஜன் கேள்வியுற்று, வரவழைத்து நாதராய்ச்சிசெய்து, பிரமராயனென்னும் பெயரும் கொடுத்து, முதன்மந்திரியாக்கினான்.

இவர் சிவபக்தியிற்சிறந்து மண்ணுலக விண்ணுலகவின்பங்களை வெறுத்து, மோட்சத்திற் கேதுவாகிய தத்துவஞானத்தைப் போதிக்கும் ஞானாசாரியரைக்காணப் பிரியங்கொண்டிருந்தனர். அவ்விதமிருக்கையில் கீழ்க்கடற்றுறைக்குப் போய் குதிரைகள் வாங்கிவரும்படி அரசனேவ, நால்வகைச் சேனையோடும் ஏராளமான திரவியத்தோடுஞ்சென்று திருப்பெருந்துறைக்குச் சமீபித்தார். இவரது பரிபக்குவத்தை பரமசிவனறிந்து, அருள் செய்வதற்காகத் திருப்பெருந்துறையிலே குருந்தமரத்தடியிற் கணங்கள் மாணாக்கர்களாயும், தாம் ஞானாசாரியராகவுந் திருவுருக்கொண்டு வீற்றிருந்தருளினார் மந்திரியாரவரைக்கண்டு உள்ளம் கனிந்துருகி குருமூர்த்தியின் திருவடிக்கமலத்திலே வீழ்ந்து தேவரீரடியேனுக்கருள் செய்யவேண்டுமென்று துதித்தார் உடனே சுவாமி திரு

வருள்கூர்ந்து ஞானதீட்சைசெய்து உபதேசஞ்செய்தருளினார் அவ்வுபதேசத்தைப்பெற்று, வாதவூரார் அன்புமேலிட்டு அற்புதமின்மய வாசகங்கள் பாடல்களைப் பாடத்தொடங்கினார்.

அப்பாடல்கல் மாணிக்கங்கள்போல் விலையேறப்பெற்றவையாயிருந்ததா லவற்றைக்கேட்ட சிவபெருமான் திருவுளம் களிகூர்ந்து, மாணிக்கவாசகரென்றுந் திருப்பெயரைக் கொடுத்து அங்கேயிருக்கும்படி கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார், பின்பு மாணிக்கவாசகர் குதிரைகளுக்காகக் கொணர்ந்த பொன்னையெல்லாஞ் சிவாலயத்திருப்பணி முதலிய தர்மார்த்தங்களிற் செலவிட்டு, நிரதிசயானந்த சிட்டானுபூதியில் சுகித்திருக்கையில், இதுவரையில் மந்திரியார் குதிரைகள் வாங்கிவாராத காரணமென்னென்று அரசனிடமிருந்து திருபம்வந்தது, மாணிக்கவாசகருடனே சந்நிதிப்போய்த் தொழுது; ஆண்டவனே? அடியேனென்னசெய்வேனென்று பிரார்த்திக்க, அப்போதுண்டான அசரீரிவாக்கின்படி மதுரைக்கெழுந்தருளி, அரசனைக்கண்டு. பரித்திரள்பின்னால்வருவதாகச்சொல்லி, சிறந்தவரிசைகள் பெற்று, அரசனிடத்தில் விடைபெற்று. பொற்றாமரையில் ஸ்நானஞ்செய்து, மீனாட்சி சமேத சொக்கலிங்கப் பெருமானைத் தொழுது பாண்டியனது கோபத்திற் காளாக்காமற்றன்னைக் காத்தருள்வேண்டுமென்று புலம்ப சுவாமி கிருபைகூர்ந்து, அன்பனே அஞ்ச

வேண்டாம், பரித்திரள் கொண்டுவருகிறேமென்று, அசரீரியாய்ச் சொல்லக்கேட்டுக் களிகூர்ந்து தம்மில்லஞ்சேர்ந்தார்.

மறுநாள் அரசன், மந்திரியாரை வரவழைத்து, குதிரைகளேன் வரவில்லையென்று வினவ, இன்றைய மூன்றுநாள் வருமென்று சொல்லினர், அவ்விதமும் வாராமையால், அரசன்வெகுண்டு, தண்டமாக்களிட மொப்புவித்து, இக்கள்வனைத் தண்டித்துப் பொருளை வாங்குமின்என்று கட்டளையிட்டான் அவர்களு மவ்வாறே, இவரை யழைத்துப்போய், பெருங்கற்களை முதுகிலிட்டும், கிட்டிகட்டியு, மண்ணைந் தாளிட்டும் வருத்தி, கால்களுக்கு விலங்கிட்டு அன்றிரவு ஓரிருண்டவரையி லடைத்துவைத்திருந்தனர், மாணிக்கவாசகர் சிவபெருமானுடைய பாதங்களையே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இவரது துயரை சுவாமியறிந்து சிறையினின்று மீட்கத் திருவுளங்கொண்டு மறுநாள் காட்டிலுள்ள நரிகளையெல்லாம் பரிகளாக்கி சிவகணங்களையெல்லா மவற்றை நடத்தும் சேவகர்களாக்கி தாமும் வேதக்குதிரையின்மீ தாரோகணித்து, அரசனிடம் வந்து, வேதக்குதிரை நீங்கலாக மற்றக்குதிரைகளையெல்லா மொப்புவித்து, மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை சிறைமீட்பித்து, அரசன் பரிசாகத்தந்த வஸ்திரத்தையு மடியார்பொருட்டு வாங்கிச் சிரசிற்றரித்து, மறைந்தருளினார்.

லாயத்திற் கட்டப்பட்டிருந்த புதியபரிகளெல்லா மன்றிரவு நரிகளாகி, பக்கத்திருந்த பரிகளையும் கடித் திம்சித்து,

வூரெங்குங் கூக்குரலிட்டு ஓடிப்போயின, மறுநாலரசனறிந்து மிகச் சீற்றங்கொண்டு மாணிக்கவாசகரை முன்னிலுமதிகமாகத் தண்டனைசெய்து பொருளைவாங்கும்படி கட்டளையிட்டான், அவ்விதமே வருத்தினார்கள், மாணிக்கவாசகரிவ்வருத்தத்தைச் சகிக்காதுமுறையிட, சுவாமி கங்கையைநோக்கினர் உடனே மதுராநகரின்மீது வெள்ளம் புரண்டுவந்தது அரசனுத்திரவுப்படி மந்திரிகளாற்றங் கரைக்குச்சென்று, ஊரிலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்து, அணைபோடும்படி செய்தார்கள் தம்மிடத் தன்புள்ளவளும், ஆளற்றவளுமாகிய வந்தியென்னும் பிட்டு வாணிச்சியாருக்குத் தாம் கூலியாளாகப் பரமசிவன் சென்று அணைபோடாது பலதிருவிளையாட்டுகளைச் செய்துக்கொண்டிருந்தார், அணையைக் கோலிப்பார்த்து வந்த அரசன், வந்தியின் பங்கைக் கண்டு, கையிலிருந்தபிரம்பால்கூலியாளின்முதுகிலடித்தான், உடனே சுவாமி, ஒருகூடை மண்ணை யுடைப்பிற் போட்டு மறைந்தருளினர். அவ்வொரு கூடைமண் மற்றவர்க ளணையிலும் பெரியதாகி உடைப்பை யடைத்துவிட்டது அரசனடித்த பிரம்படியே தேவர்முதற் சகல ஜீவகோடிகளின் முதுகிலும் பட்டதுமல்லாமல் பாண்டியனது முதுகிலும் பட்டிருந்தது, இவற்றை யரசன்கண்டு பிரமித்துநிற்க, சுவாமி அசரீரியாய் நின்று, மாணிக்கவாசகரது பெருமையையு மவர் பொருட்டுத் தாஞ்செய்ததையுஞ் சொல்லியருளக்கேட்டு நடுங்கி மாணிக்கவாசகரிடஞ் சென்று வணங்கித் தன் குற்றத்தை க்ஷமித்து முன்போ லுலகத்தை யிரட்சித்தருள வேண்டு

மென்று துதிக்க, மண்ணாசையற்றவராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் பாண்டியனை நோக்கி, எம்பெருமானென்னை சிதம்பரத்திற்குப்போகப் பணித்திருக்கின்றமையால் நீருமதற்கிசைந்து விடைதரல் வேண்டுமென்று சொல்லி விடைபெற்று சிதம்பரஞ் சென்று சுவாமியைத் தரிசித்துப் பலதிருப்பாடல்கள் செய்து, இலங்கையினின்றும் வாதுக்குவந்த புத்தரை வாதில் வென்று பௌத்த சமயத்தனாகிய சோழனது ஊமைப்பெண்ணையும் பேசும்படி செய்து சிலநாளங்கிருந்தருளினார்.

அப்போது சிவபெருமானோரந்தணராக அவரிடஞ்சென்று இவர்செய்த திருப்பாடல்களையெல்லாந் தொகுத்து திருவாசகமாகக் கூறவும் திருக்கோவையார் பாடவும் கேட்டு அவர் பாடிய வண்ணம் தமதருமைத் திருக்கரத்தா லெழுதி அப்புத்தகமுடிவில் திருச்சிற்றம்பலமுடையானெனக்கையொப்பமும் வைத்து மறைந்தருளினார்.

அத்திருமுறை சிற்சபையிலே வைக்கப்பட்டிருத்தலைக் கண்ட தில்லைவாழந்தணர் முதலியோர் அதனையெடுத்து அதன் பொருளை யுணர்த்தும்படி மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை வேண்ட, அவர் திருவாசகம் திருக்கோவையா ரென்று மிரண்டினது உண்மைப்பொருள் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானேயென்று சுட்டிக்காட்டி, சிற்சபையிலே போய் அருட்பெருஞ்சோதி மயமாக விளங்கிய சிதாகாசத்திலே கலந்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருவெம்பாவை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியுமந்தமுமில்லா வரும்பெருஞ்சோதியை யாம்பா
டக்கேட்டேயும் வாட்டடங்கண், மாதேவளருதியோ வன்
செவியோ நின்செவிதான் மாதேவன்வார்கழல்கள் வாழ்த்தி
யவாழ்த்தொலிபோய், வீதிவாய்க்கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி
மெய்ம்மறந்து போதாரமளியின்மே னின்றம் புரண்டிங்ங
னேதேனுமாகாள் கிடந்தாளென்னேயென்னே யீதேயெந்
தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (௧)

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப்புதுமைக்கும் பேர்த்துமப்பெற்றியனே, யுன்னைப்
பிரானாகப்பெற்றவுன்சீரடியோ முன்னடியார்தாள்பணிவோ
மாங்கவர்க்கேபாங்காவோ மன்னவரே யெங்கணவராவாரவ
ருகந்து சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோ, மின்
னவகையேயெமக் கெங்கோனல் குதியேலென்ன குறையுமி
லோ மேலோரெம்பாவாய். (௨)

அண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும் விண்
ணோர்முடியின் மணித்தொகை வீறற்றாற்போற், கண்ணாரிர
விகதிர்வந்துகார்கரப்பத் தண்ணாரொளிமழுங்கித் தாரகைக
டாமகலப்பெண்ணாகி யாணாயலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர் வி
ண்ணாகிமண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக், கண்ணாரமுதமுமாய்
நின்றான்கழல்பாடிப் பெண்ணே யிப்பூம்புனல்பாய்ந் தாடே
லோரெம்பாவாய். (௩)

ந்துறையுறைசிவனே, யந்தமிலமுதே யறும்பெறும் பொருளே யாரமுதேயடியேனை, வந்துமேயாண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகவென் றருள்புரியாயே. (௪)

திருச்சாழல்.

பூசுவதும்வெண்ணீறு பூண்பதுவும்பொங்கரவம்
பேசுவதுந்திருவாயான் மறைபோலுங்காணேடீ
பூசுவதும்பேசுவதும்பூண்பதுவுங்கொண்டென்னை
யீசனவனெவ்வுயிர்க்குமியல்பானான்சாழலோ. (௧)

என்னப்பனெம்பிரானெல்லார்க்குந்தானீசன்
றுன்னம்பெய்கோவணமாக்கொள்ளுமதுவென்னேடீ
மன்னுகலைதுன்னுபொருண் மறைநான்கேவான்சரடாத்
தன்னையேகோவணமாச்சாத்தினன்காண்சாழலோ (௨)

கோயில்சுடுகாடுகொல்புலித்தோனல்லாடை
தாயுமிலிதந்தையிலிதான் றனியன்காணேடீ
தாயுமிலிதந்தையிலிதான் றனியனாயிடினும்
காயிலுலகனைத்துங்கற்பொடிகாண்சாழலோ. (௩)

அயனையநங்கனையந்தகனைச்சந்திரனை
வயனங்கண்மாயாவடுச்செய்தான்காணேடீ
நயனங்கண்மூன்றுடையநாயகனே தண்டித்தாற்
சயமன்றோவானவர்க்குத்தாழ்குழலாய்சாழலோ. (௪)

அருந்தவருக்காலின்கீழறமுதலாநான்கனையு
மிருந்தவருக்கருளுமதுவெனக்கறியவியம்பேடீ
யருந்தவருக்கறமுதனான் கன்றருளிச்செய்திலனேற்
றிருந்தவருக்குலகியற்கைதெரியாகாண்சாழலோ. (௫)

அருட்பத்து.

சோதியே சுடரே சூழொளிவிளக்கே சுரிகுழற்பனைமுலைமடந்தை, பாதியேபரனே பால்கொள்வெண்ணீற்றாய்பங்கயத்தயனுமாலறியா, நீதியே செல்வத் திருப்பெருந்துறையினிறைமலர்க் குருந்தமேவிய, ராதியேயடியே னாதரித்தழைத்தால தெந்துவேயென்றருளாயே. (க)

நிருத்தனேநிமலா நீற்றனேநெற்றிக் கண்ணனே விண்ணுளோர்பிரானே, யொருத்தனேயுன்னையோலமிட்டலறியுலகெலாந் தேடியுங்காணேன் றிருத்தமாய் பொய்கைத் திருப்பெருந்துறையிற் செழுமலர் குருந்தமேவியசீ ரறுத்தனேயடியேனாதரித்தழைத்தாலதெந்துவேயென்றருளாயே. (உ)

எங்கணாயகனேயென்னுயிர்த் தலைவாவேலவார்குழலிமாரிருவர் தங்கணாயகனே தக்கநற்காமன் றனதுடறழலெழவிழித்தசெங்கணாயகனே திருப்பெருந்துறையிற் செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீ, ரங்கணாவடியே னாதரித்தழைத்தாலதெந்துவேயென்றருளாயே, (ங)

மூத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா மொட்டறாமலர் பறித்திறைஞ்சிப், பத்தியாய்நினைந்து பரவுவார்தமக்குப்பரகதிகொடுத்தருள் செய்யுஞ், சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந்துறையிற் செழுமலர்க் குருந்தமேவியசீ, ரத்தனேயடியேனாதரித்தழைத்தால தெந்துவேயென்றருளாயே. (ச)

பிடித்தபத்து.

உம்பர்கட்கரசே யொழிவறநிறைந்த யோகமேயூற்றையேன்றனக்கு, வம்பெனப்பழுத்தென் குடிமுழுதாண்டுவாழ்

வறவாழ்வித்தமருந்தே, செம்பொருட்டுணிவே சீருடைக்க
ழலேசெல்வமேசிவபெருமானே, யெம்பொருட்டுன்னைச்சிக்
கெனப்பிடித்தேனெங்கெழுந்தருளுவதினியே. (க)

அம்மையே யப்பா வொப்பிலாமணியே யன்பினில் வி
ளைந்தவாரமுதே, பொய்ம்மையே பெருக்கிப்பொழுதினைச்
சுருக்குமப் புழுத்தலைப் புலையனேன்றனக்குச், செம்மையே
யாய சிவபதமளித்த செல்வமே சிவபெருமானே, யிம்மை
யேயுன்னைச் சிக்கெனப்பிடித்தே னெங்கெழுந்தருளுவ தி
னியே. (உ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புலம்பல்.

பூங்கமலத்தயனொடுமாலறியாதநெறியானே
கோங்கலர்சேர்குவிமுலையாள்கூறாவெண்ணீறாடீ
யோங்கெயில்சூழ்திருவாரூருடையானேயடியேனின்
பூங்கழல்களவையல்லாதெவையாதும்புகழேனே (க)

சடையானேதழலாடீதயங்குமூவிலைச்சூலப்
படையானேபரஞ்சோதீபசுபதீமழவெள்ளை
விடையானேவிரிபொழில்சூழ்பெருந்துறையாயடியேனா
னுடையானேயுனையல்லாதுறுதுணைமற்றறியேனே. (உ)

உற்றாரையான்வேண்டேனூர்வேண்டேன்பேர்வேண்டேன்
கற்றாரையான்வேண்டேன்கற்பனவுமினியமையுங்
குற்றாலத்தமர்ந்துறையுங்கூத்தாவுன்குரைகழற்கே
கற்றாவின்மனம்போலக்கசிந்துருகவேண்டுவனே. (௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அச்சோப்பதிகம்.

முத்திநெறியறியாதமூர்க்கரொடுமுயல்வேனைப்
பத்திநெறியறிவித்துப்பழவினைகள்பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலமறுவித்துச்சிவமாக்கியெனையாண்ட
அத்தனெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. (௧)

நெறியல்லாநெறிதன்னைநெறியாகநினைவேனைச்
சிறுநெறிகள்சேராமேதிருவருளேசேரும்வண்ணங்
குறியொன்றமில்லாதகூத்தன்றன்கூத்தையெனக்
கறியும்வண்ணமருளியவாறார் பெறுவாரச்சோவே. (௨)

பொய்யெல்லாமெய்யென்றபுணர்முலையார்போகத்தே
மையலுறக்கடவேனைமாளாமேகாத்தருளித்
தையலிடங்கொண்டபிரான்றன்கழலேசேறும்வண்ண
ஐயனெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. (௩)

மண்ணதனிற்பிறந்தெய்த்துமாண்டுவிழக்கடவேனை
யெண்ணமிலாவன்பருளியெனையாண்டிட்டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்த தூய்நெறியேசேரும்வண்ண
மண்ணலெனக்கருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. (௪)

பஞ்சாயவடிமடவார்கடைக்கண்ணாலிடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாயதுயர்கூரநிற்பேனுன்னருள்பெற்றே
னுய்ஞ்சேனுடையானேயடியேனைவருகவென்
றஞ்சேலென்றருளியவாறார்பெறுவாரச்சோவே. (௫)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.



சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகளருளிச்செய்த

திருப்பாடல்கள்.

அங்கிங்கெனாதபடியெங்கும் பிரகாசமாயானந்தபூர்த்தியாகி யருளொடுநிறைந்ததெது தன்னருள்வெளிக்குளே யகிலாண்டகோடியெல்லாந், தங்கும்படிக்கிச்சைவைத்துயிர்க்குயிராய்த்தழைத்ததெது மனவாக்கினிற், றட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெலாந் தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்,றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவுநின்றதெது வெங்கணும்பெருவழக்கா, யாதினும்வல்லவொருசித்தாகியின்பமாயென்றைக்குமுள்ளதெது,மேற், கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெது வதுகருத்திற்கிசைந்ததுவே, கண்டனவெலாமோன வுருவெளியதாகவுங் கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். (க)

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன மனோவாயுநிற்கும் வண்ணம், வாலாயமாகவும்பழகியறியேன்றுறவு மார்க்கத்தினிச்சைபோல,நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்தநினைவையுமறந்தபோது, நித்திரைகொள்வேன்றேக நீங்குமெனவெண்ணிலோ நெஞ்சந்துடித்தயருவேன், பேசாதவானந்த நிட்டைக்கு மறிவிலாப்பேதைக்கும்வெகுதூரமே, பேய்க்குணமறிந்திந்த நாய்க்குமொருவழிபெரிய பேரின்ப நிட்டையருள்வாய், பாசாடவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருள் பழுத்தொழுகுதேவதருவே, பாக்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்றபரிபூரணானந்தமே.

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலையோ கொடியவாலமமுதா கவிலையோ, வக்கடலின்மீதுவடவனனிற்கவில்லையோ வந்தரத்தகிலகோடி, தாழாமனிலைநிற்க வில்லையோமேருவுந் தனுவாகவளையவிலையோ, சப்தமேகங்களும்வச்ரதரனுணையிற்சஞ்சரித்திடவில்லையோ, வாழாதுவாழவேயிராமனடியாற்சிலையுமடமங்கையாகவிலையோ, மணிமந்த்ரமாதியால் வேண்டுசித்திகளுலகமார்க்கத்தில் வைக்கவிலையோ, பாழானவென்மனங்குவியவொரு தந்திரம்பண்ணுவ தனக்கருமையோ, பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற பரிபூரணனந்தமே.

ஆசைக்கொரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி யாளினுங் கடன்மீதிலே, யாணைசெலவேநினைவ ரளகேசனிகராகவம் பொன்மிகவைத்தபேரு, நேசித்துரசவாதவித்தைக் கலைந்திடுவர் நெடுநாளிருந்தபேரு, நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி நெஞ்சுபுண்ணுவரெல்லாம், யோசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பதுமுறங்குவதுமாகமுடியு, முள்ளதேபோதுநா னெனக்குளறியே யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப், பாசக்கடற்குளேவீழாமன் மனதற்ற பரிசுத்த நிலையையருள்வாய், பார்க்குமிட மெஙகுமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற பரிபூரணனந்தமே. (ச)

மின்னனையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு விழிகொண்டுமையல்பூட்டு, மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றும்வளர்மாடமேல்வீடு சொர்க்கமென்றும், பொன்னையழியாதுவளர்பொருளென்று போறறியிப் பொய்வேஷமிகுதிகாட்டிப், பொறையறிவுதுறவீக லாதிநற்குணமெலாம் போக்கிலேபோகவிட்டுத், தன்னிகரிலோபாதிபாழ்ப்போய் பிடித்திடத்தரணிமிசை லோகாயதன், சமயநடைசாராமல் வேதாந்த சி

த்தாந்த சமரசசிவானுபூதி, மன்னவொருசொற்கொண் டெ
ணத்தடுத்தாண்டபின்வாழ்வித்தஞானகுருவே மந்த்ரகுருவே
யோக தந்த்ரகுருவேமூலன் மரபில்வருமௌனகுருவே. (௫)

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே பாவித்தி
றைஞ்சவாங்கே, பார்க்கின்றமலருடு நீயேயிருத்தி யப்பனிம
லரெடுக்கமனமும்,நண்ணேனலாமலிருகைதான் குவிக்கவெனி
னுமென்னுடனிற்றி நீ நான்கும்பிடும்போதரைக் கும்பிடாத
லா னென்பூசைசெய்யின் முறையோ, விண்ணேவிணுதியாம்பூ
தமேநாதமே வேதமே வேதாந்தமே, மேதக்ககேள்வியே கே
ள்வியாம் பூமிக்கு வித்தேயவித்தின் முளையே, கண்ணே
கருத்தேயென் னெண்ணேயெழுத்தே கதிக்கானமோனவடி
வே, கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு கருணாகரக்கட
வுளே. (௬)

எண்ணரியபிறவிதனின் மானுடப்பிறவிதானியாதினுமரி
தரிதுதா, ணப்பிறவிதப்பினு லெப்பிறவிவாய்க்குமோவேதுவ
ருமோவறிகிலேன், கண்ணகநிலத்துநானுள்ளபொழுதே யரு
டகனவட்டத்தினின்று, காலூன்றிநின்றுபொழி யானந்த
முகிலொடுகலந்துமதி யவசமுற்வே பண்ணுவதுநன்மையிந்நி
லைபதியு மட்டுமே பதியாயிருந்ததேகம் பவுரிகுலையாமலே
கௌரி குண்டலியாயி பண்ணவிதனருளினாலேவிண்ணிலவும
தியமுதமொழியாது மொழியவே வேண்டுவேனுமிந்தடிமைநா
ன், வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்த
ர்கணமே. (௭)

ஆணிலேபெண்ணிலே யென்போலவொருபேதையகில
த்தின்மிசையுள்ளதோ வாடியகாலுபோலோடியுழல்சிந்தை
யையடக்கியொரு கணமேனும்யான் காணிலேன்றிருவருளை

யல்லாது மௌனியாய்க் கண்மூடியோ மூச்சைக்கட்டிக்கலாம திமுட்டவே மூலவெங்கனலினை யெழுப்பரிலேவும் பூணி லேனிற்றைநாட்கற்றதுங் கேட்டதும் போக்கிலேபோகவிட் டுப், பொய்யுலகனுயினேனுயினுங்கடையான புன்மையேனி ன்ன மின்னம் வீணிலேயலையாமன்மலையிலக்காகநீர்வெளிப் படத்தோற்றல்வேண்டும் வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலை பெற்றவித்தகச் சித்தர்கணமே. (அ)

கல்லாதபேர்களேநல்லவர்கணல்லவர்கள் கற்றுமறிவில் லாதவென் கர்மத்தையென்சொல்வேன் மதியை யென்சொல்லுவேன் கைவல்யஞானநீதி, நல்லோருரைக்கிலோகர்மமுக் கியமென்றுநாட்டுவேன் கர்மமொருவ, னுட்டினுலோபழைய ஞான முக்கியமென்று நவிலுவேன்வடமொழியிலே வல்லா னொருத்தன் வரவுந்த்ராவிடத்திலேவந்ததா விவகரிப்பேன் வல்லதமிழறிஞர்வரு னங்ஙனேவடமொழியின் வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன் வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த வித்தையென் முத்திதருமோ வேதாந்சித்தாந்த சமரசன்னிலை பெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே. (கூ)

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டை நீக்குமக் குண மொன்று மொன்றிலேன்பாற் கோரமெத்தனை பக்ஷபாதமெ த்தனை வன்குணங்க ளெத்தனைகொடியபாழ்க்கல்லாமையெ த்தனை யகந்தையெத்தனை மனக்கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்கா ரியஞ் சொல்விடினுமறியாமை யெத்தனை கதிக்கென் றமை த்தவருளிற்சொல்லாமை யெத்தனைவிர்தாகோஷ்டியென்னி

லோ செல்வமெத்தனை முயற்சி சிந்தையெத்தனை சலனமிந்த்ர சாலம்போன்றதேகத்தில்வாஞ்சை முதலா,யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை யானேனிவைக்குமாளோவண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி யானந்தமானபரமே.

கல்லேனுமையவொரு காலத்தி லுருகுமென் கன்னெஞ்சமுருகவிலையே, கருணைக்கிணங்காதவன்மையையுநான்முகன் கற்பிக்கவொருகடவுளோ, வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்காலெனும்பெரு வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ, வானமாய் நின்றின்பமழையா யிரங்கியெனைவாழ்விப்பதுன்பாரங்காண். பொல்லாத சேயெனிற் றாய்தள்ள னீதமோ புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ பொய்வார்த்தை சொல்லிலோ திருவருட்கயலுமாய்ப் புன்மையே னுவனந்தோ, சொல்லான்முழக்கிலோசுகமில்லை மௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கவருளாய், சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ் சோதியே சுகவாரியே. கக

அரும்பொனே மணியேயெ னன்பேயெனன்பானவறிவே யெனறிவிலூறு மானந்தவெள்ளமே யென்றென்று பாடினே னாடினே னாடிநாடி, விரும்பியே கூவினே னுளறினே னலறினேன் மெய்சிலிர்த் திருகைகூப்பி, விண்மாரியென வெனிரு கண்மாரி பெய்யவே வேசற்றயர்ந்தேனியா, னிரும்புசேர் நெஞ்சகக் கள்வனேனுமுனை யிடைவிட்டு நின்றதுண்டோ. வென்றுநீ யன்றுநானுன்னடிமை யல்லவோ யாதேனு மறியாவெறுந், துரும்பனேனென்னினுங் கைவிடுதனீதியோ தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய். சுத்தநிர்க்குணமானபரதெய்வமேபரஞ் சோதியே சுகவாரியே.

அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனும் பெரிய வாய்தர்மொழி யொன்றுகண்டா, லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவையறிந்தார்களறியார்களார். மௌன மொடிருந்ததாரென்போலுடம்பெலாம் வாயாற் பிதற்றுமவரார், மனதெனவுமொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும் வன்மையோடிரக்கமெங்கே, புனம் படைப்பதென் கர்த்தவிய மெவ்விடம் பூதபேதங்களெவ்விடம், மெய்ம்மையிதர் மிகுமேல் வருநன்மைதீமையொடு பொறை பொறுமையு மெவ்விட மெவர்சிறிய ரெவர் பெரிய ரெவருறவ ரெவர்பகைஞர்யாது முனையன்றி யுண்டோ. விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகியெங்குநிறைகின்றபொருளே. கரு

காகமானதுகோடிகூடி னின்றாலுமொரு கல்லின்முன் னெதிர்நிற்குமோ, கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின் கருணைப்ரவாகவருளைத், தாகமாய் நாடினரை வாதிக்க வல்லதோ தமியனேற் கருட்டாகமோ. சனனமிலை யென்பதுவும் வெளியாச்சு வினையெலாஞ் சங்கேதமாய்க்கூடியே, தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதே துன்பங்கள் சேராமல்யோகமார்க்க, சித்தியோவரவிலை சகசநிஷ்டைக்குமென் சிந்தைக்கும்வெகுதூரநா னேகமாய் நின்றேனிருக்கு நாளெந்நாளிந்நாளின் முற்றுறுதோ, விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி யெங்குநிறைகின்றபொருளே

பாகத்தினற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ பத்திநெறியில்லை வேதபாராயணப்பனுவன் மூவர்செய்பனுவலது பகரவோவிசையுமில்லை, யோகத்திலேசிறிது முயலவென்றாற்கமொவ்வாதிவ்வூனெறுத்தா, லுயிர்வெறுத்திடலொக்குமலாதுகிரியைகளுபாயத்தினற்செய்யவோ, மோகத்திலேசிறிதுமொழியவில்லை மெஞ்ஞான மோனத்திநிற்கவென்றால், முற்றுது

பரிபாகசத்திகளனேகவின்மூதறிவிலேயெழுந்த, தாகத்திலே வர்க்கு மமிர்தப்ரவாகமே தன்னந்தனிப்பெருமையே, சர்வபரிபூரண் வகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்தசிவமே. கரு

இனியேதெமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி யேங்குதேநெஞ்சமையோ, வின்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென்றெண்ணவோதிடமில்லையே, யனியர்யமா யிந்தவுடலைநானென்றுவரு மந்தகற்காளாகவோ, வாடித்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது மவலமாய்ப்போதன்றோ, கனியேனும்வறியசெங்காயேனு முதிர்சருகு கந்தமூலங்களேனும், கனல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப் புசித்துநான் கண்மூடிமௌனியாகித, தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது சாமிநீயறியாததோ சர்வபரியூரண வகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்தசிவமே. கசு

வேதாவையிவ்வண்ணம் விதித்ததேதென்னினுன் வினைப்பகுதியென்பனந்த, வினைபேச வறியாது நிற்கவிவ்வ மனதால் விளைந்ததான் மனதைநாடிற், போதமே நிற்குமப் போதத்தை நாடிலோ போதமுநினுல்விளக்கம், பொய்யன்றுதெய்வமறையாவுமேநீயென்று யோக்கியவரவரநிகழ்த்து, மாதாரவாதேய முழுதுநீயாதலா லகிலமீதென்னையாட்டி, யாடல்கண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ யருளுநீயென்னஞான, தாதாவு நீபெற்ற தாய்தந்தை தானுநீ தமருநீயாவுநீகாண், சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான சச்சிதானந்தசிவமே. கஎ

தந்தைதாய் தமர்தார மகவென்னுமிவையெலாஞ் சந்தியிற்கூட்டமிதிலோ, சந்தேகமில்லைமணி மாடமாளிகைமேடை சதுரங்கசேனையுடனே, வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசாலக்கோலம் வஞ்சனை பொருமைலாபம், வைத்தமன மாங்கிருமிசேர்ந்தமலபாண்டமோ வாஞ்சனை யிலாதகனவே,

யெத்தனாளுஞ்சரி யெனச்சேர்த்து சேர்க்கவேயிரவுபகலில்
லாவிடத். தேகமாய்நின்றநின் னருள்வெள்ளமீதிலே யா
னென்னுதாவுழமிக. சிந்தைதான் றெரியாது சழலுமவ
லக யென்கொலோ தேடரியசத்தாகியென் சித்தமிசை குடி
கொண்ட வறிவான தெய்வமே தேசோமயானந்தமே. கஅ

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென் னறிவி
னை மயக்கவசமோ. அண்டகோடிகளையெலாங் கருப்பவறை
போலவ மடுக்கடுக்காவமைத்தாய். போராமனின்றபரவெளியி
லேமனவெளி பிறக்குவதலாதொன்றினும் பின்னமுறுமனுகா
தானயத்தாலினிப் பேசின்பழுத்திடிலையம், தாராதுதன்னை
யும்போகாதாகாலது தன்னிலும்போகேனியான் றடையேது
மில்லை யாண்டவனடிமையென்னுமிரு தன்மையிலு மென்வ
ழக்குத், தீராதுவிவேகிலே சகோமனக்கவே தேடரியசத்தா
கியென். சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே தே
சோமயானந்தமே. க௯

கந்துகமதக்கரியை வசமாய் நடத்தலாங் கரடிவெம்புலி
வாயையுங், கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலா
ங்கட்செவி யெடுத்தாட்டலாம் வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்
துலோகத்தையும் வேதித்து விற்றுண்ணலாம், வேறொருவர்
காணாம லுலகத் துலாவலாம் விண்ணவரை யேவல் கொள
லாகுஞ் சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலாமற் றொருசரீரத்தினு
ம் புகுதலாஞ் சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந் தன்
னிகரில் சித்திபெறலாஞ் சிந்தையையடக்கியே சும்மா விரு
க்கின்ற திறமரிது சத்தாகியென் சித்தமிசை குடிகொண்ட
வறிவான தெய்வமே தேசோமயானந்தமே. உ0

தாயுமானசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.



சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இராமலிங்க சுவாமிகளருளிச்செய்த
திருவருட்பா.

நாமாவளி.

இராகம்-இந்துஸ்தான்-பியாக்-ஆதிதாளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அம்பலத்தரசேயருமருந்தே, யானந்தத்தேனேயருள்விருந்தே, பொதுநடத்தரசே புண்ணியனே, புலவரெல்லாம்புகழ் கண்ணியனே, மலைதருமகளேமடமயிலே, மதிமுகவமுதே யிளங்குயிலே, ஆனந்தக்கொடியே யிளம்பிடியே, யற்புதத்தேனே மலைமானே.

சிவசிவசிவசிவசின்மயதேஜா சிவசுந்தரகுஞ்சிதநடராஜா
படனவிவேகபரம்பரவேதா நடனசபேசாசிதம்பரநாதா
அரிபிரமாதியர்தேடியபாதா அரகரசிவசிவவாடியபாதா
அந்தணைவநகணவம்பரயோகா அம்பலநம்பரவம்பிகைபாகா

அம்பரவிம்பரசிதம்பரநாதா அஞ்சிதரஞ்சிதகுஞ்சிதபாதா
தந்திரமந்திரயந்திரபாதா சங்கரசங்கரசங்கரநாதா (யே
இக்கரைகடந்திடலக்கரையே இருப்பதுசிதம்பரச்சர்க்கரை
என்னுயிருடம்பொருளித்தந்தேவிண்ப்பதுநடராஜபுத்திருதே

ஐயர்திருச்சபையாட்கமே ஆடுதலானந்தநாடகமே
உத்திரஞானசிதம்பரமே சித்தியெலாந்தருமம்பரமே

பரசிவஸ்தோத்திரம்.

விண்ணுடையாய்வெள்ளிவெற்புடையாய்மதிமேவுசடைக், க
ண்ணுடையாய்நெற்றிக் கண்ணுடையாயருட்கண்ணுடையா
ய், பண்ணுடையாய்திசைப்பட்டுடையாயிடப்பாலிலருட்,பெ
ண்ணுடையாய்வந்திப் பிட்டுடையாயென்பெருஞ்செல்வமே,

விடையுடையாய்மறைமேலுடையாய்நதிமேவியசெஞ்
சடையுடையாய்கொன்றைத்தாருடையாய்கரந்தாங்குமழுப்
படையுடையாயருட்பண்புடையாய்பெண்பரவையின்பா
டடையுடையாயருணூலுடையாய்பதநல்குகவே. ௨

நீருடையாய்பிறைக்கீறுடையாயங்கிளைத்தலைமேற்
றாருடையாய்செஞ்சடையுடையாயென்றனையுடையாய்
வாருடையாய்மலையானுடையாய்கலைமானுடையாய்
யாருடையாய்மன்றுளாட்டுடையாயென்னையாண்டருளே.

நாயபடும்பாடுசிவனேயுலகர்நவிலும்பஞ்சு (மோ
தாசபடுமோசொல்லத்தான்படுமோவெண்ணைத்தான்படு
காம்படுகண்ணியின்மான்படுமாறுகலங்கிநின்றே
னேர்படுகின்றனையென்றிரங்காயென்னிலென்செய்வனே.

விண்ணேவிண்ணுருவேவிண்முதலே விண்ணுளவெளியே
யவ்வெளிவிளங்குவெளியேயென்றன், கண்ணேகணமணியே
கண்ணொளியேகண்ணுட்கலந்தொன்ற கதிரேயக்கதிரின்வித்
தே தண்ணேதண்மதியேயம்மதியிற்பூத்ததண்ணமுதே தண்
ணமுதாரமேசொற், பண்ணேபண்ணிசையே பண்மயமே
பண்ணின்பயனே மெய்த்தவர்வாழ்த்திப்பரவுந்தேவே. ரு

சுழியாதவருட்கருணைப் பெருக்கேயென்றுந் தூண்டாதமணிவிளக்கின்சோதியேவா, னொழியாதுகதிர்பரப்புஞ்சுடரேயன்பர்க்கோவாதவன்பருளு மொன்றேவிண்ணோர், விழியாலுமொழியாலுமனத்தினாலும் விழைதருமெய்த் தவத்தாலும்விளம்புமெந்த, வழியாலுங்கண்டுகொளற் கரிதாய்ச்சுத்தமெளனவெளி யூடிருந்தவயங்குந்தேவே. ௬

குலத்திடையுங்கொடியனொரு குடித்தனத்துங் கொடியேன்குறிகளிலுங்கொடியனறிக் குணங்களிலுங்கொடியேன்மலத்திடையேபுழுத்தசிறுபுழுக்களிலுங் கடையேன்வன்மனத்துப்பெரும்பாவிவஞ்ச நெஞ்சப்புலையேன், நலத்திடைபோரணுவளவும்நண்ணுகிலேனபொல்லாநாய்க்கு நகைதோன்றநின்றேன்பேய்க்குமிகவிழித்தேன், நிலத்திடைநானேன்பிறந்தே நின்கருத்தையறியே னிர்க்குணனே நடராஜ நிபுளமணிவிளக்கே. ௭

விளக்கறியாவிருட்டறையிற் கவிழ்ந்துகிடந்தழுதவிம்முகின்ற குழவியினுமிகப்பெரிதுஞ்சிறியேன் அளக்கறியாத்துயர்க்கடலிலழுந்திநெடுங்காலமலைந்தலைந்துமெலிந்த துரும்பதனின்மிகத்துரும்பேன் கிளக்கறியாக் கொடுமையெலாங்கிளைத்தபழுமரத்தேன் கெடுமதியேன் கடுமையினன்கிறிபேசும்வெறியேன், களக்கரியாப் புவியிடைநா னேன்பிறந்தேனந்தோ கருணைநடத்தரசே நின்கருத்தையறியேனே. ௮

அரசரெலா மதித்திடப்பேராசையிலேயரசேடாவெனவேமிகக்கிளைத்தே னருளறியாக் கடையேன், புரசமரம்பாற்பருத்தேனெட்டியெனத் தழைத்தேன் புங்கெனவுமிரியெனவுமங்கியுகிர்கின்றேன்புரமும்வகைதெரிந்துகொண்டே

ரிந்தாரைப்பணியேன் பசையறியாக்கருங்கன்மனப்பாரைசு மந்துழல்வேன், விரசுநிலத்தேன்பிறந்தே னின்சருத்தையறி யேன், வியக்குமணிமன்றோங்கி விளங்குபரம்பொருளே. ௯

பொருளறியேன் பொருளறிந்தாற்போன்று நடித்திங்கே பொங்கிவழிந்துடைகின்றேன் பொய்யகத்தேன் புலையேன், மருளறியாத் திருவாளருளங்கயத்திரி வேன்வையுண்டுழவு தரமாடனவேவதடித்தேன். வெருளறியாக் கொடுமனத்தே ன் விழற்கிறைத்துக்களிப்பேன் வீணர்களிற் றலைநின்றேன் விலக்கலைத்தும்புரிவேன், தெருளறியே னுலகிடைநானேன் பிறந்தேனினது திருவுளத்தையறிந்திலேன் தெய்வநடத்தவ னே ௰

மருந்தறியேன் மணியறியேன் மந்திரமொன்றறியேன் ம தியறியேன் விதியறியேன் வாழ்க்கைநிலையறியேன், திருந்த றியேன்றிருவருளின் செயலறியேனறந்தான் செய்தறியேன் மனமடங்குந் திறத்தினிலோரிடத்தே, யிருந்தறியே னறிந் தோரை யேத்திடவுமறியே னெந்தைபிரான் மணிமன்ற மெ ய்தவறியேனே, விருந்திசைசொலவறியே னெங்ஙனநான் புகுவேன் யார்க்குரைப்பே னென்னசெய்வே னேதுமறிந் திலனே. ௧௧

வெறுத்துரைத்தேன் பிழைகளெலாம் பொறுத் தருளல் வேண்டும், விளங்கறிவுக்கறிவாகுமெய்ப்பொது வினடிப்போ ய், கறுத்துரைத்தார்தமக்குமருள் கனிந்துரைக்கும் பெரிய கருணை நெடுங்கடலேமுக் கண்ணோங்குங்கரும்பே, மறுத்து ரைப்பதெவனருணீ வழங்குகினுமன்றி மறுத்திடினு முன் னையலான் மற்றொருசார்பறியேன், செறுத்துரைதவுரைக ளெல்லாந்திருவருளேயென்று சிந்திப்பதல்லாமற்செய்வகை யொன்றிலனே. ௧௨

களக்கமறப் பொதுநடநான் கண்டுகொண்ட தருணங் க
டைச்சிறியே னுளம்பூத்துக் காய்த்ததொரு காய்தான், விளக்க
முறப்பழுத்திடுமோ வெம்பியுதிர்ந் திடுமோ வெம்பாது பழுக்கி
னுமென் கரத்திலகப்படுமோ, கொளக்கருது மலமாயைக் குர
ங்குகவர்ந் திடுமோ குரங்குகவா ததனைத்துக் குறிப்பிலகப் பிடினு
ந் துளக்கமற வுண்ணுவனோ தொண்டைவிக்குக் கொளுமோ
சோதிதிரு வுளமெதுவோ வேதுமறிந் திலனே. ௧௩

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல்வேண்டு மாருயிர்
கட்கெல்லாநா னன்புசெயல்வேண்டும், மெப்பாரு மெப்பதமு
மெங்கணுநான் சென்றே யெந்தைநினை யருட்புகழை யியம்பி
டல்வேண்டும், செப்பாத மேனிலைமேற் சுத்தசிவ மார்க்கந் திக
ழ்ந்தோங்க வருட்சோதி செலுத்திடல்வேண்டும், தப்பே
து நான்செயினு நீபொறுத்தல்வேண்டுந் தலைவநினைப் பிரிய
த நிலைமையும்வேண்டுவனே. ௧௪

திருவுடையாய் சிற்சபைவாழ் சிவபதியே யெல்லாஞ் செய்ய
வல்லதனித் தலைமைச் சித்தசிகாமணியே, யுருவுடையென் னு
யிர்க்குயிரா யொளிர்கின்ற வொளியே யுன்னுதொறு மென்
னுளத்தே யூறுகின்ற வமுதே, யருவுடைய பெருவெளியா யது
விளங்குவெளியா யப்பாலு மாய்நிறைந்த வருட்பெருஞ்சோதி
யனே, மருவுடையான் சிவகாம வல்லிமணவாளா வந்தருள்க
வருட்சோதித் தருள்கணத்தே. ௧௫

சொல்லவனே பொருளவனே துரியபதத் தவனே தூயவ
னே நேயவனே சோதியுருவவனே, நல்லவனே நன்னிதியே
ஞானசபாபதியே நாயகனே தாயகனே நண்பவனே யனாதி
மல்லவனே யானவனே யம்மையப்பா வென்னையாண்டவனே

தாண்டவனே யருட்குருவேயெல்லாம் வல்லவனே சிவகாம வல்லிமணவாளா மன்னவனே யென்னவனே வந்தருள்க விரைந்தே. ௧௧

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே பட்டதெலாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்த் திப்பொழுதென், னுடலுயிராதியவெல்லாம் நீயெடுத்துக்கொண்டுன் னுடலுயிராதியவெல்லாமு வந்தெனக்கே யளிப்பாய். வடலூற் சிற்றம்பலத்தே வாழ்வா யென் கண்ணுண்மணியேயென் குருமணியே மாணிக்கமணி யே நடனசிகாமணியேயென் னவமணியேஞானமணி யேபொன்மணியே நடராஜமணியே. ௧௨

வாழையடி வாழையென வந்ததிருக்கூட்ட மரபினில்யா னொருவனன்றோ வகையறியே னிந்தவேழைபடும் பாடுனக்கு த்திருவுளச்சம்மதமோ விதுதகுமோ விதுமுறையோ விதுத ருமந்தானோ மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளலியா னுனக்கு மகனலனோ நீயெனக்கு வாய்த்த தந்தையலையோ, கோழையுல குயிர்த்துயர மினிப்பொறுக்கமாட்டேன் கொ டுத்தருணின் னருளொளியைக் கொடுத்தருளிப் பொழுதே.

உன்னைமறந் திடுவேனோ மறப்பறியேன் மறந்தா லுயிர்விடு வேன் கணந்தரியே னுன்னாணையிது நீ யென்னைமறந்திடுவா யோ மறந்திடுவாயெனில்யா னென்னசெய்வே னெங்குறுவே னெவர்க்குரைப்பே னெந்தா யன்னையினுந் தயவுடையாய் நீ மறந்தாயெனினு மகிலமெலா மளித்திடுநின் னருண்மறவாதென் றே யின்னுமிகக் களித்திங்கே யிருக்கின்றேன் மறவேலிங் கருணையருட்சோதி யெனக்குவிரைந்தருளே. ௧௪

அருள்விளக்கே யருட்சுடரே யருட்சோதிச்சிவமே யரு ளமுதே யருணிறைவே யருள்வடிவப்பொருளே, யிருடதடிங்

தென் னுளமுழுது மிடங்கொண்டபதியே யென்னறிவே யெ
ன் னுயிரே யெனக்கினியவுறவே, மருள்கடிந்தமாமணியேமா
ற்றறியாப்பொன்னே மன்றில் நடம்புரிகின்றமணவாளா வெ
னக்கே, தெருளளித்த திருவாளா ஞானவுருவாளா தெய்வ
நடத்தரசேநான் செய்மொழியேற்றருளே. ௨௰

கோடையிலே யிளைப்பாற்றிக் கொள்ளும் வகைகிடைத்த,
குளிர்தருவே தருநிழலே நிழல்கனிந்தகனியே ஓடையிலேயூ
றுகின்ற தீஞ்சுவைத்தண்ணீரே யுகந்ததண்ணீரிடை மலர்ந்த
சுகந்தமணமலரே. மேடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியபூங் கா
ற்றே மென்காற்றில் விளைசுகமே சுகத்திலுறும்பயனே யா
டையிலே யெனைமணந்த மணவாளாபொதுவி லாடுகின்ற
வரசேயென்னலங்கலணிந்தருளே. ௨க

கைக்கிசைந்த பொருளேயென் கருத்திசைந்தகனிவே க
ண்ணேயென்கண்களுக்குக் கலந்திசைந்தகணவா, மெய்க்கி
சைந்தமணியேபொன் மேடையிலென்னுடனே மெய்கலந்த
தருணத்தே விளைந்தபெருஞ்சுகமே நெய்க்கிசைந்தவுணவே
யென்னெறிக்கிசைந்தநிலையே நித்தியமே யெல்லாமாஞ் சத்
தியமேயுலகில், பொய்க்கிசைந்தார்காணாதேபொதுநடஞ்செ
ய்யரசே, புன்மொழியென்றிகழாதேபுனைந்துமகிழ்ந்தருளே.

தனித்தனிமுக்கனிபிழிந்து வடித்தொன்றாக்கூட்டிச் சர்க்
கரையுங்கற் கண்டின் பொடியுமிகக்கலந்தே, தனித்தநறுந்
தேன்பெய்துபசும்பாலின்தேங்கின் தனிப்பாலுஞ்சேர்த்தொ
ருதீம்பருப்பிடியம்விரவி, யினித்தநறுநெய்யளைந்தே யிளஞ்
சூட்டினிறக்கியெடுத்தசுவைக்கட்டியினு மினித்திடுந் தெள்ள
முதே. யநித்தமறத் திருப்பொதுவில் விளங்குநடத்தரசே.ய
டிமலர்க்கென் சொல்லணியா மலங்கலணிந்தருளே. ௨௩

கண்களிக்கப்புகைசிறிதுங் காட்டாதேபருவக் கலைநடுவேவிளங்குகின்ற கர்பூரவிளக்கே, பண்களிக்கப்பாடுகின்ற பாட்டில்விளை சுகமே பத்தருளே தித்திக்கப் பழுத்த தனிப்பழமே, மண்களிக்கவான்களிக்க மணந்தசிவகாம வல்லியெனமறைகளெலாம்வாழ்த்துகின்றவாமப், பெண்களிக்கப்பொதுநடஞ்செய் நடத்தரசேநினது பெரும்புகழ்சேவடிகளுக்கென் சொல்லுமணிந்தருளே. உச

உருவெளியேயருவெளிக்கு ளுற்றவெளியுருவே யுருநடுவும்வெளிநடுவு மொன்றானவொன்றே, பெருவெளியேபெருவெளியில் பெருஞ்சோதிமயமேபெருஞ்சோதிமயநடுவேபிறங்குதனிப்பொருளேமருவொழியாமலரகத்தே வயங்குமொளிமணியேமந்திரமேதந்திரமேமருப்பரியமருந்தே, திருவொழியாதோங்குமணி மன்றினடத்தரசே சிறுமொழியென்றிகழாதே சேர்த்துமகிழ்ந்தருளே. உரு

பார்த்தாலும்நினைத்தாலும்படித்தாலும்படிக்கப்பக்கநின்றுகேட்டாலும்பரிந்துணர்ந்தாலும், ஈர்த்தாலும்பிடித்தாலுங்கட்டியணைத்தாலு மித்தனைக்குந் தித்திக்குமினித்தசுவைக்கரும்பே வேர்த்தாவிமயங்காது கனிந்தநறுங்கனியே மெய்ம்மையறிவானந்தம்விளக்குமருளமுதே, தீர்த்தாவென்றன்பரெலாந் தொழப்பொதுவில்நடிக்குந் தெய்வநடத்தரசேயென் சிறுமொழியேற்றருளே. உசா

கல்லார்க்குங்கற்றவர்க்குங் களிப்பருளுங்களிப்பே காணார்க்குங்கண்டவர்க்குங் கண்ணளிக்குங்கண்ணே, வல்லார்க்குமாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும்வரமே மதியார்க்கும்மதிப்பவர்க்குமதிகொடுக்கும்மதியே, நல்லார்க்கும்பொல்லார்க்கும் நடுநின்றநடுவே நரர்களுக்குஞ்சுரர்களுக்கும் நலங்கொடுக்குநலமே, யெல்லார்க்கும்பொதுவினடமிடுகின்றசிவமே யென்னரசே யான்புகலு மிசையுமணிந்தருளே. உஎ

அறிந்தானை யறிவறிவக் கறிவானானை யருட்பெருஞ்சோதியினானை யடியேனன்பிற் செறிந்தானை யெல்லாஞ்செய் வல்ல சித்தாய்ச் சிறந்தானைச் சிறுநெறியார் சென்றார் தம்மைப் பிரிந்தானை யென்னுளத்திற் கலந்துகொண்ட பிரியமுள்ளப் பெருமானைப் பிறவி தன்னை யெறிந்தானை யெனையெறியா தெடுத்தாண்டானை யெம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின்றேனே. ௨௮

பாலானைத் தேனானைப் பழத்தினானைப் பலனுறுசெங் கரும்பானைப் பாய்ந்த வெள்ளக் காலானைக் கலைசாரத் தலைவனானைக் காலென்றுந் தலையென்றுங் கருதச் செய்த மேலானை மேனிலைமேல் வாழ்வானானை மோனமெனு மொனத்தே விளக்கலன்றி, யேலானை யென்பாட லேற்றுக்கொண்ட வெம்மானைக் கண்டுகளித் திருக்கின்றேனே. ௨௯

அருளரசை யருட்குருவை யருட்பெருஞ்சோதியையென்னம்மையை யென்னப்பனை யென்னாண்டவனை யமுதைத் தெருளுருவென் னுயிரை யென்ற னுயிர்க்குயிரை யெல்லாஞ்செய்யவல்ல தனித் தலைமைச் சித்தசிகாமணியை மருவுபெருவாழ்வையெல்லா வாழ்வுமெனக் களித்த வாழ்வுமருந் தனைமாணியை யென் கண்மணியைக், கருணை நடம்புரிகின்ற கனகசபாபதியைக் கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன் களித்தே. ௩௰

பாட்டுவந்து பரிசளித்த பதியை யருட்பதியைப் பசுபதியைக் கனகசபாபதியை யுமாபதியைத் தேட்டமிகும் பெரும்பதியைச் சிவபதியை யெல்லாஞ்செய்யவல்ல தனிப்பதியைத் திகழ் தெய்வப்பதியைப் பாட்டியல் செய் தருள்பரமபதியை நடபதியை யானந்த நாட்டினுக்கோர் பதியை யரசாட்சிக்கொடுத்தெனை மணம்புரிந்தென் கைப்பிடித்த பதியைக் கண்டுகொண்டேன் கனிந்துகொண்டேன் கலந்துகொண்டேன் களித்தே. ௩௧

மதித்திடலரியவொரு மாணிக்கமணியை வயங்கிய
பேரொளியுடையவச்சிரமாமணியைத், துதித்திடுவேதாகமத்
தின் முடிமுடித்தமணியைச் சுயஞ்சோதித் திருமணியைச்சு
த்தசிவமணியைவிதித்தன் முதல்தொழிலியற்றுவிக்கருமணி
யைவிண்மணியை யம்மணிக்குள் விளங்கியமெய்ம்மணியைக்
கதித்தசுகமயமணியைச் சித்தசிகாமணியைக் கண்டுகொண்
டேன் களித்துக்கொண்டேன் கலந்துகொண்டேனகளித்தே.

அருட்சோதித்தெய்வமெனையாண்டுகொண்ட தெய்வம
ம்பலத்தேயாடுகின்றவானந்தத்தெய்வம் பொருட்சாருமறை
களெலாம் போற்றுகின்றதெய்வம் போதாந்தத் தெய்வமுய
ர் நாதாந்தத்தெய்வமிருட்பாடுக்கியொளி யீந்தருளுந்தெய்வ
மெண்ணிய நானெண்ணியவா றெனக்கருளுந்தெய்வந் தெரு
ட்பாடலுவந்தெனையுஞ் சிவமாக்குந்தெய்வம் சிற்சபையில்வி
ளங்குகின்ற தெய்வமதே தெய்வம். ௫௨

எல்லாஞ்செய்வல்லதெய்வமெங்குநிறைதெய்வமென துயி
ரிற்கலந்தெனக்கேயினிப்பாகுந்தெய்வமலார்க்குநலதெ
ய்வமாமேலானதெய்வமணிசபையிலாடுகின்ற நடராசதெய்வம்
கல்லார்க்குங்கற்றவர்க்குங்களிப்பருளுந்தெய்வங்காரணமாந்
தெய்வமருட் பூரணமாந்தெய்வம் சொல்லாதநிலைகளெலாஞ்
செய்கின்றதெய்வம் சிற்சபையில்விளங்குகின்ற தெய்வமதே
தெய்வம் ௫௩

பதியேயெம்பரனேயெம்பராபரனேயெமதுபராபரனே
யானந்தபதந்தருமெய்ஞ்ஞானத்தாயேமெய்ந்நிறைவேமெய்
த்தேவேமெய்யின்ப சொரூபமிகத்தனித்தலைமை நிபுணமணி
விளக்கே, கதியேயென்கண்ணேயென் கண்மணியேயென து
கருத்தேயென் கருத்திலுற்ற கனியேசெங்கனியே துதியே
யென் நறவேயென்றோழாவென்னுளத்தே சுத்தசிட்டம்புரி
கின்ற சித்தசிகாமணியே. ௫௪

ஆரணமேயாகமமேயாரணவாகமத்தினரும் பொருளே வரும்பொருளினனுபவமேயறிவே,காரணமேகாரியமே காரணகாரியங்கள்கடந்தபெரும்பதியேயென் கருத்தமர்ந்தநிதியேபூரணமேபுண்ணியமேபொதுவிளங்குமரசே புத்தமுதேசத்தியமேபொன்னே செம்பொருளேதோரணையேவிளங்குசித்திபுத்தியினுமென்னுளத்துஞ்சுத்தநடம்புரிகின்ற சித்தசிகாமணியே. ௫

கருணைததும்பிப்பொதுநோக்குங்கண்ணிற்கிடைத்த கண்ணேயோர்களியிற்கனிந்தன்புருவானகருத்திற் கிடைத்த கருத்தேமெய்யருணனிலையிலதுவதுவாயறிவிற்கிடைத்தவறிவேயென்னகத்தும்புறத்துமொளிநிறைவித்தமர்ந்தகுருவேயைம்பூதவருண்முதலாயவைகடந்தவரைப்பாய்விளங்குமணிவயங்குசுடரேயெல்லாஞ்செய்வல்ல குருவேயென்னுளத்தே தருணநடஞ்செய்யரசேயென்றாயே யென்னைத்தந்தாயேதனித்தலைமைப்பதியே யித்தருணம்வாய்த்த தருணமதே. ௬

கருவிற்கலந்ததுணையேயென் கனிவிற்கலந்தவமுதேயென் கண்ணிற்கலந்தவொளியேயென்கருத்திற்கலந்தகளிப்பேயென னுருவிற்கலந்தவழகேயென் னுயிரிற்கலந்தவுறவேயென் னுணர்விற்கலந்தசுகமேயென் னுடையவொருமைப்பெருமானேதெளிவிற்கலந்தவிளையாடுஞ்சிறியேனனக்கேமெய்ஞ்ஞானசித்தியளித்தபெருங்கருணைத்தேவே யுலகத்திரளெல்லாமருவிக்கலந்து வாழ்வதற்குவாய்த்ததருணமிதுவென்றேவரையேபறையாயறைகின்றே னெந்தாய்கருணை வறத்தாலே.

இராமலிங்கசுவாமிகள் திருவடிகளேசரணம்.

தேவாரதோத்திரத்திரட்டு - முற்றிற்று.